

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΘ'

Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου 2005 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 7 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.53' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 6-9-2005 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΗ' συνεδριάσεώς του, της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου: 1. «Κύρωση της Συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου», 2. «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις» και 3. «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα».

Η συζήτηση θα συνεχιστεί επί της αρχής. Θα τελειώσουμε στις 14.00', όπως έχει συμφωνηθεί ομόφωνα, και θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Η απογευματινή συνεδρίαση θα ξεκινήσει στις 17.00'. Αν υπάρξουν συνάδελφοι ομιλητές οι οποίοι δεν είχαν μιλήσει επί της αρχής, θα συνεχίσουν το απόγευμα. Το απόγευμα θα ψηφίσουμε την πρώτη ενότητα των άρθρων, από το άρθρο 1 έως το άρθρο 16, και αύριο θα ψηφίσουμε τα υπόλοιπα άρθρα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καράογλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για να περιγράψει κανείς την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας όπως την παραλάβαμε το Μάρτιο του 2004. Ήταν γνωστό σ' όλο τον ελληνικό λαό ότι τα δημοσιονομικά ελλείμματα ήταν τεράστια, παρά την έντονη προσπάθεια της τότε κυβέρνησης να αποκρύψει τα ελλείμματα αυτά και να τα εμφανίσει ως πολύ μικρότερα, 6,5% περίπου του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Ήταν γνωστό σ' όλους το δυσθεώρητο δημόσιο χρέος που ξεπερνούσε το 112% του ΑΕΠ αντί για το 97% που η τότε κυβέρνηση έδινε. Η ανεργία ήταν γύρω στο 11%, ο μέσος μηνιαίος μισθός –κι αυτό ήταν κάτι που το ζούσε

πάρα πολύ έντονα ο ελληνικός λαός «στο πετσί του»– ήταν γύρω στο 70% του αντίστοιχου ευρωπαϊκού μέσου μισθού. Το 1/3 των Ελλήνων πολιτών ζούσαν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Υπήρχε μία πλήρης επενδυτική «άπνοια», μία πλήρης έλλειψη οποιουδήποτε επενδυτικού ενδιαφέροντος, ενώ τέλος η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας συνεχώς και καθημερινά κατρακυλούσε προς τα κάτω. Μάλιστα, σε πολλές περιπτώσεις στους ανάλογους στατιστικούς πίνακες του Ο.Ο.Σ.Α. ή άλλων διεθνών έγκυρων οργανισμών, η Ελλάδα εμφανιζόταν πολύ πιο κάτω από υπανάπτυκτες χώρες της Αφρικής ή και της Νότιας Αμερικής.

Η νέα διακυβέρνηση της χώρας, πιστή στις προγραμματικές της δηλώσεις και στο κυβερνητικό της πρόγραμμα το οποίο εγκρίθηκε από τον ελληνικό λαό πριν από δεκαοκτώ μήνες ακριβώς, στις 7 Μαρτίου του 2004, αποκατέστησε πρώτα-πρώτα την αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας μέσω της δημοσιονομικής απογραφής. Η απογραφή έγινε γιατί ήταν δέσμευσή μας απέναντι στον ελληνικό λαό, γιατί έπρεπε ο ελληνικός λαός ξεκάθαρα να ξέρει τι παραλαμβάνει η νέα διακυβέρνηση της χώρας, γιατί έπρεπε να γνωρίζουμε ποια ακριβώς ήταν τα ελλείμματα και ποιο ακριβώς ήταν το πρόβλημα, για να μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε.

Στη συνέχεια, η νέα διακυβέρνηση της χώρας προχώρησε στην ψήφιση ενός νέου φορολογικού νόμου, ενός πάρα πολύ σημαντικού νόμου γιατί για πρώτη φορά στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της χώρας δεν επεβλήθησαν νέοι φόροι με το συγκεκριμένο νόμο στους πολίτες. Αντίθετα, με βάση μία λογική που έλεγε ότι τονώνουμε και στηρίζουμε την επιχειρηματικότητα, υπήρχαν οι προβλέψεις και άρχισαν οι μειώσεις των φορολογικών συντελεστών για τις επιχειρήσεις.

Ακολούθησε ο νέος αναπτυξιακός νόμος, ένας νόμος απλός, ένας νόμος κατανοητός, συμβατός με την κοινωνική νομοθεσία, ένας νόμος ο οποίος δίνει ισχυρά κίνητρα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ποσοστά επιδότησης έως και 55%, ένας νόμος ο οποίος καταργεί τον, κατά τη γνώμη μου, εντελώς, άστοχο διαχωρισμό μεταξύ παλαιών και νέων επιχειρήσεων. Ήδη είναι ένας νόμος που έχει αρχίσει να αποδίδει απτά αποτελέσματα, μιας που εκατοντάδες επενδυτικά σχέδια περιμένουν ήδη την έγκρισή τους και μάλιστα αυτά τα σχέδια έχουν επενδύσεις ύψους αρκετών δισεκατομμυρίων.

Στη συνέχεια προχώρησε σε μια σειρά άρσης γραφειοκρατικών εμποδίων για νέες επενδύσεις έτσι ώστε να υπάρχει δυνατότητα να προχωρήσουν πιο εύκολα οι νέες επενδύσεις, τα νέα επενδυτικά σχέδια.

Με δυο κουβέντες η νέα διακυβέρνηση της χώρας προσπάθησε και κατόρθωσε να αποκαταστήσει τη σχέση εμπιστοσύνης

μεταξύ των Ελλήνων και ξένων επενδυτών και της ελληνικής πολιτείας. Δημιούργησε το κατάλληλο επιχειρηματικό κλίμα και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό για την οικονομία. Έτσι μπορούμε να απενεργοποιούμε με σιγουριά και με αισιοδοξία το μέλλον. Αν, λοιπόν, το 2004 ήταν μια χρονιά που καταγράψαμε με ειλικρίνεια το παρόν και σχεδιάσαμε με προσοχή το μέλλον, το 2005 ξεκινήσαμε με σκληρή δουλειά τη σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας. Το 2006 φιλοδοξούμε να συνεχίσουμε με σοβαρότητα αυτήν τη σκληρή δουλειά και να έχουμε τα πρώτα ορατά αισιόδοξα μηνύματα το 2007. Και αν δεν υπάρχουν παγκόσμιες δυσμενέστερες οικονομικές εξελίξεις λογικότατα θα είναι ένας χρόνος όπου η ελληνική οικονομία στην κυριολεξία θα απογειωθεί και θα έχουμε ορατά, θα έχουμε απτά αποτελέσματα προς όφελος του ελληνικού λαού.

Στο σημείο αυτό πρέπει με δυο κουβέντες να αποκαταστήσω την αλήθεια που σκόπιμα πολλές φορές παραποιείται για τη δημιουργία εντυπώσεων. Αναφέρομαι σε τρεις μύθους οι οποίοι σκοπίμως καλλιεργούνται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Πρώτος μύθος είναι η μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Πράγματι, αν κοιτάξουμε αριθμητικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2004 και του 2005 φαίνεται ότι το πρόγραμμα του 2005 σε απόλυτα μεγέθη είναι μικρότερο του 2004. Αλλά δεν θα πρέπει κανείς να παραγνωρίζει ότι το 2004 ήταν χρονιά Ολυμπιακών Αγώνων και αν αφαιρέσουμε τις ολυμπιακές δαπάνες, οι οποίες προβλέπονταν το 2004, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2005 είναι μεγαλύτερο απ' αυτό του 2004. Επαναλαμβάνω, αν αφαιρέσουμε τις δαπάνες για τα ολυμπιακά έργα του 2004.

Το δεύτερο αφορά κάποιες «κασσάνδρες» οι οποίες εκ των πραγμάτων διαψεύδονται. Υπάρχει ένας μύθος σχετικός με την κάμψη του ρυθμού ανάπτυξης. Και αυτό είναι μεγάλο ψέμα γιατί ο ρυθμός αύξησης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος τρέχει με περίπου 3,5%-3,6%, όταν σε όλη την Ευρώπη είναι κάτω από το 2%. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι είναι υπερδιπλάσιος του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πολύ μεγαλύτερος απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και τρίτος μύθος, ο οποίος σκόπιμα και αυτός καλλιεργείται, είναι ότι υπάρχει κατασπατάληση δημοσίων πόρων και αν υπήρχε ένας μεγαλύτερος έλεγχος θα υπήρχαν περισσότερα χρήματα για έργα. Πράγματι αυτό είναι μια αλήθεια. Στο παρελθόν συνέβαινε. Αλλά δεν μπορεί κανείς να παραγνωρίσει τις σημαντικότερες προσπάθειες που κατέβαλλε η ελληνική Κυβέρνηση έτσι ώστε να υπάρχει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο διαφάνειας, ένας συγκεκριμένος έλεγχος. Και αυτό το απέδειξε με την αλλαγή και την κατάργηση του μαθηματικού τρόπου και την επαναφορά του μειοδοτικού διαγωνισμού. Αυτό το απέδειξε με τον νέο τρόπο ανάθεσης των μελετών των δημοσίων έργων και μια σειρά άλλων μέτρων που στόχο έχουν ακριβώς αυτό: να καταπολεμήσουν τη σπατάλη του δημόσιου τομέα.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο με το οποίο η Κυβέρνηση συνεχίζει τις πολύ μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές που ξεκίνησε όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα. Είναι ένα εργαλείο για να περάσουμε σε μια νέα εποχή διαρθρωτικών αλλαγών. Είναι ένα μηχανισμός ο οποίος γνωρίζει μεγάλη επιτυχία σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες και μ' αυτόν το μηχανισμό διαμορφώνουμε τις συνθήκες για την καλύτερη συνύπαρξη μεταξύ των δυο συνιστωσών της ελληνικής οικονομίας, δηλαδή, του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι θετικό γιατί αντιμετωπίζει ρεαλιστικά το όλο ζήτημα και ευνοεί το δημόσιο συμφέρον. Καθιερώνει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για την αντιμετώπιση του θέματος, καθιερώνει μηχανισμούς για τον έλεγχο των μελετών, των κατασκευών και των διαδικασιών της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Σταματάει, δηλαδή, η αποσπασματική αντιμετώπιση του θέματος που υπήρχε στο παρελθόν και αντιμετωπίζεται πλέον με σύγχρονους κανόνες, οι οποίοι εκτιμάται ότι θα βοηθήσουν και θα τονώσουν πολύ την ανάπτυξη στην ελληνική periferia.

Κλείνοντας, γιατί ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να αναπτύξω περισσότερο το θέμα, να πω ότι με το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν υπάρχει καμιά πρόθεση να παραδο-

θεί το κράτος στους ιδιώτες, όπως τονίστηκε κυρίως από ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αντίθετα καλούμε τους ιδιώτες για συνεργασία, αλλά τους καλούμε με συγκεκριμένους θεσμούς, με συγκεκριμένους κανόνες, με διαφάνεια. Όλη αυτή η συνεργασία είναι προς όφελος του ελληνικού δημοσίου, προς όφελος του Έλληνα πολίτη.

Να σας ευχαριστήσω και να καλέσω όλους σας να αντιμετωπίσετε το νομοσχέδιο αυτό καλοπροαίρετα, γιατί εκτιμώ ότι είναι ένα νομοσχέδιο που συμβάλλει στην πρόοδο, στην ανάπτυξη, κυρίως της ελληνικής περιφέρειας και βεβαίως να σας καλέσω να το ψηφίσουμε, να το στηρίξουμε, ώστε να γίνει σύντομα νόμος του κράτους και να γίνει πράξη βοηθώντας γενικότερα το επενδυτικό κλίμα στη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Πετσάλνικος, έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία είχαν κάνει, προεκλογικά, σημαία τη διαφάνεια. Διάφορες αποφάσεις, όμως, αυτούς τους δεκαοκτώ μήνες της διακυβέρνησης από τη σημερινή Κυβέρνηση, όπως για παράδειγμα η νομοθέτηση πέρυσι το καλοκαίρι της, σκανδαλωδώς, χαριστικής επανεισαγωγής κεφαλαίων, που ακόμα και παρανόμως μπορεί να είχαν εξαχθεί ή με περιέργο τρόπο αποκτηθεί στο εξωτερικό και η απόφαση για την κατάργηση ενεργειών κάθε διαδικασίας διαφάνειας σε ό,τι αφορά τη στελέχωση του δημόσιου, είναι μερικά από τα παραδείγματα που δείχνουν ότι οι προεκλογικές κορώνες περί διαφάνειας, ήταν λόγια του αέρα και η σημαία της διαφάνειας έχει μετατραπεί σε αυτούς τους δεκαοκτώ μήνες σε ένα κουρέλι, που μάταια προσπαθεί να κρύψει τις πραγματικές προθέσεις και επιδιώξεις της Κυβέρνησης.

Με το παρόν νομοσχέδιο, όμως, η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή ξεπέρασε πλέον κάθε όριο αναξιοπιστίας, σε ό,τι αφορά δήθεν την αμετακίνητη θέση της για διαφάνεια.

Τα ερωτήματα, κύριοι της Κυβέρνησης, που προκύπτουν από απλή έστω ανάγνωση του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα, είναι αμείλικτα και απαντήσεις δεν πήραμε μέχρι τώρα.

Περιμένουμε να ακούσουμε κάποιες πειστικές απαντήσεις, κύριε Υπουργέ.

Πρώτον, γιατί με το νομοσχέδιο αυτό επιφέρετε την υποκατάσταση κάθε νομοθετικής διαδικασίας και οποιοδήποτε κοινοβουλευτικού ελέγχου, αναθέτοντας όλες τις αρμοδιότητες σε μία επιτροπή έξι Υπουργών, η οποία μάλιστα έχει τη δυνατότητα χωρίς καμία δέσμευση από τη νομοθεσία, να αλλάζει, όπως προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2 του νομοσχεδίου, ακόμα και τους ελάχιστους όρους και κανόνες, που το ίδιο το νομοσχέδιο θέτει στο άρθρο 2 παράγραφος 1, να αλλάζει, δηλαδή, τους όρους σε ό,τι αφορά το οικονομικό όριο, σε ό,τι αφορά την ανάληψη κινδύνων από τους ιδιωτικούς φορείς; Η διαφάνεια ανατίθεται στους ίδιους τους Υπουργούς, που θα παίρνουν τις αποφάσεις και θα προχωρούν στην ανάθεση των έργων;

Δεύτερο ερώτημα: Γιατί επιτρέπετε με το νομοσχέδιο τη θέσπιση όρων διαγωνισμού κατά περίπτωση, γεγονός που δημιουργεί τεράστια προβλήματα διαφάνειας ως προς τις διαδικασίες ανάθεσης και δεν διασφαλίζει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος; Στον ένα διαγωνισμό θα ισχύουν άλλοι όροι και προϋποθέσεις, στον άλλο διαγωνισμό, στην άλλη περίπτωση συνεργασίας, δηλαδή, του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα, άλλοι όροι.

Τρίτο ερώτημα: Γιατί με το δημιουργούμενο σχήμα θα μπορούν να εκτελεστούν πλέον στην ουσία δημόσια έργα, από τα πιο μικρά έως και τα πιο μεγάλα, στα οποία αντί να εφαρμόζεται ένα αυστηρό, δεσμευτικό, διαφανές, υποχρεωτικό για όλους θεσμικό πλαίσιο, που πρέπει να ισχύει για τα δημόσια έργα, θα εφαρμόζεται μόνο η ατελής νομοθεσία περί ιδιωτικών έργων με τις γνωστές αδυναμίες και προβλήματα που έχει;

Τέταρτο ερώτημα: Γιατί για όλες τις διαδικασίες συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δεν θα υπάρχει –και δεν υπάρχει πουθενά στο νομοσχέδιο– ουσιαστικά κοινοβουλευτι-

κός έλεγχος; Επίσης, γιατί δεν πρέπει να υπάρχει προληπτικός έλεγχος, όπως υπήρχε μέχρι τώρα και είχε θεσμοθετηθεί, από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., των μεγάλων συμβάσεων από το Ανώτατο Δικαστήριο, που είναι αρμόδιο γι' αυτά τα θέματα, το Ελεγκτικό Συνέδριο; Από εδώ και πέρα δεν θα υπάρχει κανένας προληπτικός έλεγχος.

Πέμπτο ερώτημα: Γιατί δεν προβλέπεται η τεκμηρίωση της ωφέλειας για το κοινωνικό σύνολο από την επιλογή της συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα έναντι του συμβατικού τρόπου; Αυτή η προϋπόθεση πρέπει να είναι εκ των ων ουκ άνευ, απαραίτητη προϋπόθεση η τεκμηρίωση της ωφέλειας για το κοινωνικό σύνολο για οποιαδήποτε περαιτέρω ενέργεια. Ακόμα και στη Μεγάλη Βρετανία, που γνωρίζετε ότι είναι η χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει χρησιμοποιήσει κατά κόρον αυτόν το θεσμό της συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση η αιτιολόγηση και η τεκμηρίωση της ωφέλειας για το κοινωνικό σύνολο. Εδώ δεν υπάρχει τίποτε. Έτσι εννοείτε εσείς τη διαφάνεια;

Κύριε Υπουργέ, αυτές τις μέρες έγινε πολύ κουβέντα και σήμερα με έκπληξη είδα σε πρωτοσέλιδα πολλών εφημερίδων να υπάρχουν καταγγελίες από προβεβλημένα στελέχη του χώρου σας, της Νέας Δημοκρατίας, ακόμα και για χρηματισμούς στελεχών της Κυβέρνησης. Προσωπικά δεν θέλω να διανοηθώ κάτι τέτοιο -ελικρινά σας το λέω- όχι για το δικό σας καλό, αλλά για την υπόληψη και την αξιοπιστία ολόκληρου του πολιτικού κόσμου. Ειπώθηκαν, όμως, πράγματα, που δημιουργούν τεράστια ανησυχία στον ελληνικό λαό και είναι σήμερα στα πρωτοσέλιδα. Επαναλαμβάνω ότι είναι καταγγελίες προβεβλημένων δικών σας κομματικών στελεχών.

Είναι δυνατόν να έρχεστε και να νομοθετείτε, χωρίς την παραμικρή διασφάλιση διαφάνειας και αντικειμενικών διαδικασιών για την προστασία των δικαιωμάτων και της ωφέλειας του κοινωνικού συνόλου, την ίδια στιγμή που συμβαίνουν όλα αυτά και γράφονται στον Τύπο και τα βλέπουμε και τα ακούμε στα Μέσα Ενημέρωσης;

Στον τομέα των έργων μ' αυτό το νομοσχέδιο επέρχεται πλέον πλήρης απορύθμιση, αφού δημιουργείται ένα πλαίσιο ανάθεσης της εκτέλεσης έργων δημόσιου σκοπού στα οποία δεν θα εφαρμόζεται η νομοθεσία περί δημοσίων έργων και μελετών, η οποία μάλιστα πριν από λίγο αναμορφώθηκε. Ο κ. Σουφλιάς σ' αυτήν την Αίθουσα ανέπτυξε επιχειρηματολογία για να μας πείσει ότι πρέπει να αναμορφωθεί η νομοθεσία περί δημοσίων έργων και μελετών με ένα πλαίσιο διαφάνειας και ελέγχου. Τώρα αυτή η νομοθεσία δεν θα ισχύει. Πλήρης αδιαφάνεια. Αυτό επιτυγχάνεται μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Ανακύπτει και ένα άλλο πολύ μεγάλο ερώτημα. Γιατί θεσμοθετείτε την ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση των ιδιωτικών φορέων που θα μετέχουν στις συμπράξεις με το δημόσιο, χωρίς να περιορίζεται καν αυτή η ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση τουλάχιστον στις αφορώσες τη σύμπραξη δραστηριότητές τους; Δηλαδή, θα έχουν φορολογική «ασυλία» γενικώς για όλες τις δραστηριότητές τους, επειδή θα αναλαμβάνουν να κατασκευάσουν κάποιο έργο; Επίσης, δεν υπάρχει καμία εγγύηση διαφάνειας και αξιοκρατίας, όσον αφορά τη στελέχωση της νεοσυνιστώμενης γραμματείας με τις διαδικασίες που θα έπρεπε να υπάρχουν για τη στελέχωσή της. Αυτό το νομοσχέδιο αποδεικνύει την αναξιοπιστία της Κυβέρνησης.

Όμως, η Κυβέρνηση αυτές τις ημέρες με τις πρωτοβουλίες της και με τις δηλώσεις των στελεχών της μας θυμίζει ότι είναι αναξιοπύστη. Τη Δευτέρα έβλεπα στη Ν.Ε.Τ. τον κ. Αλογοσκούφη, ο οποίος έλεγε σε σχέση με τις τιμές των καυσίμων και τα έσοδα του δημοσίου ότι δεν υπάρχει αύξηση των εσόδων για το δημόσιο από την καλπάζουσα αύξηση των τιμών των καυσίμων. Εδώ πρέπει να εξηγήσουμε ότι στην Ελλάδα η Κυβέρνησή σας πέτυχε να έχουμε τη δεύτερη ακριβότερη τιμή στην Ευρώπη, όσον αφορά την, προ φόρων, τιμή του πετρελαίου και στην τέταρτη ακριβότερη θέση, όσον αφορά, την προ φόρων, τιμή της βενζίνης. Οι τιμές καλπάζουν και μ' αυτόν τον καλπασμό εισπράττει και το δημόσιο. Αυτό το ξέρει και ο πρωτοετής φοιτητής των οικονομικών επιστημών.

Όμως, ο κ. Αλογοσκούφης το διέψευδε και έλεγε ότι δεν

υπάρχει αύξηση εσόδων. Χθες άκουσα τον Υφυπουργό κ. Δούκα να λέει ότι μόνο το πρώτο εξάμηνο, λόγω της αύξησης των τιμών των καυσίμων, είχαμε αύξηση των εσόδων του δημοσίου κατά 160.000.000 ευρώ. Χθες το απόγευμα οι δύο Υπουργοί έβγαλαν από κοινού ανακοίνωση και είπαν ότι υπάρχει αύξηση, αλλά δεν είναι 160.000.000 ευρώ, είναι 70.000.000 ευρώ. Την ίδια στιγμή που ομολογείται από τον ίδιο τον Υπουργό, που θα έπρεπε να είναι πολύ πιο υπεύθυνος όταν απευθύνεται στον ελληνικό λαό, ότι υπάρχει αύξηση των εσόδων του δημοσίου, η Κυβέρνηση αρνείται κατηγορηματικά να χορηγήσει επίδομα θέρμανσης. Και σεις, κύριε Υφυπουργέ, γνωρίζετε τη μεγάλη αγωνία που έχουν όλοι οι κάτοικοι της βορείου Ελλάδας, αλλά και όλων των ορεινών περιοχών της υπόλοιπης χώρας για το χειμώνα που έρχεται. Αυτός ο χειμώνας θα είναι πανάκριβος με τη δική σας ευθύνη, γιατί υπάρχει τεράστια αύξηση των ποσοστών των κερδών αυτών που διακινούν πετρέλαιο. Γι' αυτό φθάσαμε να είμαστε, ίσως, η πιο ακριβή χώρα στην Ευρώπη, όσον αφορά στα καύσιμα.

Αρνείστε να χορηγήσετε, όπως πολύ σωστά ζήτησε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γεώργιος Παπανδρέου το επίδομα θέρμανσης για να στηριχθούν σ' έναν ορισμένο βαθμό τα ασθενέστερα οικονομικά και κοινωνικά στρώματα. Η αναξιοπιστία και η αδιαφάνεια αποδεικνύεται και από το παρόν νομοσχέδιο.

Κλείνω υπογραμμίζοντας ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση υπονομεύει την αξία του θεσμού Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, που θα μπορούσε υπό προϋποθέσεις και με εγγυήσεις διαφάνειας, εφόσον εφαρμόζονταν σωστά να έχει προστιθέμενη αξία.

Και μ' αυτές τις αναγκαίες εγγυήσεις διαφάνειας και εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος θα μπορούσε όντως να συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, θα περάσετε στην ιστορία ως η Κυβέρνηση που με πρωτοφανή τρόπο μ' αυτό εδώ το νομοσχέδιο, νομοθετεί πλέον την αδιαφάνεια. Ανοίγετε δυστυχώς διάπλατα το δρόμο για την ανάπτυξη της διαπλοκής τόσο στο χώρο παραγωγής δημοσίων έργων όσο και στον τομέα της παροχής υπηρεσιών.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Δεν θα γίνουμε συνεργοί σ' αυτόν το δρόμο που οδηγείτε τη χώρα εσείς κατοχυρώνοντας νομοθετικά πλέον αδιαφάνεια και διαπλοκή, εσείς που δήθεν εκόπτεσθε περί της διαφάνειας πριν από τις εκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Σαμπαζιώτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός από καιρό αναμένει να καλυφθεί επιτέλους με γοργά βήματα το χάσμα που χωρίζει την οικονομία μας από τις οικονομίες άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να γίνει επιτέλους πράξη η σύγκλιση της οικονομίας μας με τις οικονομίες των υπολοίπων εταίρων μας.

Οι εμπειρίες του Έλληνα πολίτη από την εικοσαετή διακυβέρνηση της χώρας από τις κυβερνήσεις σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον έκαναν ιδιαίτερα επιφυλακτικό, απαισιόδοξο, έχασε την αυτοπεποίθησή του και έχασε ικανότητες που τον χαρακτήριζαν από τα βάθη των αιώνων. Οι επανειλημμένες περίοδοι λιτότητας, οι χαμένες ευκαιρίες και οι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κατασπαταλήθηκαν για μικροπολιτικά συμφέροντα, οδήγησαν σε ανασφάλεια και μαρασμό. Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν η συρρίκνωση του ιδιωτικού τομέα, η διάγκωση του δημοσίου και η εξάρτηση πλέον της οικονομίας κατά μεγάλο ποσοστό από τις δημόσιες επενδύσεις. Οι όροι «ανταγωνιστικότητα» και «επιχειρηματικότητα» διαγράφηκαν από το λεξιλόγιο και τη θέση τους πήρε η ανεργία και η οπισθοδρόμηση.

Στόχος της νέας διακυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η αλλαγή της νοοτροπίας αυτής. Τα πρώτα βήματα έγιναν ήδη. Η φορολογική μεταρρύθμιση και ο νέος αναπτυξια-

κός νόμος φέρνουν τους πρώτους καρπούς παρά τις όποιες κινδυνολογίες είχαν ακουσθεί από την πλευρά της Αντιπολίτευσης.

Το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται και αυτό στη νέα αναπτυξιακή προσπάθεια που σκοπό έχει την αύξηση της παραγωγικότητας και την ανάδειξη του δυναμισμού και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας, οδηγώντας βεβαίως έτσι σε αύξηση της απασχόλησης και σε ταχύτερη οικονομική ανάπτυξη την περιφέρεια.

Οι συμπράξεις δημοσίων και ιδιωτικών φορέων θα αναδείξουν τις δυνατότητες που υπάρχουν για αποτελεσματική υλοποίηση των υποδομών και παροχή καλύτερων υπηρεσιών του κράτους προς τον πολίτη. Κατ' αρχάς, μέσα από τις συμπράξεις το ελληνικό δημόσιο θα εκμεταλλευτεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την αποκτιθείσα εμπειρία και τεχνογνωσία καθώς και τα κεφάλαια του ιδιωτικού τομέα και θα εκτελέσει παράλληλα με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων τα επιπλέον απαραίτητα για την ανάπτυξη της χώρας μας έργα. Τα έργα αυτά θα διακρίνονται για τη συνέπεια και την έλλειψη υπερβάσεων τόσο στη χρονική διάρκεια εκτέλεσής τους όσο και στην υλοποίηση του προϋπολογισμού τους. Παράλληλα, θα υπάρχει αναγκαστικά πλεόν, λόγω της ανάληψης των κινδύνων από ιδιωτικούς φορείς, καλύτερη και αποτελεσματικότερη εποπτεία αλλά και αναβάθμιση στην ποιότητα τόσο στην εκτέλεση των έργων όσο και στην παροχή υπηρεσιών.

Είναι αυτονόητο, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ιδιώτης κατασκευαστής θα φροντίσει ιδιαίτερος για την ποιότητα της κατασκευής όταν γνωρίζει ότι θα πρέπει να συντηρεί το έργο για μακρύ χρονικό διάστημα και θα πληρώνει ασφάλιστρα για διάφορους κινδύνους και κακοτεχνίες.

Η χρησιμοποίηση των ιδιωτικών πόρων και η μη επιβάρυνση του δημοσίου χρέους, είναι βασικό πλεονέκτημα των συμπράξεων. Όλοι γνωρίζουμε σε τι κατάσταση παραλάβαμε την οικονομία της χώρας καθώς και τις επιταγές του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Με τον παρόντα νόμο καθίσταται δυνατόν να εκτελέσουμε περισσότερα έργα, να καλυφθούν γρηγορότερα οι ανάγκες που έχει ο τόπος μας χωρίς να επιβαρυνθεί καν το δημόσιο χρέος. Ο ιδιωτικός φορέας αναλαμβάνει πλέον το ουσιαστικό μέρος των κινδύνων που συνδέονται με την εκτέλεση της σύμβασης σύμπραξης, καλύπτοντας έτσι όλα τα κριτήρια που θέτει η EUROSTAT ώστε το ενεργητικό της σύμπραξης να μην περνά τελικά ούτε στο χρέος αλλά ούτε στο έλλειμμα του δημοσίου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αξιοποιούνται οι έως σήμερα αρνητικές εμπειρίες στον τομέα εκτέλεσης έργων, ώστε στο εξής να υπάρχει άμεση παροχή των απαραίτητων αδειοδοτήσεων και ταχεία εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων.

Με τον τρόπο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, θα εκλείψουν οι καθυστερήσεις που οφείλονταν σε τρίτους και που χρησιμοποιήθηκαν μέχρι σήμερα ως άλλοθι των δημοσίων φορέων κατά την αιτιολόγηση των χρονικών και οικονομικών υπερβάσεων των έργων, διαμορφώνοντας έτσι εστίες διαφθοράς, αδιαφάνειας και διαπλοκής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση παίρνει τις αναγκαίες πολιτικές αποφάσεις και αναλαμβάνει την απαραίτητη πολιτική ευθύνη καθορίζοντας μέσω του νέου συλλογικού οργάνου που δημιουργείται, δηλαδή, της Διυπουργικής Επιτροπής Συμπράξεων, τα έργα και τις υπηρεσίες που θα προχωρήσουν με το νέο θεσμό. Παράλληλα, σημαντικός θα είναι και ο ρόλος της υπό σύσταση ειδικής γραμματείας, η οποία θα είναι ένα μικρό και ευέλικτο όργανο που θα διακρίνεται για το υψηλής ποιότητας και άριστα εκπαιδευμένο επιστημονικό δυναμικό της. Εκτός από την υποστήριξη που θα προσφέρει η ειδική γραμματεία στη Διυπουργική Επιτροπή, βασικό μέλημά της θα είναι και ο εντοπισμός και η προώθηση της εκτέλεσης έργων μέσω του θεσμού των Συμπράξεων, θα είναι ο συντονισμός στην εκπόνηση των μελετών, θα είναι η διευκόλυνση και η υποστήριξη των δημοσίων φορέων και βεβαίως, η παρακολούθηση και η υλοποίηση των συμβάσεων σύμπραξης.

Απ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθίσταται σαφές στην Αντιπολίτευση ότι δεν ευσταθούν όσα ελέχθησαν

εκ μέρους της, καθώς και μόνο με μία ματιά διαπιστώνει κανείς ότι το προτεινόμενο θεσμικό πλαίσιο ούτε γενικό είναι ούτε αόριστο είναι, δεν περιέχει ασάφειες και δεν καταργεί κανένα μα κανένα νομοθετικό πλαίσιο. Οι διαδικασίες που προβλέπονται δεν αποβαίνουν όπως αρέσκεστε να λέτε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε βάρος του Έλληνα πολίτη, αλλά εξασφαλίζουν τον κοινωνικό έλεγχο μέσω των δημοσίων φορέων. Το δημόσιο αποφασίζει, το δημόσιο βάζει τους κανόνες, το δημόσιο εποπτεύει, επιτηρεί, ενώ ταυτόχρονα επιτυγχάνεται ο εκσυγχρονισμός του και η αναβάθμισή του.

Με βασικό άξονα δράσης το κυβερνητικό μας πρόγραμμα και παρά τις αντιξοές συνθήκες προχωρούμε στην υλοποίηση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων και δημιουργούμε τις απαραίτητες βάσεις, ώστε να ισχυροποιηθεί η οικονομία και να δοθεί επιτέλους η απαραίτητη ώθηση για μια αναπτυξιακή πορεία που θα επιφέρει άμεσα οφέλη στον πολίτη.

Το νομοσχέδιο αυτό επιφέρει τις αναγκαίες τομές που θα συμβάλουν στην ανάπτυξη της χώρας, θίγοντας ίσως το κατεστημένο, αλλά και συγκεκριμένες συνεχιζακές ομάδες που ανδρώθηκαν τα τελευταία χρόνια. Η Κυβέρνηση Καραμανλή, όμως, είναι αποφασισμένη να προχωρήσει και θα προχωρήσει στην ολοκλήρωση του προγράμματός της, υλοποιώντας στο ακέραιο τις δεσμεύσεις της για τις οποίες την επέλεξε ο ελληνικός λαός.

Η Νέα Δημοκρατία, με τόλμη, με θάρρος και με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον προχωρεί, κύριοι συνάδελφοι, έχοντας στόχο την αύξηση της απασχόλησης, την ισχυροποίηση της οικονομίας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου.

Είμαι, λοιπόν, πεπεισμένος ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε, κύριοι συνάδελφοι, θα είναι ένα πάρα πολύ χρήσιμο εργαλείο στο δρόμο προς την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της χώρας και γι' αυτό το ψηφίζω ανεπιφύλακτα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε. Η συνάδελφος κ. Κόλλια-Τσαρουχά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο μοντέλο ανάπτυξης που εφαρμόζει η Κυβέρνηση επιχειρεί μια συνολική στροφή προς την ποιότητα και την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την εξωστρέφεια. Στόχος της οικονομικής πολιτικής είναι μια εξωστρεφής ανάπτυξη βασισμένη στην ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα.

Βασικός στόχος είναι να αξιοποιήσουμε τις ευκαιρίες που μας παρουσιάζονται κάθε φορά, να απελευθερώσουμε τις δυνάμεις της οικονομίας μας, να δημιουργήσουμε ένα κλίμα φιλικό στην επιχειρηματικότητα, να βελτιώσουμε τις υποδομές μας, κυρίως στην περιφέρεια, να διασφαλίσουμε τα κατάλληλα φορολογικά και αναπτυξιακά κίνητρα.

Κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας το φαινόμενο Σύμπραξης Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα αναπτύχθηκε σε πολλά πεδία του δημόσιου τομέα. Η ανάπτυξη αυτών των Συμπράξεων οφείλεται σε διάφορους παράγοντες. Αφενός, λόγω των δημοσιονομικών περιορισμών που αντιμετώπιζον τα κράτη-μέλη, οι Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα ανταποκρίνονται στην ανάγκη του δημόσιου τομέα για ιδιωτική χρηματοδότηση και, αφετέρου, προσφέρουν στο δημόσιο τομέα τη δυνατότητα, ώστε να επωφεληθεί περισσότερο από την τεχνογνωσία και τις μεθόδους λειτουργίας του ιδιωτικού τομέα. Η ανάπτυξη αυτών των Συμπράξεων εντάσσεται εξάλλου στη γενικότερη εξέλιξη του ρόλου του κράτους στον οικονομικό τομέα, το οποίο πέρασε από το ρόλο του άμεσου φορέα σ' ένα ρόλο οργανωτή, ρυθμιστή και ελεγκτή.

Ο ρόλος αυτός αναφέρεται γενικά σε μορφές συνεργασίας των δημοσίων αρχών με τον κόσμο των επιχειρήσεων που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της χρηματοδότησης, της κατασκευής, της ανακαίνισης, της διαχείρισης ή της συντήρησης μιας υποδομής ή στην παροχή μιας υπηρεσίας.

Οι Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα χαρακτηρίζονται συνήθως από τα ακόλουθα στοιχεία:

Τη μακρά σχετικά διάρκεια της σχέσης που συνεπάγεται μια

συνεργασία μεταξύ εταίρου του δημόσιου τομέα και του εταίρου του ιδιωτικού, με αντικείμενο τις διάφορες πτυχές ενός σχεδίου που πρόκειται να υλοποιηθεί.

Τον τρόπο χρηματοδότησης του σχεδίου, η οποία εξασφαλίζεται εν μέρει από τον ιδιωτικό τομέα, πολλές φορές με πολύπλοκες ρυθμίσεις μεταξύ των διαφόρων συντελεστών. Ωστόσο, η ιδιωτική χρηματοδότηση μπορεί να συμπληρωθεί από δημόσια χρηματοδότηση, συχνά πολύ μεγάλου ύψους.

Ο σημαντικός ρόλος του οικονομικού φορέα, ο οποίος συμμετέχει σε διάφορα στάδια του σχεδίου, όπως είναι η μελέτη, η υλοποίηση, η εφαρμογή και η χρηματοδότηση. Ο εταίρος του δημόσιου τομέα από την άλλη πλευρά επικεντρώνεται κυρίως στον καθορισμό των στόχων που πρέπει να επιτευχθούν όσον αφορά στο δημόσιο συμφέρον, στην ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών, στην πολιτική των τιμών, αλλά εξασφαλίζει και τον έλεγχο της τήρησης των στόχων αυτών.

Οι Συμπράξεις του Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα αποτελούν μια σημαντική διαρθρωτική αλλαγή, στην οποία οφείλουμε να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση και προσοχή. Είναι ουσιαστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα πρόκληση της εσωτερικής αγοράς στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που στοχεύει στην εξασφάλιση της ανάπτυξης των Συμπράξεων σε συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού και νομικής σαφήνειας.

Το Κοινοτικό Δίκαιο δεν προβλέπει κανόνες για τις διάφορες μορφές που μπορούν να λάβουν οι Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Οι πράξεις με τις οποίες οι δημόσιοι φορείς αναθέτουν την παροχή οικονομικών δραστηριοτήτων σε τρίτο υπόκεινται κατά γενικό κανόνα στις αρχές που απορρέουν από την Συνθήκη σχετικά με την εσωτερική αγορά. Σε ορισμένες περιπτώσεις καλύπτονται από τις λεπτομερείς διατάξεις των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις. Αντίθετα, ορισμένες άλλες μορφές, κυρίως στον τομέα των «παραχωρήσεων», δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής τους. Κατά συνέπεια, το κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο αποτελεί αντικείμενο ουσιαστικού κοινοτικού συντονισμού σε διάφορα επίπεδα και διαφόρους βαθμούς έντασης, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος να αποτελέσει εμπόδιο στην πρόσβαση των οικονομικών φορέων στις διάφορες μορφές των Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα.

Για την αντιμετώπιση των ανωτέρω ελλείψεων, η Πράσινη Βίβλος παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο οι κανόνες και οι αρχές που απορρέουν από το Κοινοτικό Δίκαιο για τις δημόσιες συμβάσεις και τις παραχωρήσεις θα μπορέσουν να εφαρμοστούν για την επιλογή του εταίρου του ιδιωτικού τομέα και στη συνέχεια, καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, στο πλαίσιο των διαφόρων μορφών των Συμπράξεων.

Θέτει επίσης η Πράσινη Βίβλος και μια σειρά ερωτημάτων που στοχεύουν στη συγκέντρωση περισσότερων πληροφοριών σχετικών με την εφαρμογή στην πράξη των εν λόγω κανόνων και αρχών, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον οι εν λόγω κανόνες και αρχές είναι επαρκώς σαφείς και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις και τα χαρακτηριστικά των Συμπράξεων του Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα.

Η Πράσινη Βίβλος ασχολείται με διάφορα θέματα που συνδέονται άμεσα με τις Συμπράξεις αυτές σε ό,τι αφορά στην εφαρμογή στις δημόσιες συμβάσεις.

Ειδικότερα: Την πλαισίωση των διαδικασιών επιλογής του οικονομικού φορέα του ιδιωτικού τομέα και επίσης, μέσω του διαλόγου που προβλέπεται στη νέα οδηγία για τις δημόσιες συμβάσεις και που παρέχει στους δημόσιους φορείς τη δυνατότητα να συζητούν με τις υποψήφιες επιχειρήσεις, προκειμένου να βρουν λύσεις που ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους.

Τη θέσπιση των Συμπράξεων με πρωτοβουλία του ιδιωτικού τομέα και τις ρυθμίσεις που αφορούν σ' αυτές τις Συμπράξεις συμβατικού τύπου.

Και τέλος, την υπεργολαβία.

Από την άποψη αυτή, η Πράσινη Βίβλος ασχολείται τόσο με τις μορφές των Συμπράξεων που βασίζονται σε αποκλειστικά συμβατικούς δεσμούς, όσο και με τις μορφές που συνεπάγονται τη συνεργασία μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα στο πλαίσιο ενός άλλου φορέα («Συμπράξεις Δημοσίου Ιδιωτικού

Τομέα Θεσμοθετημένου Τύπου», όπως λέγεται).

Η παρούσα «Πράσινη Βίβλος» είναι μία από τις προτεραιότητες που έθεσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της στρατηγικής για την εσωτερική αγορά 2003-2006 και αποτελεί συμβολή στις δράσεις που προβλέπονται στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας για την ανάπτυξη στην Ευρώπη.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει αναγνωρισθεί ότι η χρησιμοποίηση των συμπράξεων θα μπορούσε να συμβάλλει στην υλοποίηση ευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών, υλοποίηση η οποία έχει καθυστερήσει πάρα πολύ, κυρίως λόγω των ανεπαρκών επενδύσεων.

Στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας για την ανάπτυξη, το Συμβούλιο ενέκρινε μια σειρά μέτρων, με σκοπό την αύξηση των επενδύσεων στις υποδομές του διευρωπαϊκού δικτύου και στον τομέα της καινοτομίας, καθώς και στην έρευνα και στην ανάπτυξη, ιδίως με την εφαρμογή ρυθμίσεων για τις συμπράξεις.

Τα παραδείγματα από άλλες χώρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδεικνύουν ότι οι συμπράξεις μπορούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο, όχι μόνο στο σχεδιασμό της δημοσιονομικής πολιτικής μιας χώρας, αλλά για να δώσουν σημαντική ώθηση στην επιχειρηματικότητα και να δημιουργήσουν νέες, μικρές, αλλά και μεγάλης κλίμακας επενδυτικές δραστηριότητες. Δεν πρέπει επίσης να παραβλέψουμε το γεγονός ότι μέσω αυτών των συμπράξεων ο δημόσιος τομέας θα μπορέσει να εισαγάγει νέα τεχνολογία, να καταρτίσει καλύτερα τα στελέχη του και επομένως να γίνει περισσότερο αποτελεσματικός στη λειτουργία του.

Η χώρα μας με βήματα σιγουριάς και σταθερότητας και με το παρόν νομοσχέδιο διασφαλίζει σήμερα μια νέα αναπτυξιακή προοπτική. Ανταποκρίνεται στις προκλήσεις των καιρών και μετατρέπει σε πλεονέκτημα το κάποτε θεωρούμενο μειονέκτημα της γεωγραφικής της θέσης. Η σύγχρονη Ελλάδα κινείται με όραμα και σχέδιο στη νέα εποχή. Μετεξελισσεται σε διεθνές νομισματικό, τραπεζικό, ναυτιλιακό, τουριστικό, ενεργειακό, εμπορικό και διαμετακομιστικό κέντρο.

Η οικονομική και αναπτυξιακή πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα στην Ελλάδα δίνει τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες που αναζητούσαν στη χώρα μας Έλληνες, αλλά και ξένοι επιχειρηματίες. Διαμορφώνουμε ένα νέο περιβάλλον, φιλικό στην επιχειρηματικότητα. Τολμούμε στις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο 21ος αιώνας, χτίζουμε τις υποδομές που απαιτούνται, για να ανταποκρίνεται η χώρα μας ως κόμβος ανάπτυξης στο σταυροδρόμι της Ανατολής με τη Δύση, του Βορά με το Νότο.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνυπογράφω και εγώ και ψηφίζω το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κυριάκος Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, το οποίο συζητούμε σήμερα, δεκαοκτώ ακριβώς μήνες μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία στις εκλογές της 7ης Μαρτίου, αποτελεί κατά την άποψή μου μια από τις σημαντικότερες μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση.

Αναφέρθηκε και η προηγούμενη συνάδελφος στην εκτεταμένη εφαρμογή της πρακτικής των συμπράξεων στην υπόλοιπη Ευρώπη, και στα πολύ επιτυχημένα παραδείγματα τα οποία έχουμε. Ενδεικτικά αναφέρω ότι μόνο στη Μεγάλη Βρετανία, η οποία ήταν και η πρώτη χώρα, η οποία επιθετικά εισήγαγε το θεσμό των συμπράξεων, έχουν εκτελεστεί τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια τετρακόσια πενήντα έργα με τη μορφή της σύμπραξης, συνολικής αξίας άνω των 55.000.000.000 ευρώ.

Όπου όμως και αν εφαρμόστηκε η λογική της σύμπραξης –ιδίoti, όταν αναφερόμαστε στη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, δεν αναφερόμαστε σε ένα μοντέλο συνεργασίας μόνο μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, αλλά υπάρχουν διάφορα μείγματα συνεργασίας και συμμετοχής του δημόσιου και

ιδιωτικού τομέα- η κεντρική λογική παρέμενε κοινή: πώς θα επιτευχθεί η καλύτερη κατανομή ρόλων μεταξύ κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας, ώστε το μεν κράτος να εκπληρώνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις υποχρεώσεις του απέναντι στους πολίτες, ο δε ιδιωτικός τομέας να απαλλάσσει την κρατική μηχανή από εκείνες τις διαδικασίες, τις οποίες ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να φέρει εις πέρας καλύτερα, φτηνότερα και γρηγορότερα σε σχέση με το Δημόσιο.

Δυστυχώς, στην Ελλάδα χάσαμε πάρα πολύ χρόνο όσον αφορά στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, διότι αντιμετωπίστηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση με μια ιδιαίτερη καχυποψία, κυρίως λόγω της κρατικοδίαιτης λογικής, η οποία επικρατούσε στο παρελθόν, σχετικά με την ανάθεση των δημόσιων έργων.

Και αυτή την καχυποψία νομίζω τη διαπιστώσαμε και στην αδικαιολόγητη, κατά την άποψή μου, κριτική, η οποία ασκήθηκε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και ως προς την ουσία, αλλά και ως προς τη λεπτομέρεια του νομοσχεδίου.

Η προηγούμενη Κυβέρνηση ουδέποτε πίστεψε πραγματικά στη λογική της συγχρηματοδότησης. Προτίμησε να μοιράζει εργολαβίες δεξιά και αριστερά, να επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και το ίδιο, δυστυχώς, έκανε και στην περίπτωση των ολυμπιακών έργων, στα οποία δεν αξιοποιήθηκε ούτε ένα ευρώ ιδιωτικών κεφαλαίων, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η μεταολυμπιακή τους αξιοποίηση.

Κατά συνέπεια, μέχρι σήμερα –σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες- δεν υπήρχε ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο το οποίο να διέπει τις συμπράξεις μεταξύ κράτους και ιδιωτών και αυτό το κενό έρχεται να καλύψει η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Οικονομίας. Και βέβαια το μόνο θετικό, όπως τόνισε και ο εισηγητής μας, από αυτή τη δραματική καθυστέρηση είναι ότι έχουμε τουλάχιστον τώρα τη δυνατότητα να αφομοιώσουμε την πολύ σημαντική τεχνογνωσία, η οποία έχει αναπτυχθεί σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και επί της ουσίας να προσαρμόσουμε ένα δοκιμασμένο εργαλείο στην αναπτυξιακή μας στρατηγική.

Μίλησαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι για τα σημαντικά πλεονεκτήματα τα οποία προκύπτουν από τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα σε σχέση με τον κλασικό μηχανισμό ανάθεσης ιδιωτικών έργων. Εγώ θα ήθελα επιγραμματικά να σταθώ σε τρία σημεία, τα οποία νομίζω ότι έχουν ιδιαίτερη αξία.

Το πρώτο πλεονέκτημα είναι ότι, με το παρόν νομοσχέδιο, οι συμπράξεις δεν περιορίζονται πια μόνο στα συγχρηματοδοτούμενα και αυτοχρηματοδοτούμενα μεγάλα έργα υποδομής, π.χ. σε δρόμους, γέφυρες, τούνελ κλπ, αλλά επεκτείνονται και σε μικρά και σε μεσαία έργα έως 200.000.000 ευρώ, τα οποία μπορούν πια να προκηρυχθούν όχι μόνο από την κεντρική κυβέρνηση, αλλά και από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης συμβάλλοντας στην ανάπτυξη της περιφέρειας. Το σημαντικό είναι ότι μπορούμε πια με αυτό το νομικό πλαίσιο να εκτελούμε και έργα τα οποία έχουν έντονο δημόσιο χαρακτήρα, δηλαδή έργα στα οποία δεν υπάρχει ανταποδοτικότητα και στα οποία ο πολίτης δεν πληρώνει τίμημα για τη χρήση τους. Και αναφέρομαι σε έργα όπως σχολεία, νοσοκομεία, φυλακές, Χ.Υ.Τ.Α., βιολογικοί καθαρισμοί, τα οποία μπορούν να κατασκευάζονται πια με την εφαρμογή του νομοσχεδίου με την αποκλειστική χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα.

Το δεύτερο σημαντικό πλεονέκτημα είναι ότι η κινητοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων για την κατασκευή έργων εκ των πραγμάτων μειώνει τη συμμετοχή του δημοσίου για τη χρηματοδότησή τους. Και σε μία εποχή έντονης δημοσιονομικής στενότητας, οι συμπράξεις δίνουν την πολύ σημαντική εναλλακτική δυνατότητα στο κράτος να μη χρηματοδοτεί εκ των προτέρων –τονίζω το «εκ των προτέρων»- τις δημόσιες επενδύσεις, διότι είναι προφανές ότι τα έργα αυτά θα πληρωθούν, αλλά θα πληρωθούν σε βάθος χρόνου.

Το νομοσχέδιο αυτό λειτουργεί συμπληρωματικά –θέλω να το τονίσω αυτό- με τις μεγάλες συμβάσεις παραχώρησης, οι οποίες έχουν ήδη προκηρυχθεί από το Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε., συνολικής αξίας 7.000.000.000 ευρώ, στις οποίες, η ιδιωτική συμμετοχή υπολογίζεται στα 5.000.000.000 ευρώ. Συμπληρωματικά, λοι-

πόν, με αυτές τις μεγάλες συμβάσεις παραχώρησης, με την εφαρμογή του θεσμού των Σ.Δ.Ι.Τ. η εξοικονόμηση πόρων που θα προκύψει για το δημόσιο –τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα- θα είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάρα πολύ σημαντική.

Το τρίτο σημαντικό πλεονέκτημα –έχει τονιστεί και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας- είναι ότι τα έργα τα οποία κατασκευάζονται με τον τρόπο αυτόν εξασφαλίζουν και ποιοτική κατασκευή αλλά και αυστηρότερη τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων. Και ο λόγος είναι προφανής: Όσο πιο γρήγορα τελειώσει το έργο, τόσο πιο σύντομα θα αρχίσει να πληρώνεται ο επενδυτής, ο οποίος επίσης έχοντας αναλάβει τη συντήρηση του έργου έχει κάθε λόγο να αποφύγει τις κακοτεχνίες, οι οποίες δυστυχώς αποτελούν την αχίλλειο πτέρνα όλων των δημοσίων έργων στη χώρα μας.

Να αναφέρω ενδεικτικά ένα παράδειγμα από τη μόνη χώρα η οποία έχει κάνει μια συγκριτική μελέτη της αποτελεσματικότητας των έργων που κατασκευάζονται με συμπράξεις σε σχέση με τα κλασικά δημόσια έργα, τη Μεγάλη Βρετανία. Σύμφωνα με μία έρευνα του National Audit Office το 73% των έργων τα οποία φτιάχνονται με τον κλασικό τρόπο ανάθεσης δημοσίων έργων παρουσιάζουν υπέρβαση προϋπολογισμού και το 70% παρουσιάζει υπέρβαση χρονοδιαγράμματος. Τα αντίστοιχα νούμερα για τα έργα τα οποία κατασκευάζονται με συμπράξεις είναι μόλις 20% και 24%. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι βελτίωση έχουμε και όσον αφορά τα χρονοδιαγράμματα, αλλά και όσον αφορά την ποιότητα κατασκευής των έργων.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση άσκησε κριτική και για τη σύσταση της Ειδικής Γραμματείας Σύμπραξης Δημοσίων και Ιδιωτικών Έργων, μια κριτική που κατά την άποψή μου είναι παντελώς αδικαιολόγητη, διότι είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –το έχουμε δει και από τη διεθνή εμπειρία- ότι η υλοποίηση τέτοιων συμπράξεων απαιτεί μια πολύ συγκεκριμένη τεχνογνωσία και εξοικείωση με ένα ευρύ φάσμα γνωστικών αντικειμένων και δεν μπορούν όλοι οι δημόσιοι φορείς που αύριο θα αναθέσουν τέτοια έργα να αποκτήσουν αυτή την εξειδικευμένη εμπειρία.

Κατά συνέπεια, η Ειδική Γραμματεία θα έχει έναν πολύ σημαντικό ρόλο υποστήριξης ειδικά στην αρχή εφαρμογής του θεσμού και θα πρέπει να προχωρήσει, κύριε Υπουργέ, και ένα βήμα παραπέρα. Θα πρέπει να δημιουργήσει, αν θέλετε, και τη ζήτηση για τέτοια έργα. Θα πρέπει να πάει ειδικά σε πιο μικρούς δήμους –όχι στους μεγάλους δήμους, οι οποίοι μπορεί να έχουν την τεχνογνωσία- και να εξηγήσει ποια είναι τα οφέλη από τέτοιου είδους συμπράξεις και πώς ένας μικρότερος δήμος –παραδείγματος χάριν, ο Δήμος Αγίων Αναργύρων στην εκλογική μου περιφέρεια- μπορεί να φτιάξει ένα γκαράζ μέσω της λογικής της σύμπραξης καλύτερα και αποτελεσματικότερα απ' ό,τι με τον κλασικό τρόπο.

Και χρειάζομαστε, κύριε Υπουργέ, και κάποια συγκεκριμένα έργα πιλότους. Εγώ, θα ήθελα να θέσουμε ως στόχο τώρα, εντός ενός έτους ή δεκαοκτώ μηνών από την ψήφιση του νομοσχεδίου, να έχει δρομολογηθεί ένα τουλάχιστον έργο σε κάθε σημαντική κατηγορία έργων τα οποία προσδοκούμε να κατασκευαστούν μ' αυτό τον τρόπο, όπως κάποια σχολεία, ένα νοσοκομείο, ένας Χ.Υ.Τ.Α., ένας βιολογικός καθαρισμός και να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα έργα ως παραδείγματα για να μπορέσουμε στη συνέχεια να επεκτείνουμε το θεσμό των συμπράξεων με πιο επιθετικό τρόπο.

Θεωρώ πολύ σημαντικό η Ειδική Γραμματεία να παρακολουθεί τις μελλοντικές ανειλημμένες υποχρεώσεις που θα προκύψουν από την υλοποίηση όλων των συμβάσεων σύμπραξης. Διότι, όταν το Υπουργείο Υγείας παραδείγματος χάριν υπογράψει μια σύμβαση για ένα νοσοκομείο, αναλαμβάνει μια χρηματοδοτική δέσμευση σε βάθος χρόνου. Και θεωρώ πολύ θετικό ότι η Κυβέρνηση αποδέχθηκε την πρόταση του ΤΕΕ αλλά και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να κατατίθεται μια ετήσια έκθεση πεπραγμένων στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, στην οποία πρέπει να παρουσιάζεται αναλυτικά το σύνολο των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει το Δημόσιο στα πλαίσια υλοποίησης αυτών των συμπράξεων.

Τελειώνω λέγοντας τα εξής: από δω και πέρα, η μπάλα είναι

και στο γήπεδο του ιδιωτικού τομέα. Εμείς δημιουργήσαμε ένα σύγχρονο πλαίσιο μέσα στο οποίο ο ιδιώτης επενδυτής μπορεί να αισθάνεται ασφάλεια για τα κεφάλαια αλλά και για το χρόνο που θα επενδύσει.

Εμείς, είμαστε σίγουροι ότι ο ιδιωτικός τομέας αλλά και οι τράπεζες που έχουν ένα πολύ σημαντικό ρόλο να παίξουν στη χρηματοδότηση των συμπράξεων, θα σπεύσουν να αξιοποιήσουν με το παραπάνω αυτό το νέο εργαλείο και τις πολύ σημαντικές δυνατότητες που προσφέρει. Τελικά κερδισμένος θα είναι ο πολίτης ο οποίος θα απολαμβάνει καλύτερες υποδομές και ποιοτικότερες υπηρεσίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η συνάδελφος κ. Παπαδημητρίου έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δεν ξέρω αν θα μπορούσε να προσθέσει κάτι οποιοσδήποτε από μας, μετά την πολύ καλή εισήγηση του εισηγητή της πλειοψηφίας κ. Τασούλα αλλά επειδή η επανάληψη είναι η μήτηρ των σπουδών, θα προσπαθήσω και εγώ να πείσω τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης των οποίων και τη σημερινή θέση αδυνατώ να κατανοήσω. Τα τρία «ρ» το public private partnership, δημοσιο-ιδιωτικές συμπράξεις, απετέλεσε και αποτελεί έκφραση-πρόκληση για μας. Θα ήθελα να μπορώ να εισηγηθώ, για όλους εμάς, αλλά τουλάχιστον μεταξύ ημών για όσους παρακολουθούμε και υπηρετούμε τη χώρα μας, όχι ως μοναχικό νησί στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, αλλά ως κράτος-μέλος της Ε.Ε. και του Ο.Η.Ε. κράτος σύγχρονο και δυνάμενο επιτέλους να επιταχύνει το βήμα του προς το μέλλον και να ενδυναμώσει τη θέση του, στον σκληρά ανταγωνιστικό παγκοσμιοποιούμενο κόσμο.

Υπάρχουν –το γνωρίζω– και συμπατριώτες μας και συνάδελφοί μας που δεν έχουν ακόμα ξεορκίσει τα καλά εμπεδωμένα (στο μυαλό τους) σατανικά κρίματα του «μαμπούλα» ιδιωτικού τομέα και που δεν έχουν κάνει το αναγκαίο αυτονόητο βήμα της αντικειμενικής θεώρησης και αποτίμησης των δυνατοτήτων της εποχής μας, των αναγκών της, των οικονομικών παραμέτρων της ανάπτυξης που επιδιώκουμε, αλλά κυρίως της κρίσιμης συνιστώσας του απαιτούμενου χρόνου για κατάκτηση και παρακολούθηση των απαραίτητων ρυθμών που καθορίζουν νομοτελειακά τη συνοχή, τον ανταγωνισμό, την ποιότητα και παραπέρα τη συνέργεια των αναπτυξιακών δράσεων, την αποτελεσματικότητα εν τέλει προς όφελος και κατ' ευχήν όλων των πολιτών της χώρας.

Είναι αλήθεια αποκαρδιωτικό να ανήκουμε στην Ε.Ε. στον πλέον προοδευτικό υποτίθεται ευαίσθητο και κοινωνικά αλληλέγγυο συνασπισμό κρατών, να είμαστε ήδη μεταξύ των βετεράνων, έστω και στην ουρά, και να έχει σήμερα, το σωτήριον έτος 2005, η διαλεκτική σας αναφορά τότε στα πίσω του τείχους του Βερολίνου ιστορικά συντρίμια και τότε στις αποφράδες εκείνες μέρους του τρίτου σας δρόμου. Ο κόσμος άλλαξε, αλλάζει συνέχεια, με ρυθμούς περίπου ορατούς.

Μιλούσατε την περασμένη εννεατία για οδύνη τοκετών. Έχει γεννηθεί η νέα εποχή και πάρτε το χαμπάρι. Δεν έχετε ούτε το δικαίωμα, αλλά ούτε και τη δυνατότητα να λειτουργήσετε αλλιώς.

Επιπλέον, επειδή το ρεφρέν των εισηγητών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σε αυτό το νομοσχέδιο είναι το γνωστό τροπάριο, ότι νομοθετούμε δίνοντας τα όλα στη διαπλοκή, θα ήθελα να σας πω ότι δεν έχετε πια και το ηθικό έρεισμα να ταυτίζετε τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου μας με όσα φοβόσαστε ότι μπορούν να υπάρξουν ως εξαιρέσεις, που όντως μπορεί να υπάρξουν. Αλλά θα υπάρξουν μόνο αν εμείς το επιτρέψουμε ως εκτελεστική εξουσία, αν εμείς το προσφέρουμε, το καλύψουμε ή το ανεχθούμε ως νομοθετική εξουσία, αν δεν το τιμωρήσουμε ως δικαστική εξουσία. Αν τελικά όλοι μαζί μοιρολατρικά καθόμαστε εδώ και αποδεχόμαστε ότι έχουμε, αλλά και επιθυμούμε να διατηρήσουμε ένα ανίκανο, φαύλο και αναποτελεσματικό κράτος. Και κυρίως ότι εμείς φοβόμαστε ότι μπορεί να είμαστε ή να καταστούμε υποτελή όργανα των δυναμένων ή των επιθυμούντων να αγοράσουν την ανοχή μας ή τη σιωπή μας.

Εάν αυτές τις ενοχές δεν τις έχουμε, κύριοι συνάδελφοι, γιατί

πρέπει κάθε μέρα να εκπέμπονται απ' αυτήν την Αίθουσα σήματα διαπλοκής στον ελληνικό λαό; Εάν αυτό δεν είναι τρέλα, τι είναι τρέλα; Εγώ δεν το καταλαβαίνω.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Είναι καθημερινότητα, κυρία Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Απορούμε πώς απαξιωθήκαμε, κύριοι συνάδελφοι, στα μάτια του ελληνικού λαού. Εγώ έχω βαθύτατα κατανοήσει ότι εσείς φταίτε.

Σε ποσοτικό επίπεδο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειαζόμαστε και το χρήμα και το μεράκι και το σωρευμένο γνωστικό προικίο των Ελλήνων πολιτών και όχι μόνο. Παρά τα τέσσερα πακέτα –τα τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα και έρχεται το πέμπτο τώρα ως τέταρτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης– οι υποδομές μας παραμένουν ελλειμματικές και κακώς συντηρούμενες. Οι πόλεις μας και η ύπαιθρος στιγματίζουν τον 21^ο αιώνα γηράσκουσες άρρωστα, άχαρα και απόλυτα ανθυγιεινά και για τη φυσική, αλλά κυρίως και για την ψυχική ισορροπία και υγεία των Ελλήνων πολιτών.

Σε ποιοτικό επίπεδο –και εδώ είναι το πιο σοβαρό– χρειαζόμαστε τις ικανότητες, τις γνώσεις του ιδιωτικού τομέα, τις εξειδικεύσεις, τη διεθνή εμπειρία, τις δυνατότητες για συνεχή επικαιροποίηση και ενσωμάτωση της τεχνολογικής προόδου του κόσμου μας, των νέων επιστημών, αλλά και των νέων εργαλείων μοντέλων διοίκησης και ελέγχου.

Ποιος καλύτερα από έναν καταξιωμένο ιδιώτη εταίρο μπορεί να μεταγγίσει το σήμερα στο καθηλωμένο και απαξιωμένο δημόσιο τομέα, που όλοι έτσι τον ονοματίζαμε, αλλά τον θέλουμε σε εξέδρα μόνο του; Ποιος καλύτερα μπορεί να μας ανοίξει τα μάτια και να εισηγηθεί προσφορότερα, φθηνότερα μέτρα, ταχύτερους παράδρομους στην επίτευξη των στόχων και συγκρότηση προτάσεων ανταγωνιστικών;

Άρα, με επιτυχέστερο λόγο κόστους-οφέλους και για να μοιραστώ μαζί σας μία πολύ μελαγχολική μου διαπίστωση, διάβαζα και εγώ στον Τύπο, όπως όλοι εσείς, ότι οι Έλληνες εφοπλιστές για το 2004 είχαν 36.000.000.000 δολάρια καθαρά κέρδη μετά τα έξοδα και την εξυπηρέτηση των δανείων τους στις τράπεζες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Ποιος απ' αυτούς δεν θα ήθελε να επενδύσει στον τόπο του, αν υπήρχε αυτό το πλαίσιο τα έξι χρόνια που το λιβανίζατε, κύριε Καστανίδη, και αν είχατε καταφέρει να έχετε θεσμοθετήσει ένα πλαίσιο, αν όχι αυτό, κάποιο άλλο παρόμοιο ή το δικό σας; Αν είχατε σχέδια και προγράμματα, δεν θα συμμετείχαν με τα 36.000.000.000 δολάρια που επένδυσαν εκτός Ελλάδος σε σοβαρά έργα –που δεν προχωρούν γιατί δεν έχουμε όλη την πίττα που απαιτείται και κυρίως την τεχνογνωσία– σχέδια αστικών αναπλάσεων, κοινών υποδομών, σκουπίδια, εναλλακτικές μορφές ενέργειας; Και όλα αυτά συνδεδεμένα με οικονομικοτεχνικές μελέτες ελεγμένες από τις τράπεζες. Θα υπήρχε έστω και ένας Έλληνας εφοπλιστής που δεν θα έκανε αυτό που αυτονόητα κάνει κάθε Τούρκος επιχειρηματίας;

Γνωρίζετε ότι ο ιδιωτικός τομέας των ΗΠΑ, όχι μόνο των μεγάλων, ούτε των μεσαίων και των μικρομεσαίων, πιστώνεται με την ευγνώμοσύνη του αμερικανικού λαού, διότι προωθεί τα περιβαλλοντικά ζητούμενα πολύ πιο πέρα από εκεί που τολμούν το Κογκρέσο και η Γερουσία; Γνωρίζετε ότι η Καλιφόρνια έφθασε στο Γιοχάνεσμπουργκ εναντίον της πολιτικής Μπους, αποδεικνύοντας ότι με τη σύμπραξη πολιτείας, τοπικής αυτοδιοίκησης, του φωτισμένου άλλοτε κυβερνήτη και σήμερα δήμαρχου του Όκλαντ κ. Τζέρι Μπράουντ, και επιχειρηματιών οικοδομικών υλικών υπήρξε αποδεδειγμένη ελάττωση κατά 35% της μόλυνσης και της κατανάλωσης ενέργειας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα στην επιτροπή πως πραγματικά πιστεύω –και το λέω και σήμερα– ότι βέλτιστη εφαρμογή αυτού του σχεδίου νόμου αφορά στην αστική ανάπτυξη, στην ανάπλαση και στην αναδιοργάνωση του αστικού περιβάλλοντος, με βελτιώσεις στον κοινωνικό εξοπλισμό και επιτέλους εισαγωγή πρακτικών συντήρησης και βιώσιμης διαχείρισης. Και

επειδή όλοι κατοικούμε στην Ιερουσαλήμ και όλοι γνωρίζουμε την ανθρωπογεωγραφία των ατόμων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης –και δεν είναι για να είμαστε ούτε εμείς ούτε εκείνοι υπερήφανοι γι' αυτό– κάτι πρέπει να γίνει με τους χαμένους αναποτελεσματικούς πόρους, κάτι πρέπει να γίνει για πόλεις σαν το Άργος, σαν το βόρειο μέτωπο της Κρήτης, από το Ηράκλειο μέχρι τον Άγιο Νικόλαο.

Και γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι η λύση εκεί είναι η εισαγωγή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

... της σκέψης, της δύναμης, της ανάληψης ρίσκου, αν θέλετε, αλλά και του απaráμιλλου ταλέντου των Ελλήνων ιδιωτών, που με αυτό το νόμο τους υποδεχόμαστε και τους θεωρούμε από σήμερα σκαπανείς της νέας Ελλάδας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η κ. Βούλτεψη έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλοι μας θα θέλαμε να ζούμε σε μια χώρα με πραγματικά ισχυρή οικονομία, χάρη στην οποία το δημόσιο θα ήταν σε θέση να ανταποκρίνεται σε όλες τις ανάγκες για κατασκευή έργων και παροχή υπηρεσιών. Υπό κανονικές συνθήκες αυτό θα μπορούσε να συμβεί. Υπό κανονικές συνθήκες τα περισσότερα έργα, για τα οποία συζητούμε, θα έπρεπε να είχαν ολοκληρωθεί, αν είχαν χρησιμοποιηθεί προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος τα 100.000.000.000.000 δραχμές που εισέρευσαν στη χώρα στα τελευταία δέκα χρόνια της διακυβέρνησης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., καθώς και τα 40.000.000.000 ευρώ που εισπράττει κάθε χρόνο το κράτος από τους φορολογούμενους και τα 7.000.000.000 ευρώ που εισπράττει πάγια το κράτος από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν το δημόσιο χρέος δεν είχε ξεπεράσει τα 200.000.000.000 ευρώ και αν δεν πληρώναμε πάνω από 30.000.000.000 ευρώ ετησίως για τοκοχρεολύσια και τόκους, αν όλα αυτά τα χρήματα υπήρχαν στα ταμεία του κράτους, πιθανόν και να μη χρειάζονταν οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, πιθανόν να μη χρειάζονταν οι συμπράξεις, αν η Νέα Δημοκρατία δεν είχε παραλάβει έναν τόσο αναποτελεσματικό δημόσιο τομέα, του οποίου η αντιπαραγωγική σπατάλη πόρων υπολογίζεται σε πάνω από 15.000.000.000 ευρώ το χρόνο. Υπό κανονικές συνθήκες, δηλαδή, το κράτος θα μπορούσε να χρησιμοποιεί τον ιδιωτικό τομέα ως εργοδότη που θα ήταν σε θέση να πληρώνει κανονικά, να αναλαμβάνει τα ρίσκα, να προχωρά σε αναθέσεις χωρίς γραφειοκρατία και διαφθορά και να κάνει τους απαραίτητους ελέγχους. Δεν υπάρχει Έλληνας που να πιστεύει ότι κάτι τέτοιο είναι δυνατόν αυτήν τη στιγμή.

Το εξωφρενικό είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίως υπεύθυνο για αυτή την κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος και την αρρωστημένη κατάσταση στο δημόσιο τομέα, έρχεται τώρα με μια σειρά εξοργιστικά επιχειρήματα να κατακρίνει μια ακόμη πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, που σκοπό έχει την υγιή κινητοποίηση των ιδιωτικών κεφαλαίων με διαφάνεια και συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που βούτηξε τη χώρα στα χρέη, μιλά τώρα για κίνδυνο υπερχρέωσης, μιλά επίσης για αδιαφάνεια, για ενδεχόμενη διαπλοκή και τακτική εξυπηρέτησης συμπεφερόντων. Αλλά, για να μιλά κάποιος για όλα αυτά, πρέπει να έχει και την ηθική νομοποίηση να το πράξει.

Επιτρέψτε μου να σιγκλήσω λίγο τη συλλογική μνήμη, διότι πιστεύω ότι είναι πολιτικό θράσος να μιλά κανείς για ενδεχόμενη διαπλοκή και αδιαφάνεια, όταν η διαπλοκή και η αδιαφάνεια βασίλευσαν στη χώρα στα χρόνια της διακυβέρνησης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Είναι κύριοι συνάδελφοι ή δεν είναι αλήθεια ότι σταθερά και επαναλαμβανόμενα από το 1994 έως το 2004 οι εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου μιλούσαν για παράνομες πληρωμές ποσών –μόνο το 2001 υπολογίστηκαν στα 6,6 δισεκατομμύρια

δραχμές– απευθείας αναθέσεις, κατατιμήσεις για να αποφεύγεται ο έλεγχος του άνω του 1.000.000.000 δραχμών από το Ελεγκτικό Συνέδριο, παραλείψεις, ασάφειες, αναθέσεις συμπληρωματικών έργων στους αναδόχους των αρχικών εργασιών, δημοπρατήσεις έργων για τα οποία δεν είχαν εγκριθεί περιβαλλοντικοί όροι ή δεν είχαν εξασφαλιστεί κοινοτικοί πόροι;

Είναι αλήθεια ή όχι ότι κρίθηκαν παράνομες όλες οι μεγάλες συμβάσεις της Δ.Ε.Η. που στην τελευταία πενταετία της διακυβέρνησης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπογράφηκαν χωρίς έλεγχο νομιμότητας και ότι το Δεκέμβριο του 2003 δόθηκε πριμ επίτευξης για τα έργα της ΔΕΗ στον Αθρινόλακο της Κρήτης ύψους 85.000 ευρώ την ημέρα, ενώ πριν καν ξεκινήσει η κατασκευή του έργου εγκρίθηκε αύξηση του τιμήματος κατά 15,7 εκατομμύρια ευρώ;

Είναι αλήθεια ή όχι ότι 2,5 χρόνια μετά την έναρξη του προγράμματος της «Κοινωνίας της Πληροφορίας» ύψους 1.000.000.000.000 δραχμών δεν είχε ανατεθεί ούτε ένα μεγάλο έργο πληροφορικής στο δημόσιο όπου η Ελλάδα παρέμεινε ουραγός στην ηλεκτρονική εξυπηρέτηση;

Είναι αλήθεια ή όχι ότι στην εταιρεία «ΘΕΜΙΣ» κατασκευαστική περίσσεψαν τα σκάνδαλα κατά την περίοδο 1997-2004 με υπερκοστολογήσεις που κινούνταν μεταξύ του 85% και του 330% σύμφωνα με το Γενικό Επιθεωρητή της Δημόσιας Διοίκησης και ότι το Εφετείο της Αθήνας κόστισε 250.000.000 δραχμές, τα εγκαίνια έγιναν το 2002, αλλά η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων παρέμενε γιατί;

Είναι αλήθεια ή όχι ότι επιδεικνύετο στους κατασκευαστές των ολυμπιακών έργων να πάρουν δάνεια με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου υποθηκεύοντας τους προϋπολογισμούς δημοσίων επενδύσεων των ετών 2004, 2005 και 2006;

Είναι αλήθεια ή όχι ότι λόγω υπερβάσεων εξαιτίας λανθασμένης μελέτης ύψους 3,8 εκατομμυρίων ευρώ στο νοσοκομείο «Άγιοι Ανάργυροι», που μετά τους σεισμούς το 1999 είχε κριθεί καταδικασμένο και επρόκειτο να ανακατασκευαστεί με επιδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποσοστό 75%, κινδυνεύουμε να πληρώσουμε τις ανακατασκευές με εθνικά χρήματα; Και είναι αλήθεια ή όχι ότι τελικά θα κοστίσει 48.000.000 ευρώ και όχι 38.000.000 ευρώ επειδή από την αρχική μελέτη είχε εξαιρεθεί βασικός ιατρικός εξοπλισμός;

Είναι αλήθεια ή όχι ότι τα τελευταία είκοσι χρόνια έχουν ξοδευτεί δεκάδες εκατομμύρια ευρώ για τον ηλεκτρονικό εκσυγχρονισμό του Ε.Σ.Υ., αλλά από τα εκατόν ενενήντα Κέντρα Υγείας μόνο τα δέκα διαθέτουν στοιχειώδη υποδομή;

Θα συνέβαιναν αυτά αν όλοι, δημόσιοι και ιδιώτες, γνώριζαν τις υποχρεώσεις και ανταποκρίνονταν σε αυτές; Υπάρχει κανένα ολυμπιακό έργο που να μην υπερέβη τον προϋπολογισμό του κατά 10.000.000 ευρώ τουλάχιστον; Υπάρχει κανένα έργο στο οποίο να μην εντοπίστηκαν κακοτεχνίες, υπερβάσεις ή υπερκοστολογήσεις; Η μαραθώνα διαδρομή δεν πληρώθηκε 2,5 φορές φθάνοντας τα 85.000.000 ευρώ; Το 1998 οι κακοτεχνίες στους δρόμους Αθήνα-Κόρινθος, Αθήνα-Υλίκη δεν κοστολογήθηκαν στα 9.000.000.000 δραχμές; Το «καπέλο» για το έργο μετεγκατάστασης της τεχνικής βάσης στα Σπάτα δεν ήταν 3,2 δισεκατομμύρια δραχμές;

Δεν απειλούμεθα συνεχώς με πρόστιμα για τις συμπληρωματικές συμβάσεις που μετά βαφτίστηκαν επί έλαττον συμβάσεις; Οι υπερβάσεις σε τραμ και προαστιακό δεν έφθασαν τα 120.000.000 ευρώ; Τα δεκατρία χιλιόμετρα της Βάρης-Κορωπίου δεν κόστισαν 58.000.000 ευρώ αντί 49.500.000 ευρώ του αρχικού προϋπολογισμού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παραδείγματα αναξιοπιστίας, αδιαφάνειας, αναποτελεσματικότητας και διαφθοράς είναι πολλά, αλλά δεν θα σας κουράσω άλλο. Θα πω όμως πως όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλάει για υπερχρέωση, διαπλοκή και εξυπηρέτηση συμφερόντων θα πρέπει να είναι πιο προσεκτικό. Οι εκθέσεις της διεθνούς διαφάνειας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας φέρνουν πρώτη την Ελλάδα σε διαφθορά. Σύμφωνα με τις ίδιες εκθέσεις η μεγαλύτερη αύξηση των φαινομένων διαφθοράς σημειώθηκε μεταξύ των ετών 1996-2004, τότε που χτιζόνταν η περίφημη ισχυρή οικονομία!

Θα έπρεπε να είναι προσεκτικότερο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επειδή ο

λαός γνωρίζει. Το Νοέμβριο του 2004 από έρευνα της «ΚΑΠΑ RESEARCH» για το δελτίο ειδήσεων του ANTENNA προέκυψε ότι το 24,7% του λαού συνδέει τη διαπλοκή περισσότερο με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έναντι μόνο 12,1% της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Μας ξεπεράσατε!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Για τη διαφθορά δεν υπάρχει περίπτωση!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μήπως αναφέρεστε στον κ. Ορφανό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ. Προς τι ο θόρυβος και οι διακοπές; Υπάρχει κανένα θέμα;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Θα έλθει η σειρά σας και θα μιλήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η κυρία συνάδελφος ανεφέρθη σε δημοσκοπήση την οποία απεδέχθησαν όλοι.

Συνεχίστε, κυρία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Εν πάση περιπτώσει και τον κ. Καραμανλή ο λαός θεωρεί κατά 45,2% ικανότερο να αντιμετωπίσει τη διαπλοκή έναντι 17% του κ. Παπανδρέου.

Επομένως, ό,τι και να λέμε τώρα εδώ, στη συνείδηση του λαού αυτό έχει εμπεδωθεί, διότι αυτά τα χρήματα ήρθαν στην Ελλάδα και αφού δεν έγιναν έργα, κάτι έγιναν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ακόμη ένα λεπτό.

Και αφού είμαστε πρώτοι σε καταθέσεις στην Ελβετία, κύριε Καστανίδη και τα λεφτά δεν τα έχουμε ούτε εγώ, ούτε ο αγρότης, ούτε ο κτηνοτρόφος, κάποιος τα έχει τα λεφτά στην Ελβετία και είμαστε πρώτη χώρα.

Είναι βέβαιο, λοιπόν, ότι πρέπει να είμαστε όλοι προσεκτικοί, όταν μιλούμε, εδώ μέσα, για διαφθορά και διαπλοκή, αυτοί που ευθύνονται τουλάχιστον για όλες εκείνες τις συμπληρωματικές συμβάσεις, τα πριμ επίστευσης, τις απευθείας αναθέσεις και όλα αυτά που συνέτειναν στην κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος.

Αυτά έχω να πω και σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Μανιάτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι έχουμε μπροστά μας σήμερα ένα χαρακτηριστικό νομοσχέδιο του πώς αποπειράται, για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση, με απαράδεκτο τρόπο, να ρυθμίσει και να νομοθετήσει επί ενός θεσμού, ο οποίος πραγματικά είναι πάρα πολύ πετυχημένος, πολύ χρήσιμος και ωφέλιμος, ενός θεσμού όπως είναι οι Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα που πραγματικά υπό όρους και προϋποθέσεις θα μπορούσε να συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας και να φέρει προστιθέμενη αξία και στην εθνική οικονομία και στην κοινωνία.

Όλοι γνωρίζουμε ότι οι συμπράξεις είναι μία τρέχουσα πρακτική κατά τα τελευταία χρόνια και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες και στη Βόρεια Αμερική. Έχουμε όμως και το παράδειγμα της Ελλάδας με τις συμπράξεις μέσω των οποίων υλοποιήθηκαν το Αεροδρόμιο των Σπάτων, η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, η Αττική Οδός.

Είναι συμπράξεις τις οποίες, κύριε Υπουργέ, ως «μετανοούσες Μαγδαληνές», ενώ τότε καταγγείλαμε, χρησιμοποιείτε σήμερα ως παράδειγμα, για να μας φέρετε τη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται, πρώτον, από πολιτικό πανικό και θα σας αναφέρω τέσσερις λόγους γι' αυτόν. Δεύτερον, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από διαφθορά και αδιαφάνεια και θα σας αναφέρω εννέα λόγους. Τέλος, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από αυταρχισμό και περιφρόνηση του δημοκρατικού προγραμματισμού.

Όσον αφορά στον πολιτικό πανικό, πρώτον, ο κ. Καραμανλής ανεβαίνει στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης με το ψευδές φωτοστέφανο του δήθεν μεταρρυθμιστή, του μεταρρυθμιστή που υποκαθιστά μεταπτυχιακά, διδακτορικά και πτυχία με «γαλάζιες συνεντεύξεις», του μεταρρυθμιστή που αντί να προ-

σλάβει νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, θα προσλάβει εννέα ή δέκα χιλιάδες «βρυκόλακες-αγροφύλακες».

Έτσι, λοιπόν, με κάτι πρέπει να γεμίσει τα χέρια του. Θα τα γεμίσει με ένα νομοσχέδιο δήθεν ομαλής συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Δεύτερος λόγος πολιτικού πανικού: Η αναμενόμενη απώλεια περίπου ενάμισι δισεκατομμυρίου ευρώ μέχρι το τέλος της χρονιάς, με βάση τον κανόνα $v + 2$, από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Τρίτη αιτία πολιτικού πανικού –και θέλω να το προσέξετε αυτό, κύριε Υπουργέ– είναι η εξής: Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έχει εκδώσει τη γνωστή «Πράσινη Βίβλο» για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Εκεί λέει κάτι πολύ σημαντικό, ότι δηλαδή με βάση τη διεθνή και την ευρωπαϊκή εμπειρία, δεν πρέπει να υπάρχει ενιαίο και κοινό θεσμικό πλαίσιο για συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, διότι υπάρχουν διαφορετικές προδιαγραφές και προϋποθέσεις για έργα και για παροχή υπηρεσιών. Το αναφέρει η «Πράσινη Βίβλος» της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Έναντι αυτού, εσείς νομοθετείτε κατά ευρωπαϊκή πρωτοτυπία, πρώτη φορά σε ευρωπαϊκή χώρα, ενιαίο πλαίσιο για όλων των ειδών τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Τέταρτος λόγος πολιτικού πανικού. Η τεράστια υστέρηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και στην πραγματικότητα η στάση πληρωμών που έχει κηρύξει εδώ και κάποιους μήνες το ελληνικό δημόσιο. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, οι επενδύσεις δηλαδή για νοσοκομεία, σχολεία και δρόμους βρίσκεται μόλις, ως απορροφητικότητα, στο 41%.

Επιπλέον, το ελληνικό δημόσιο οδηγεί σε καταστροφή χιλιάδες μικρές και μεσαίες ελληνικές επιχειρήσεις που συνεργάζονται και συναλλάσσονται με το δημόσιο, διότι εδώ και πολλούς μήνες δεν πληρώνει επιχειρηματίες που έχουν υλοποιήσει ένα έργο, έχουν παράξει κάποιο υλικό, έχουν εκδώσει τιμολόγια, έχουν πληρώσει Φ.Π.Α. και έναντι αυτού δεν παίρνουν τα χρήματά τους.

Ταυτόχρονα, το ελληνικό δημόσιο στον αγροτικό τομέα ξεχνά ότι είχε υποσχεθεί να αποζημιώνει τους αγρότες σε τρεις μήνες μετά τη φυσική καταστροφή και έχουμε το παράδειγμα στην Αργολίδα, που ενώ κάηκε ο μισός αργολικός κάμπος από παγετό το Φεβρουάριο του 2004, σήμερα, μετά από ενάμιση χρόνο, οι αγρότες ακόμη περιμένουν να πάρουν αποζημίωση από τα Π.Σ.Ε.Α. Πού είναι οι τρεις μήνες;

Χαρακτήρισα το νομοσχέδιο και το χαρακτήρισε και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χθες ως κουστούμι διαφθοράς και αδιαφάνειας. Και θα σας πω εννιά λόγους.

Πρώτος λόγος. Είναι η πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση που η εκτελεστική εξουσία, οι ίδιοι οι Υπουργοί έρχονται σε άμεση συναλλαγή και διαπραγμάτευση με το οικονομικό κεφάλαιο, με την οικονομική εξουσία, χωρίς μάλιστα καμία απολύτως ασφαλιστική δικλείδα, όπως θα μπορούσε να είναι για παράδειγμα μια καλά συγκροτημένη και έμπειρη δημόσια υπηρεσία για να προστατεύει το κύρος των ιδίων των Υπουργών και μάλιστα για οικονομικό αντικείμενο που φθάνει τα 200.000.000 ευρώ.

Δεύτερον, αποφεύγει εσκεμμένα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να υποστεί το δημοκρατικό έλεγχο της Βουλής των Ελλήνων, όπως το «κακό» ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε κάνει στις προηγούμενες τρεις συμβάσεις.

Τρίτον, κύριε Υπουργέ, αποφεύγετε τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όταν σήμερα με θεσμικό πλαίσιο που εσείς οι ίδιοι εφαρμόζετε, όλες οι συμβάσεις πάνω από 3.000.000 ευρώ υφίστανται τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Πώς θα απολογηθείτε στους πολίτες ότι για συμβάσεις 200.000.000 ευρώ δεν θέλετε έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου;

Τέταρτος λόγος. Αποφεύγετε τις διακομματικές επιτροπές. Οι διακομματικές επιτροπές είναι ένας θεσμός που ξεκίνησε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εφαρμόστηκε. Εσείς το θεσμό αυτό ως Αντιπολίτευση τον καταγγείλατε, δεν συμμετείχατε ποτέ, αλλά –ω του θαύματος!– ως Κυβέρνηση σήμερα τον εφαρμόζετε απο-

λύτως και ζητάτε και τη δική μας συμμετοχή, η οποία βεβαίως υπάρχει. Πώς θα δικαιολογηθείτε απέναντι στους πολίτες, όταν δημιουργούνται διακομματικές επιτροπές για κάθε είδους σύμβαση πάνω από 14.000.000 ευρώ και αρνείσθε τον έλεγχο των διακομματικών επιτροπών για συμβάσεις των 200.000.000 ευρώ;

Πέμπτον, καθιερώνεται η διαιτησία. Μπορείτε να μας πείτε σε πόσες περιπτώσεις διαιτησίας το ελληνικό δημόσιο έχει βγει κερδισμένο με τους δικούς του νομικούς συμβούλους, όταν έναντι του έχει ιδιώτες που μπορούν να πληρώσουν πολύ πιο ακριβοπληρωμένους νομικούς συμβούλους;

Έκτος λόγος αδιαφάνειας και διαφθοράς. Δεν θέτετε στον ανάδοχο μιας σύμπραξης ούτε καν τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις που απαιτεί ο νόμος περί δημοσίων έργων. Σας το έχει ζητήσει και ο Σύνδεσμος Εργοληπτών ανωτέρας τάξης. Λέει ο Σύνδεσμος «στοιχειωδώς, ως πρώτη προϋπόθεση, ό,τι μας ζητάτε για κλασικά δημόσια έργα, να τα ζητήσετε και από αυτόν που θα πάρει μία σύμπραξη». Και επιπλέον βεβαίως δεν αναφέρεται κανένα κριτήριο επιλογής του αναδόχου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ. Ένα λεπτό μόνο.

Έβδομος λόγος. Δεν προβλέπεται απολύτως καμία προδιαγραφή για την κατάσταση στην οποία θα παραδώσει το έργο ο ιδιώτης είκοσι - τριάντα χρόνια μετά τη διαχείρισή του από αυτόν τον ίδιο. Έχει κανείς καμία αμφιβολία ότι ο ιδιώτης θα παραδώσει στο ελληνικό δημόσιο και στη χρήση της κοινωνίας ένα έργο ερείπιο;

Όγδοο, δημιουργούνται ευνοϊκές φορολογικές μεταρρυθμίσεις για το σύνολο των δραστηριοτήτων μιας κοινοπραξίας που συμμετέχει σε μία σύμπραξη και όχι για τις δραστηριότητες τουλάχιστον αυτής και μόνο της σύμπραξης.

Ένατον, είναι ίσως από τις ελάχιστες περιπτώσεις όπου η επιτροπή διενέργειας ενός διαγωνισμού, όταν συναντήσει τα δικαιολογητικά ενός υποψηφίου που τελεί υπό πτώχευση ή έχει τελέσει ένα αδίκημα, το νομοσχέδιο λέει ότι δύναται να τον αποκλείσει. Κύριε Υπουργέ, όχι δύναται, αλλά υποχρεούται να τον αποκλείσει.

Και τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το χαρακτηρισμό που απέδωσα στο νομοσχέδιο ως νομοσχέδιο αυταρχικό και περιφρόνησης του δημοκρατικού προγραμματισμού. Ένα λόγο μόνο θα πω: Για έργα πολύ μικρότερης σημασίας έχει άποψη, γνώμη -και πολλές φορές και αποφασιστική γνώμη- το Περιφερειακό Συμβούλιο μιας Περιφέρειας.

Φανταστείτε την περίπτωση σύμπραξης δημόσιου ιδιωτικού τομέα για τη δημιουργία ενός χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων ή ενός εργοστασίου επεξεργασίας απορριμμάτων στην Πελοπόννησο, όπου θα αποφασίσουν τρεις Υπουργοί και δεν θα ερωτηθεί καν το Περιφερειακό Συμβούλιο, το αρμόδιο όργανο, όπου συμμετέχουν όλοι οι κοινωνικοί εταίροι. Όμως από μία συντηρητική παράταξη η οποία πολλές φορές φαίνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...ότι είναι στο πολιτικό της DNA ο αυταρχισμός, κανείς δεν θα περίμενε κάτι παραπάνω. Για όλους αυτούς τους λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψήφισαμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κατέθεσε σχέδιο νόμου: «Ενημερωτικό δελτίο δημόσιας προσφοράς κινητών αξιών και εισαγωγής τους για διαπραγμάτευση».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το σχέδιο νόμου για τις συμπράξεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, το οποίο κατατέθηκε στη Βουλή μετά από μεγάλη

και μεθοδική διαβούλευση, μετά από πολύ προσεκτικό σχεδιασμό, με τη συμμετοχή όλων των Υπουργείων και όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

Τονίζω το γεγονός αυτό και το γεγονός ότι ακούσαμε όλους τους φορείς, όπως είναι για παράδειγμα και το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας. Θέλω να τονίσω το γεγονός πως οι απόψεις και οι προτάσεις τους ακούστηκαν - φαίνεται και στο ότι προσθέσαμε βελτιώσεις που προστέθηκαν ακόμα και μέχρι χθες σε αυτό το νομοσχέδιο, αφού ακούσαμε βέβαια και όλους τους συναδέλφους της Βουλής.

Για να μπορέσει η ελληνική οικονομία να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις απαιτείται ένα πλέγμα πρωτοβουλιών με σκοπό να αυξήσουμε την παραγωγικότητα της χώρας, την ενίσχυση του δυναμισμού της, την ανταγωνιστικότητά της, ένα πλέγμα πρωτοβουλιών που στοχεύει μέσα από την υγιή επιχειρηματικότητα, την εξωστρέφεια και την ανταγωνιστικότητα να δώσει μια διαφορετικού τύπου αναπτυξιακή ώθηση στην οικονομία, μία ανάπτυξη που δεν θα βασίζεται στο δημόσιο τομέα, όπως έγινε την τελευταία 20ετία, με τα γνωστά αποτελέσματα και στην ανταγωνιστικότητα και το σημαντικότερο στην ανεργία. Η χώρα χρειάζεται ένα νέο αναπτυξιακό υπόδειγμα και σε αυτό το υπόδειγμα εντάσσεται και το παρόν σχέδιο νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιμετωπίσαμε με επιτυχία σημαντικές προκλήσεις σε όλα τα επίπεδα τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες. Παρά τις αντιξοότητες καταφέραμε να περιορίσουμε σημαντικά το δημοσιονομικό έλλειμμα, χωρίς να θέσουμε σε κίνδυνο την αναπτυξιακή διαδικασία σε μία κρίσιμη χρονιά όπως ήταν η χρονιά μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Θα θυμίσω ότι πολλοί σχολιαστές, πολλοί αναλυτές και πολλοί από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μιλούσαν για ύφεση και στασιμότητα το 2005 και μάλιστα όχι μετά τις εκλογές, αλλά και για αρκετό χρόνο πριν τις εκλογές, γιατί προεξοφλούσαν ότι μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες η ελληνική οικονομία θα περιέρχεται σε μια κατάσταση στασιμότητας.

Και οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι προκάτοχοί μου στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών είχαν την ίδια άποψη. Ο κ. Χριστοδουλάκης, για παράδειγμα, από αυτόν εδώ το βήμα το Δεκέμβριο του 2004 έλεγε ότι «θα δούμε για πρώτη φορά τα τελευταία έξι χρόνια να επανέρχεται απειλητικό το φάσμα της διόγκωσης της ανεργίας». Η πραγματικότητα βεβαίως τον διαψεύδει.

Η ανεργία μειώθηκε από το 11,3% που ήταν κατά το πρώτο τρίμηνο του 2004 -ήταν το τρίμηνο μετά το οποίο παρέλαβε η Νέα Δημοκρατία τη διακυβέρνηση της χώρας- στο 10,4% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2005. Και αυτό συνέβη σε μία κρίσιμη μεταολυμπιακή χρονιά, όπου όλοι προέβλεπαν στρατιές ανέργων.

Την ίδια ημέρα, πάλι από αυτό το βήμα, ο κ. Χριστοδουλάκης έλεγε ότι «χρειάζεται επείγοντως ένας αναπροσανατολισμός της οικονομικής πολιτικής ο οποίος θα τονίσει την ανάπτυξη, ιδιαίτερα στην περιφέρεια, και θα προωθήσει τις διαρθρωτικές αλλαγές». Απ' ό,τι θυμάμαι, όμως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν εκείνο το κόμμα που δεν ψήφισε το νέο επενδυτικό νόμο, ο οποίος αποσκοπεί στην ανάπτυξη της περιφέρειας και στην αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας μας. Δεν ψήφισε το νέο επενδυτικό νόμο που ήδη έχει αιτήσεις για επενδυτικά σχέδια που ξεπερνούν τα 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, αν ληφθούν υπ' όψιν και τα προγράμματα του Υπουργείου Ανάπτυξης, και που θα δώσει μία νέα πνοή, νέες αναπτυξιακές προοπτικές στην περιφέρεια, στα νησιά μας, στους ορεινούς νομούς, στην ύπαιθρο.

Δύο ημέρες μετά τον κ. Χριστοδουλάκη, ο προκάτοχός του κ. Χριστοδουλάκη κ. Παπαντωνίου έλεγε ρητορικά με το γνωστό στυλ: «Είναι ή δεν είναι αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ρυθμός ανάπτυξης θα πέσει και μάλιστα κάτω από το 3% τα δύο επόμενα χρόνια;». Και συνέχιζε: «Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το ποσοστό ανεργίας θα ανέβει του χρόνου, αντιστρέφοντας μία σταθερή πορεία μείωσης όλα αυτά τα χρόνια;».

Βέβαια, η σταθερή πορεία μείωσης δεν υπήρξε ποτέ. Για μεν την ανεργία ισχύει η ίδια απάντηση που δίνεται και στον κ. Χρι-

στοδουλάκη και σε άλλους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που υιοθέτησαν τις απόψεις τους.

Για δε την ανάπτυξη μπορώ να σας πω ότι βρίσκεται κατά το πρώτο εξάμηνο του 2005 πάνω από 3,5%. Ήταν 3,5% το πρώτο τρίμηνο, το δεύτερο τρίμηνο ήταν 3,7% -ανακοινώνονται σήμερα τα οριστικά στοιχεία για το δεύτερο τρίμηνο- και οι προοπτικές για την υπόλοιπη χρονιά είναι εξαιρετικά θετικές λόγω και της πολύ καλής πορείας του τουρισμού, της ιδιωτικής κατασκευαστικής δραστηριότητας, της κατανάλωσης, των επενδύσεων και των εξαγωγών, όλων εκείνων των παραγόντων που εκτός από τις δημόσιες δαπάνες συντείνουν στην ανάπτυξη.

Είναι τυχαίο ότι θα κλείσει υψηλότερα ο ρυθμός ανάπτυξης και ότι είναι ένας από τους υψηλότερους ρυθμούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία βρίσκεται σε στασιμότητα το πρώτο εξάμηνο του 2005; Δεν είναι τυχαίο. Οφείλεται στη συστηματική δουλειά που κάναμε για την αύξηση των εξαγωγών, για τη βελτίωση του τουρισμού, για το νοικοκύρεμα της οικονομίας, για την αναδιοργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών, για την ενίσχυση των επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις δυσμενείς εξελίξεις που έχουμε στην αγορά του πετρελαίου και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρά τις αντιξοότητες που παραλάβαμε, οι οποίες είναι γνωστές και δεν θέλω να τις επαναλάβω σήμερα, αλλά δεν θα πρέπει να τις ξεχνάμε, γιατί οι αντιξοότητες και τα προβλήματα που παραλάβαμε θα βαραίνουν την οικονομία για πολλά χρόνια και θα τα ακούτε, γιατί όσο και αν δεν σας αρέσει, κύριοι συνάδελφοι, θα ακούτε την κατάσταση στην οποία παραδώσατε την οικονομία. Ο ρυθμός ανάπτυξης είναι πάνω από 3,5%, δηλαδή είναι ένας ικανοποιητικός ρυθμός ανάπτυξης και έχουμε βελτίωση τόσο στον τουρισμό όσο και στις εξαγωγές. Αυτό είναι το νέο υπόδειγμα, εξωστρέφεια. Διότι η Ελλάδα πρέπει να πάψει να ομφαλοσκοπεί και να κοιτάξει προς τα έξω προκειμένου να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της νέας εποχής.

Βεβαίως, αυτό οφείλεται και στο μεταρρυθμιστικό μας πρόγραμμα, ένα μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που υλοποιείται με προσεκτικό σχεδιασμό, εμποδώνοντας έτσι σταδιακά την εμπιστοσύνη των πολιτών οι οποίοι αναγνωρίζουν τις δυσκολίες και την κακή κατάσταση της οικονομίας, την εμπιστοσύνη των επενδυτών και των επιχειρήσεων. Δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για μία νέα υγιή αναπτυξιακή πορεία η οποία θα είναι στηριγμένη σε γερές βάσεις.

Προχωρήσαμε και προχωρούμε σε αποκρατικοποιήσεις. Ήδη σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη η μερική αποκρατικοποίηση του ΟΤΕ με τη διάθεση του 10% των μετοχών του ΟΤΕ, οι οποίες προήλθαν από ένα αλγίστου μνήμης ομολογιακό δάνειο το οποίο είχε συνάψει για λόγους δημιουργικής λογιστικής η τότε Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ξεκίνησε η διάθεση των μετοχών μετά από απόφαση της διυπουργικής επιτροπής αποκρατικοποιήσεων, χθες το βράδυ στη Νέα Υόρκη και σήμερα το πρωί στο Λονδίνο, ενώ ένα 20% θα διατεθεί μέσω ελληνικών τραπεζών και σε εγχώριους θεσμικούς επενδυτές. Προχωρούμε σε αποκρατικοποιήσεις και ξεπερνάμε στους στόχους μας. Είχαμε στόχο από τις αποκρατικοποιήσεις 1,6 δισεκατομμύρια για φέτος και αυτόν το στόχο θα τον ξεπεράσουμε κατά πολύ. Μετά την αποκρατικοποίηση του ΟΠΑΠ και του ΟΤΕ δεν αποκλείεται να υπάρξουν και άλλες κινήσεις, ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε και το μεγάλο πρόβλημα του δημόσιου χρέους, αλλά και να εξυγιάνουμε δημόσιες επιχειρήσεις που πρέπει να λειτουργούν με όρους ιδιωτικού τομέα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Επύλυσσε προβλήματα που απασχολούσαν την οικονομία επί σειρά ετών, προβλήματα που παρεμπόδιζαν την πραγματοποίηση εξαγωγών, όπως για παράδειγμα το πρόβλημα που υπήρχε με την παρακράτηση του ΦΠΑ των εξαγωγικών επιχειρήσεων. Το λύσαμε για να μπορέσουμε να τονώσουμε τις εξαγωγές. Με άλλους τρόπους αντιμετωπίζεις τη φοροδιαφυγή, με διασταυρώσεις και θα έρθω και σ' αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Στον Ο.Τ.Ε. 10% ή 20% είπατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Είπα 10%.

Όμως, θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ότι θα γίνει με τη μέθοδο του βιβλίου συνδυασμένων προσφορών, δηλαδή θα γίνει με ευρεία διασπορά σε θεσμικούς επενδυτές, όχι σε στρατηγικό επενδυτή. Είναι μια διαδικασία η οποία γίνεται μέσα από τις αγορές, με απόλυτη διαφάνεια.

Θα ήθελα ακόμη να σταθώ ιδιαίτερα στους τρεις κύριους πυλώνες του νέου αναπτυξιακού υποδείγματος για τη χώρα. Ο πρώτος πυλώνας είναι η φορολογική μεταρρύθμιση, η μεταρρύθμιση δηλαδή της άμεσης φορολογίας και η μεταρρύθμιση της φορολογίας κεφαλαίου, που παρουσιάσαμε στις αρχές του μήνα.

Η φορολογική μεταρρύθμιση μέσα από τη μείωση των φορολογικών συντελεστών για την επιχειρηματικότητα και τη μείωση των φορολογικών βαρών για τα φυσικά πρόσωπα, για τους πολίτες, αποβλέπει στην ενίσχυση των κινήτρων για επενδύσεις και στην προσέλκυση επενδύσεων τόσο από την Ελλάδα όσο και από το εξωτερικό. Και προχωρούμε προσεκτικά σε βήματα.

Το πρώτο βήμα ήταν η σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών για όλες τις επιχειρήσεις, γιατί ακούω εδώ να λέγεται για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Είναι για όλες τις επιχειρήσεις, μικρές και μεγάλες. Και κυρίως στις μικρές ο φορολογικός συντελεστής πηγαίνει από το 25% στο 20% σταδιακά. Ήδη θα γίνει ένα επόμενο βήμα το 2006, που είναι προγραμματισμένο και ψηφισμένο από τη Βουλή. Για τις ΑΕ και ΕΠΕ, και αυτές στην πλειοψηφία τους μικρές επιχειρήσεις είναι, από το 35% θα πέσει στο 25%.

Έγιναν σημαντικά βήματα για την ελάφρυνση των φυσικών προσώπων με την αύξηση του αφορολογήτου με την αύξηση των εκπτώσεων δαπανών για δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα, όπως είναι η ασφάλιση, όπως είναι η νοσοκομειακή περίθαλψη και άλλες. Έχουν γίνει, λοιπόν, σημαντικά βήματα και για τα φυσικά πρόσωπα.

Γίνεται μια σταδιακή αναμόρφωση της φορολογίας της οικονομίας. Τονίζω το «σταδιακή», γιατί υπάρχει μία κινδυνολογία σήμερα στα μέσα -όχι σήμερα, εδώ και αρκετές εβδομάδες, να μην πω μήνες- και στις τηλεοράσεις ότι αλλάζουν τα πάντα, εξαφανίζονται οι τιμές κλπ. Θέλω να τονίσω για μια ακόμη φορά ότι με το σχέδιο νόμου που έχουμε δώσει για δημόσια διαβούλευση και που θα έρθει στη Βουλή μέχρι το τέλος του χρόνου. Προβλέπεται η εξαιρετικά σταδιακή εφαρμογή του ΦΠΑ για τα νέα ακίνητα, για τις νέες υποδομές. Και λέω εξαιρετικά σταδιακή, διότι ο ΦΠΑ θα ισχύσει για ακίνητα των οποίων οι άδειες θα εκδοθούν από την 1η Ιανουαρίου 2006. Θα είναι, λοιπόν, πολύ σταδιακή η εφαρμογή και δεν δικαιολογείται ούτε η κινδυνολογία, ούτε η επιβάρυνση, ούτε το κύμα κερδοσκοπίας, το οποίο τροφοδοτείται, δυστυχώς και από κομματικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών, οι οποίοι χθες είχαν το θράσος να διαρροεύουν συντονισμένα στα μέσα τις υποτιθέμενες προτάσεις τους για τις αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών. Πριν τις εισηγηθούν στην πολιτική ηγεσία, τις έδωσαν στις εφημερίδες με συντονισμένο τρόπο, που είμαι βέβαιος ότι έχει συντονιστεί, γιατί διενεργείται ΕΔΕ, μέσα από κομματικά κέντρα και για μικροκομματικούς σκοπούς δημιούργησαν και δημιουργούν μια τεράστια αναστάτωση στους πολίτες, δημιουργούν ένα κύμα κερδοσκοπίας στην αγορά και αναστατώνουν τη ζωή των πολιτών. Δεν φτάνει που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέδωσε μια δραματική κατάσταση στην οικονομία, αλλά εξακολουθεί το καταστροφικό του έργο μέσα από τους κομματικούς του μηχανισμούς στο Υπουργείο Οικονομικών. Και θα ήθελα να καλέσω την Αξιωματική Αντιπολίτευση να συναισθανθεί τις ευθύνες της και να μαζέψει αυτούς τους υπαλλήλους της. Βεβαίως, θα βρούμε αυτούς τους υπαλλήλους ποιοι είναι και θα υπάρχουν κυρώσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αν είναι να τους βρείτε, τότε γιατί λέτε, οι υπάλληλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Να μαζευτούν, διότι είναι απαράδεκτο για κομματικούς λόγους υπάλληλοι να δημιουργούν εντυπώσεις και να

αναστατώνουν τη ζωή των πολιτών.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αν δεν τους έχετε βρει, τότε γιατί λέτε ότι είναι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Να τους μαζέψετε, εσείς τους ξέρετε καλύτερα από μας. Τους ξέρουμε κι εμείς. Μαζέψτε τους!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Άμα τους ξέρετε, να τους πείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τον κ. Σαλαγκούδη να μαζέψει και όχι να κατηγορεί υπαλλήλους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Πρωτόπαπα! Σε λίγο θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ο δεύτερος πυλώνας είναι ο νέος επενδυτικός νόμος. Ο νέος επενδυτικός νόμος, που πάει εξαιρετικά καλά - να θυμίσω ότι δεν τον ψήφισε η Αξιωματική Αντιπολίτευση - είναι ο νόμος ο οποίος στοχεύει στην περιφερειακή σύγκλιση, στην αύξηση της απασχόλησης και στην καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας μας.

Ο νέος επενδυτικός νόμος ξεκίνησε να εφαρμόζεται σε χρόνο ρεκόρ. Εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση πολύ γρήγορα

και από τα τέλη Μαρτίου που ξεκίνησε η εφαρμογή του μέχρι και το τέλος Αυγούστου, έχουν υποβληθεί 499, σχεδόν πεντακόσια επενδυτικά σχέδια - στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και στις περιφέρειες, αυτά που διαχειριζόμαστε εμείς, υπάρχουν και άλλα που διαχειρίζεται το Υπουργείο Ανάπτυξης-ύψους 1.138.000.000 ευρώ.

Οι πρώτες εγκρίσεις άρχισαν να γίνονται δύο μήνες μετά την εφαρμογή του νόμου, δηλαδή από το Μάιο. Ήδη έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες 151 επενδυτικά σχέδια ύψους 249.600.000 ευρώ που προβλέπουν τη δημιουργία 1288 άμεσων θέσεων πλήρους απασχόλησης. Και βέβαια στις θέσεις αυτές δεν περιλαμβάνονται οι έμμεσες θέσεις εργασίας και τα πολλαπλασιαστικά οφέλη. Αυτό σημαίνει ανάπτυξη για την περιφέρεια, αύξηση της απασχόλησης, ταχύτερη οικονομική άνθηση για τις περιοχές που είχαν μείνει πίσω κατά το παρελθόν.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά σχετικό πίνακα και θα παρακαλέσω να φωτοτυπηθεί και να μοιραστεί στους κυρίους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ο τρίτος πυλώνας του νέου αναπτυξιακού οικοδομήματος είναι το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα σχετικά με τις συμπράξεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Θα μου επιτρέψετε όμως, κύριοι συνάδελφοι, να κάνω ακόμη μια παρένθεση μιλώντας γι' αυτό το νομοσχέδιο και αφού έχω ακούσει πια πολλούς συναδέλφους από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από το γραφείο μου το πρωί και χθες το βράδυ. Μου προξενεί εντύπωση πραγματικά ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δε θέλει καμία μεταρρύθμιση. Αυτό το απέδειξε βέβαια με τη διακυβέρνησή της, όταν επέτρεπε τη διαιώνιση των κακών κειμένων, χωρίς να κάνει τίποτα για να τα διορθώσει. Αλλά παρουσιάζει τώρα και ως Αντιπολίτευση έναν μόνιμο αρνητισμό απέναντι σε οποιαδήποτε κυβερνητική πρωτοβουλία, αλλά και απέναντι στο ίδιο το κυβερνητικό της παρελθόν αυτή η παράταξη, έναν αρνητισμό που αγγίζει τα όρια της υπερβολής και της απόλυτης ασυνέπειας. Και δεν είναι μόνον στο σημερινό νομοσχέδιο.

Εισάγουμε τον Φ.Π.Α. στα ακίνητα -κάτι που το γράφει σαφώς το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στο πρόγραμμά του- και ύστερα βγαίνει και λαϊκίζοντας λέγει ότι τάχα θα βλάψει την οικονομία. Αυτό που περιλαμβάνει δηλαδή στο πρόγραμμά του θα βλάψει την οικονομία! Και όταν σας το πενθυμίζουμε ότι το περιλαμβάνετε στο πρόγραμμά σας, βγαίνετε και μας λέτε ότι τελικά δεν διαφωνείτε με τον Φ.Π.Α. στα ακίνητα, αλλά με τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή που επέλεξε η Κυβέρνηση. Δηλαδή, η Κυβέρνηση το κάνει σταδιακά από το 2006. Εσείς πότε θέλατε να γίνει; Από το 2010; Το 2020; Το 2030; Πείτε μας, τέλος πάντων. Πότε θέλετε να μπει ο Φ.Π.Α. στα ακίνητα;

Επιλύουμε το μεγάλο ασφαλιστικό πρόβλημα των τραπεζών και εσείς μας λέτε ότι δεν έπρεπε να το κάνουμε. Δηλαδή τι θέλατε; Να κλείσουν η Εμπορική και η Αγροτική Τράπεζα; Μήπως θέλατε να κλείσουν για να μπορείτε μετά να κατηγορείτε την Κυβέρνηση για αναληγία και ότι αφήνει τον κόσμο άνεργο; Δηλαδή αυτό θέλατε; Το δημόσιο και ο φορολογούμενος κέρδισαν από την εξυγίανση αυτών των δύο τραπεζών. Αυτό φαίνεται και από την πορεία των μετοχών τους και από την πορεία των εργασιών τους. Αυτές οι τράπεζες έχουν εξυγιανθεί.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Το πολέμησαν αυτό με σφοδρότητα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κερδίζουν όλοι, ενώ ωφελείται παράλληλα και ο ανταγωνισμός στο τραπεζικό σύστημα και συνεπώς και οι καταναλωτές. Ή μήπως δεν θέλετε τον ανταγωνισμό -επειδή μας κατηγορείτε για συμφέροντα- για να ωφελούνται κάποια συμφέροντα στον τραπεζικό κλάδο; Τι ακριβώς θέλετε; Εξηγήστε στον ελληνικό λαό.

Και τώρα προωθούμε το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις -αυτό που συζητούμε σήμερα- και πάλι λέτε ότι θα το καταψήφισετε. Το δικό σας το νομοσχέδιο ήταν καλύτερο;

Κατ' αρχάς θα σας πω ότι το δικό σας νομοσχέδιο το φημιολογούμενο και θρυλούμενο για τις συμπράξεις, το εξαγγείλατε στις 21 Μαΐου 2002 -καταθέτω σχετικά δημοσιεύματα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ»: «γοητεύει» και την Ελλάδα η ιδιωτική οικονομία», τα πρώτα «ιδιωτικά» έργα υποδομής- το εξαγγείλατε το 2001 στις 7 Μαΐου -καταθέτω σχετικό δημοσίευμα από την εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ»- το εξαγγείλατε και το Φεβρουάριο του 2002. Καταθέτω και εδώ σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» με τίτλο «Αιχμή του δόρατος, αυτοχρηματοδοτούμενα και αναπτυξιακός νόμος».

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Τα εξαγγείλατε το 2000, το 2001, το 2002!

Κόλλησε το πράγμα. Γιατί κόλλησε; Γιατί δεν το κάνατε; Και μήπως ήταν καλύτερο; Είχατε τη δυνατότητα να ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο. Καθυστερήσατε ένα θεσμό που όπως είπα και χθες, θα μπορούσε να είχε βοηθήσει ήδη τη χώρα όλα αυτά τα χρόνια. Θα μπορούσε να είχε βοηθήσει στα ολυμπιακά έργα, να

μην δώσουμε τόσα λεφτά από το δημόσιο κορβανά, να μην επιβαρύνουμε το φορολογούμενο για τα ολυμπιακά έργα. Τον καθυστερήσατε αυτό το θεσμό, προφανώς διότι κάποιοι μέσα στην κυβέρνηση σας δεν ήθελαν ένα νόμο πλαίσιο που να διασφαλίζει τη διαφάνεια, για να μπορούν μόνοι τους να αποφασίζουν ποιες συμπράξεις θα προχωρούν και ποιες δεν θα προχωρούν. Διότι οι συμπράξεις που είχαμε καταγγείλει τότε, οι οποίες θετική επίπτωση έχουν στη χώρα αλλά είχαν τεράστιο κόστος, προχώρησαν με αποφάσεις εντός Υπουργού, του Υπουργού Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. Και ήρθαν στη Βουλή μετά να νομιμοποιηθούν εκ των υστέρων. Και εκεί φάνηκαν οι αδυναμίες τους. Αλλά οι αποφάσεις, οι αναθέσεις και όλα, ήταν δουλειά ενός Υπουργού. Η Βουλή ήρθε εκ των υστέρων να λειτουργήσει ως πλυντήριο. Διότι δεν υπήρχε νόμος πλαίσιο ο οποίος να καθορίζει τους κανόνες βάσει των οποίων να γίνονται αυτές οι συμπράξεις. Και τώρα που φέρνουμε νόμο πλαίσιο, τώρα που βάζουμε τους κανόνες που πρέπει να υπάρχουν στη χώρα, έρχεστε και μας κατηγορείτε για συγκεκριμένα συμφέροντα. Τα συγκεκριμένα συμφέροντα ήταν αυτά που εσείς ευνοήσατε με τις συγκεκριμένες συμβάσεις. Ακόμα προσπαθούμε να απεμπλακούμε από τους αποικιοκρατικούς όρους που περιέχει η σύμβαση για το αεροδρόμιο, που επιτρέπουν στην μειοψηφία να εκβιάζει το ελληνικό δημόσιο. Ακόμα πληρώνει ο ελληνικός λαός το υψηλό κόστος της Αττικής οδού. Βεβαίως καλό το έργο, αλλά ακριβό, γιατί δεν υπήρξε διαφάνεια κατά την κατάρτιση της σύμβασης.

Και δεν θέλω να πω για τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, διότι ακόμα δεν έχουν αναδειχθεί προβλήματα και πραγματικά εκεί φαίνεται ότι τα πράγματα είναι κάπως καλύτερα, αν και πάλι το έργο θα μπορούσε πιθανώς να γίνει μέσα από μια διαγωνιστική διαδικασία και ένα καλύτερο πλαίσιο, πιθανόν και φτηνότερο.

Αλλά μας κατηγορείτε σήμερα για αδιαφάνεια, όταν με αποφάσεις ενός προσώπου, ενός Υπουργού, δεσμευόταν ο ελληνικός λαός για δισεκατομμύρια. Και τώρα βάζουμε ένα πλαίσιο, βάζουμε διϋπουργικές επιτροπές, βάζουμε την ενημέρωση της Βουλής. Διότι καταλαβαίνετε σε μια διϋπουργική επιτροπή, όπως συμβαίνει και με τις αποκρατικοποιήσεις, είναι πολύ πιο δύσκολο να υπάρξει αδιαφάνεια, διότι είναι τρεις -τέσσερις Υπουργοί πολλές φορές και σε χειρότερη περίπτωση, και ένας να θέλει να προωθήσει κάτι με αδιαφάνεια, θα τον εμποδίσουν οι υπόλοιποι. Είναι μια συλλογική πλέον κυβερνητική ευθύνη. Και αυτό το θεωρείτε εσείς αδιαφανές, όταν υπάρχουν Πρακτικά τα οποία δημοσιεύονται, όταν υπάρχει ειδική γραμματεία, όταν όλα ανακοινώνονται, όταν όλα έρχονται για έλεγχο στη Βουλή;

Το δικό σας νομοσχέδιο, επειδή το θεωρείτε καλύτερο, προέβλεπε ότι η υπαγωγή στις συμπράξεις ήταν απόφαση μόνο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Το έχουμε το δικό σας νομοσχέδιο. Μόνο απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών για το αν θα υπαχθεί ένα έργο στο πλαίσιο των συμπράξεων ή όχι. Εμείς έχουμε σήμερα μια διϋπουργική επιτροπή, αποτελούμενη από τρεις Υπουργούς και σεις μας κατηγορείτε για αδιαφάνεια. Σοβαρευτείτε τέλος πάντων. Δεν μπορείτε να απορρίψετε κάθε πρωτοβουλία που σαν στόχο έχει να κινήσει τη χώρα προς τα εμπρός και μόνο για λόγους αντιπολιτευτικής τακτικής. Διότι τελικά, ζημιώνεται εν μέρει και η χώρα, αλλά κυρίως ζημιώνεται η αξιοπιστία σας. Έχετε αποκηρύξει το παρελθόν σας, έχετε αποκηρύξει όμως και το μέλλον της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα αποτελούν μια ουσιαστική μεταρρύθμιση. Είναι πραγματικά βαθιά και ουσιαστική η μεταρρύθμιση και αφορά δύο κύριους τομείς για την οικονομία. Τη δημιουργία των νέων υποδομών και μάλιστα την αποκεντρωμένη δημιουργία νέων υποδομών από φορείς αποκεντρωμένους όπως είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, περιφερειακές υπηρεσίες, περιφέρειες νομαρχίες και υπουργεία βεβαίως και την παροχή των υπηρεσιών του κράτους προς τον πολίτη. Είναι ένα νέο εργαλείο, συμπληρωματικό προς το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων -δεν το υποκαθιστά, το συμπληρώνει και το επεκτείνει- για την πιο αποτελεσματική υλοποίηση υποδομών και την παροχή καλύτερων

υπηρεσιών για τους πολίτες. Και έχει πολλά πλεονεκτήματα, τα οποία είναι γνωστά από τη διεθνή εμπειρία.

Ενδεικτικά θα αναφέρω μερικά, γιατί συζητήθηκε από τον εισηγητή μας, αναλύθηκαν οι λεπτομέρειες. Ένα πλεονέκτημα είναι η έγκαιρη και αποτελεσματική ολοκλήρωση των απαιτούμενων έργων και η συγκράτηση του κόστους, διότι είναι συμμετοχός και στο κόστος ο ιδιωτικός τομέας και έχει κάθε κίνητρο να περιορίζει το κόστος. Η εμπειρία του και οι ευαισθησία του σε θέματα κόστους θα επιτρέψουν την εμπρόθεσμη υλοποίηση πιο ποιοτικών έργων με χαμηλότερο κόστος.

Και είναι σημαντικό αυτό, γιατί μια από τις πληγές των δημοσίων έργων είναι το πολύ υψηλό κόστος και οι υπερβάσεις του κόστους.

Δεύτερο πλεονέκτημα είναι η καλύτερη και πιο αποτελεσματική εποπτεία της εκτέλεσης των έργων ή της παροχής των υπηρεσιών λόγω της εμπλοκής των ιδιωτικών φορέων που έχουν δικαιολογημένο συμφέρον και κίνητρο για την έγκαιρη διάγνωση και θεραπεία τυχόν προβλημάτων. Γιατί τα έργα δεν τα κατασκευάζει πια ο δημόσιος τομέας. Το δημόσιο καθορίζει τον προϋπολογισμό μέσα στον οποίο πρέπει να γίνει αυτό το έργο.

Τρίτο πλεονέκτημα είναι η μετάθεση της υποχρέωσης καταβολής του συμβατικού ανταλλάγματος -και μην το υποτιμούμε αυτό- σε μεταγενέστερο χρόνο, η τμηματική δηλαδή καταβολή του ανταλλάγματος και μ' αυτήν τη δυνατότητα έχουμε τον προϋπολογισμό, για να εκτελέσουμε πολύ περισσότερα έργα. Τα χρήματα δεν περισσεύουν στο δημόσιο και το ξέρουμε. Τα χρήματα στο δημόσιο έρχονται από τον ιδρώτα του φορολογουμένου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε. Θέλω ακόμα πέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τέταρτον, είναι η επίρριψη στους ιδιωτικούς φορείς ενός μεγάλου μέρους των κινδύνων, κατασκευαστικών και χρηματοδοτικών, από την κατασκευή των έργων. Διότι σε κάθε σύμπραξη υπάρχουν και κίνδυνοι και δεν βλέπουμε για ποιον λόγο πρέπει όλοι οι κίνδυνοι να αναλαμβάνονται από το δημόσιο και να μην αναλαμβάνει κανέναν κίνδυνο ο κατασκευαστής. Έτσι όπως προχωρούσε με το σύστημα των δημοσίων έργων δεκατίες τώρα η κατασκευή των έργων, κανέναν κίνδυνο δεν αναλάμβανε ο κατασκευαστής. Όλοι οι κίνδυνοι πήγαιναν στο δημόσιο. Σήμερα μ' αυτό το πλαίσιο, πολλοί κίνδυνοι επιρρίπτονται στον ιδιώτη.

Πέμπτον, έχουμε ένα τεράστιο πρόβλημα δημοσίου χρέους το οποίο δημιουργήσε η άφρων πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα είκοσι χρόνια που κυβερνούσε. Σύμφωνα με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας η μεταβίβαση ουσιαστικού μέρους των κινδύνων, κατασκευαστικών και χρηματοδοτικών, στους ιδιώτες έχει ως αποτέλεσμα το κόστος των έργων να μην επιβαρύνει ούτε το χρέος ούτε το έλλειμμα, γιατί δεν είναι δημόσια δαπάνη. Είναι ιδιωτική δαπάνη. Η δημόσια δαπάνη είναι μόνο η τμηματική καταβολή του ανταλλάγματος στον ιδιώτη, που είναι πολύ μικρότερη.

Έκτο πλεονέκτημα είναι η μετάγνιση της εμπειρίας και της τεχνογνωσίας των ιδιωτικών φορέων στο δημόσιο. Υπάρχει μεγάλη τεχνογνωσία, υπάρχει εμπειρία, υπάρχει ικανό ανθρώπινο δυναμικό στον ιδιωτικό τομέα. Θα το αξιοποιήσουμε προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι να μην μπορούν να αξιοποιηθούν προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος; Πρέπει δηλαδή σώνει και καλά να γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι; Μόνο οι δημόσιοι υπάλληλοι λειτουργούν προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος; Έχουμε ένα δυναμικό στη χώρα που πρέπει να αξιοποιηθεί και για τα έργα υποδομής.

Τέλος, έβδομο πλεονέκτημα είναι η υιοθέτηση συμπληρωματικών τρόπων δημοπράτησης και υλοποίησης έργων και υπηρεσιών σε σχέση με το πρότυπο των δημοσίων έργων για το οποίο τόσο πολύ κόπτεσθε. Η δημοπράτηση και η υλοποίηση έργων

μέσω συμπράξεων αποτελεί μια αξιόπιστη συμπληρωματική -επαναλαμβάνω- πρόταση, η οποία όμως σε καμία περίπτωση δεν υποκαθιστά τη νομοθεσία των δημοσίων έργων. Τα δημόσια έργα θα γίνονται με τη νομοθεσία των δημοσίων έργων. Αυτά δεν είναι δημόσια έργα. Είναι συγχρηματοδοτούμενα έργα. Είναι διαφορετικά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τι λέτε τώρα; Δεν είναι δημόσια έργα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν θα μπω σε περισσότερες λεπτομέρειες. Θέλω μόνο να μιλήσω για το θέμα της διαφάνειας και το θέμα των διαδικασιών, διότι το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο-πλαίσιο ουσιαστικά -πιστεύω ότι σε λίγο θα είναι νόμος- το οποίο βάζει διαδικασίες ακριβώς, για να διασφαλίσουμε τη διαφάνεια. Συστήνεται ένα συλλογικό κυβερνητικό όργανο που θα εξειδικεύει την κυβερνητική πολιτική και θα λαμβάνει κάθε σχετική απόφαση. Η Διυπουργική Επιτροπή των Συμπράξεων, που δημιουργείται, επιτρέπει τη χάραξη μακροπρόθεσμης στρατηγικής σε θέματα συμπράξεων, συντελεί στην ταχύτερη επίλυση τυχόν προβλημάτων -γιατί τα συναρμόδια Υπουργεία μετέχουν στη Διυπουργική Επιτροπή και, αν τίθενται θέματα συναρμοδιότητας, είναι πολύ ευκολότερο να λυθούν στη Διυπουργική Επιτροπή- και διασφαλίζει και τη διαφάνεια και τη λειτουργία του ελεύθερου ανταγωνισμού, διότι όλα θα είναι κοινές υπουργικές αποφάσεις της Διυπουργικής Επιτροπής, που θα δίνονται στη δημοσιότητα, και οι συμβάσεις και οι αποφάσεις και οι διαδικασίες και όλα. Δεν θα γίνεται τίποτα κρυφά. Μην τρελαθούμε εδω πέρα.

Μετά υπάρχει η σύσταση διοικητικής υπηρεσίας, μια Ειδική Γραμματεία που θα είναι μια λιτή διοικητική υπηρεσία. Η μόνη της ευθύνη θα είναι να υποστηρίζει τους εμπλεκόμενους φορείς. Όσοι φορείς θέλουν να εμπλακούν και να αξιοποιήσουν αυτό το πλαίσιο θα έχουν μια τεχνική και οικονομική υποστήριξη από αυτήν την Ειδική Γραμματεία και για την ανάθεση και υλοποίηση των συμβάσεων. Τι θα κάνει η Ειδική Γραμματεία; Θα κάνει τίποτα σπουδαίο; Θα διευκολύνει τους εμπλεκόμενους κάθε φορά και δημόσιους -ένα δήμο ή μια νομαρχία για παράδειγμα- αλλά και ιδιωτικούς φορείς για την ανάθεση και υλοποίηση των συμβάσεων σύμπραξης.

Σταδιακά θα επιτραπεί η τυποποίηση των διαδικασιών ανάθεσης και των σχετικών συμβάσεων, καθώς θα συστηματοποιείται μέσω της Γραμματείας η αποκτώμενη εμπειρία. Θα υπάρχει μία εμπειρία που θα αποκτηθεί και θα υπάρχουν πλέον συμβάσεις-πρότυπα για συγκεκριμένα έργα και θα λειτουργήσουμε πολύ πιο αυτόματα και πολύ πιο γρήγορα στο μέλλον.

Επίσης, η δημιουργία της Ειδικής Γραμματείας θα οδηγήσει στη μεταφύτευση της αποκτώμενης εμπειρίας σ' όλους τους τομείς του δημοσίου και πιστεύω ότι θα συντελέσει αποτελεσματικά στην πιο γρήγορη διάδοση του θεσμού των συμπράξεων. Δεν περιμένουμε ότι θα γίνει κοσμογονία από την πρώτη μέρα. Σταδιακά θα αποκτάται η εμπειρία, αλλά θα ξεκινήσει μία διαδικασία.

Βέβαια, το αποτέλεσμα αυτό θα επιτευχθεί και με την παροχή κινήτρων στους δημόσιους φορείς και στους ιδιωτικούς φορείς, ώστε να επιλέγουν τη μέθοδο των συμπράξεων και με την άρση νομικών και πρακτικών προβλημάτων που ενδέχεται να προκύψουν κατά την εκτέλεση έργων ή με παροχή υπηρεσιών μέσω συμπράξεων. Αυτά καλύπτονται μ' ένα πλήρες νομοσχέδιο.

Παρά τις αδυναμίες που ανέφερα στην αρχή των συμπράξεων που έχουν ήδη γίνει, όπως του αεροδρομίου, της Αττικής οδού ή της γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου, παρά τις αδυναμίες και τις υπερβάσεις του κόστους, πιστεύουμε ότι η εμπειρία γενικά είναι θετική για τη χώρα γιατί πολλά απ' αυτά τα έργα μπορεί να μην είχαν γίνει καθόλου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ γενικά δεν είμαι υπερασπιστής, αλλά η πορεία της οικονομίας σήμερα γεννά μεγαλύτερη αισιοδοξία απ' ό,τι πριν από ένα χρόνο για τη συνολική εξέλιξη της. Σε μεγάλο βαθμό αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι

οι κυβερνητικές πρωτοβουλίες έχουν ήδη αρχίσει να αποδίδουν καρπούς, παρά τις αρνητικές εξελίξεις από την τιμή του πετρελαίου που δεν τις αρνούμαστε. Αυτές οι εξελίξεις είναι αρνητικές για όλους και για τον προϋπολογισμό και για τους πολίτες και για τις επιχειρήσεις. Επίσης, μία αρνητική κατάσταση είναι η κατάσταση της στασιμότητας που εξακολουθεί να υπάρχει στην Ευρωζώνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε κι άλλο χρόνο πρέπει να ρωτήσουμε το Τμήμα. Θέλετε πολύ χρόνο ακόμα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θέλω τρία λεπτά ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συμφωνεί το Τμήμα να συνεχίσει ο κύριος Υπουργός;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όπως είπα από την αρχή, έχουμε πολύ θετικές εξελίξεις και με το νέο επενδυτικό νόμο και έχουμε και πολύ καλές εξελίξεις με τις αποκρατικοποιήσεις. Ήδη φέτος θα ξεπεράσουμε το στόχο του 1,6 δισεκατομμυρίου ευρώ που είχαμε θέσει και θα πάμε πάνω από τα 2.000.000.000 ευρώ ήδη με την αποκρατικοποίηση που ολοκληρώνεται αυτές τις ώρες.

Έχουμε καλές εξελίξεις στον τομέα των εξαγωγών. Κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους οι εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 7,3% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα πέρσι και επαναλαμβάνω ότι αυτό δεν είναι τυχαίο. Αναβαθμίσαμε, για παράδειγμα, τον Ελληνικό Οργανισμό Εξωτερικού Εμπορίου, τον Ο.Π.Ε. και η υποστήριξη που προσφέρει προς τους εξαγωγείς μας αναμένεται να βοηθήσει καθοριστικά στην ενίσχυση των εξαγωγών και στον περιορισμό του εμπορικού ελλείμματος της χώρας.

Έχουμε ικανοποιητικές εξελίξεις σχετικά με τη δημοσιονομική προσαρμογή. Το δημοσιονομικό έλλειμμα φέτος θα είναι πολύ κοντά στο στόχο του προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης που ήταν 3,5%, αν δεν κάνω λάθος. Θα είναι 3,6% ή 3,7%. Βεβαίως, αυτό θα βοηθήσει και την προσαρμογή που πρέπει να γίνει του χρόνου όπου πρέπει να βρεθούμε κάτω από το 3%.

Οι δαπάνες συγκρατούνται σε αρκετά ικανοποιητικό βαθμό και τα έσοδα αναμένεται να βελτιωθούν. Δεν πήγαν πολύ καλά τα έσοδα τα τελευταία πέντε χρόνια και ούτε και φέτος πήγαν πολύ καλά διότι η φοροδιαφυγή διευρύνεται γιατί οι μηχανισμοί που είχαν μπει από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ατόνησαν σταδιακά από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Πάλι αναφέρεστε στις αρχές της δεκαετίας του '90;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σας πήρε δεκαπέντε χρόνια για να τελειώσετε το TAXIS.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Στις αρχές του '90 ήταν ο κ. Μητσοτάκης, ξέρετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η αναδιοργάνωση του μηχανισμού του Υπουργείου Οικονομικών προχωρά. Έχει ξεκινήσει η λειτουργία της υπηρεσίας των ειδικών ελέγχων και έχει αναβαθμιστεί η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων. Γίνονται συστηματικές πλέον διασταυρώσεις για όλες τις επιχειρήσεις, μικρές, μεσαίες και μεγάλες. Έχει σημασία αυτό γιατί επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. η αποδιοργάνωση των μηχανισμών ήταν τέτοια που οδήγησε στην πλήρη ασυδοσία και στις συναλλαγές «κάτω από το τραπέζι».

Σήμερα με τις διασταυρώσεις που κάνουμε, οι φοροφυγάδες, όσο μεγάλοι και αν είναι –και έχουμε πια συγκεκριμένα στοιχεία, γιατί όλοι υποχρεώνονται να κάνουν ηλεκτρονική υποβολή συγκεντρωτικών καταστάσεων και τιμολογίων– δε θα μπορούν πλέον να κοιμούνται ήσυχοι.

Ξέρουμε πια. Οι έλεγχοι γίνονται με βάση συγκεκριμένες αποκλίσεις που επισημαίνουμε μηχανογραφικά. Και όταν πηγαίνομε για έλεγχο, ο έλεγχος αφορά συγκεκριμένα τιμολόγια και

συγκεκριμένες αποκλίσεις. Δεν πάμε στα κουτούρου όπως γινόταν μέχρι πρόσφατα. Διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ποτέ δεν διασταύρωσε τα στοιχεία που υπέβαλλαν οι φορολογούμενοι ηλεκτρονικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο μας για την οικονομία αποδίδει. Βεβαίως χρειάζονται πολλές προσπάθειες ακόμη για να αντιμετωπίσουμε τις πληγές που έρχονται από το παρελθόν αλλά θα τις αντιμετωπίσουμε. Οι προσπάθειες βέβαια θα συνεχιστούν και το 2006 μ' ένα πρόγραμμα εξυγίανσης και μεταρρυθμίσεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Δρομολογήσαμε μέσα στους τελευταίους μήνες μια σειρά από πρωτοβουλίες και δράσεις με σκοπό την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, τη βελτίωση της παραγωγικότητας μέσα από τις επενδύσεις, το μετασχηματισμό της οικονομίας σε μια οικονομία εξωστρεφή και ανταγωνιστική. Μια οικονομία ικανή ν' αντιμετωπίσει τις ευκαιρίες από την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια ολοκλήρωση αλλά και τους κινδύνους που προκύπτουν απ' αυτούς. Και σ' αυτήν την προσπάθεια θα έχουν σημαντική συμβολή και οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Θα ήθελα να καλέσω όλους τους συναδέλφους να στηρίξουν αυτή τη μεταρρύθμιση η οποία είναι για το καλό της οικονομίας, είναι για το καλό της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό. Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Καστανίδης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, να πάμε μέχρι τις 14:30;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα το συζητήσουμε μετά την ομιλία του κ. Καστανίδη. Ίσως χρειαστεί ενδεχομένως να περιορίσουμε τον χρόνο των αγορεύσεων από οκτάλεπτα σε εξάλεπτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μπορώ να απουσιάσω ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως.

Κύριε Καστανίδη, έχετε το δικαίωμα να υπερβείτε το δεκαπεντάλεπτο όπως έκαναν και οι άλλοι εισηγητές και ο Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αντιλαμβάνομαι ότι ο Υπουργός Οικονομίας πρέπει να λείπει για λίγο. Ελπίζω ότι θα του μεταφέρουν με ακρίβεια αυτά τα οποία θα πω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Υπάρχουν τα Πρακτικά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ξέρετε πλην των Πρακτικών υπάρχει και η αναγκαιότητα της ζωντανής συζήτησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Οικονομίας χρειάστηκε τριάντα πέντε περίπου λεπτά για να καταδείξει με τον πιο εύληπτο τρόπο τη δυσκολία της θέσης του. Όση ώρα τον άκουγα αναρωτιόμουν ειλικρινά αν πρέπει να του δώσω απαντήσεις που αφορούν ευρύτερα οικονομικά θέματα και το σχέδιο της Κυβέρνησης ή όχι. Αποφάσισα, λοιπόν, να μην αναλώσω πολύ χρόνο και να καταδείξω κυρίως γιατί είναι σε δύσκολη θέση ο Υπουργός της Οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ένας άνθρωπος ο οποίος δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη της κυβερνητικής θητείας, στο μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του αναφέρεται στο τι συνέβη στο παρελθόν, ένας άνθρωπος ο οποίος στο μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του αισθάνεται την ανάγκη να επιστρέψει διαρκώς στα ίδια επιχειρήματα που είχε η Νέα Δημοκρατία πριν γίνει Κυβέρνηση, σημαίνει ότι βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Σημαίνει ότι έχει δυσκολία να πει τι ακριβώς ο ίδιος και η Κυβέρνησή του εφαρμόζει ως χρήσιμη πολιτική για τον τόπο.

Ένας Υπουργός ο οποίος έχει την ανάγκη να ισχυρίζεται, ακόμα και για τις πληροφορίες που είδαν το φως της δημοσιότητας και αφορούσαν τις αντικειμενικές αξίες, ότι υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών που σχετίζονται με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υπεύθυνοι, σημαίνει ότι βρίσκεται σε εξαιρετικά δυσμενή θέση.

Ένας Υπουργός ο οποίος φθάνει μέχρι του σημείου ακόμη και στο κλείσιμο της ομιλίας του να ισχυρίζεται ότι φταίνε οι

κακοί μηχανισμοί ελέγχου που διαμορφώθηκαν από τη δεκαετία του '90, αρχές μάλιστα, ενώ η Κυβέρνησή του άλλαξε αυτούς τους μηχανισμούς με την προσδοκία ότι κάτι θα πετύχουν, αλλά παρ' όλα αυτά επιμένει να ανατρέχει μια δεκαπενταετία πίσω, σημαίνει ότι βρίσκεται σε δυσχερή θέση.

Είναι ένας άνθρωπος ο οποίος βρίσκεται σε πολιτική άμυνα όπως και η Κυβέρνησή του. Ένας άνθρωπος, ένας Υπουργός και μια Κυβέρνηση η οποία έχει να πει πολλά, να αφηγηθεί τις προσδοκίες των πολιτών και να εφαρμόσει πολιτικές για τα όνειρα των Ελλήνων δεν επιστρέφει στο παρελθόν. Κινείται πάνω στη σταθερή τροχιά του παρόντος και του μέλλοντος. Αλλά αυτό είναι ανίκανη να το κάνει η Κυβέρνηση όπως και ο παριστάμενος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών.

Γιατί άραγε πρέπει να μιλήσω για τις προβλέψεις και τις εκτιμήσεις, που έχουν για το αναπτυξιακό σχέδιο, για τα δημοσιονομικά ή την οικονομική κατάσταση εν γένει της χώρας; Αισθάνομαι εύκολη την απάντηση στον Υπουργό των Οικονομικών, διότι θα ήθελα να του θυμίσω ότι μόλις χθες η αντιδικία του με τον Υφυπουργό του των Οικονομικών, παραπέμπει στην αξιοπιστία των προβλέψεών του. Δεν έχω ανάγκη άλλων επιχειρημάτων. Χθες έδωσα συγκεκριμένες και σαφείς απαντήσεις στον Υπουργό Οικονομίας για τις προβλέψεις του σχετικά με το ρυθμό ανάπτυξης και την ανεργία.

Η αξιοπιστία του Υπουργού Οικονομίας σε ό,τι αφορά τις εκτιμήσεις και τις προβλέψεις του, είναι όση αξιοπιστία και αλήθεια έχει η αντιπαράθεσή του με τον Υφυπουργό. Σας θυμίζω, για να ακούσει και ο ελληνικός λαός, ότι μόλις προχθές ο Υπουργός της Οικονομίας δήλωνε ότι η αύξηση των τιμών του πετρελαίου διεθνώς και στη χώρα μας δεν ευνόησε το ελληνικό κράτος, ώστε να έχει αύξηση των εσόδων του από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας. Μόλις χθες ο εποπτευόμενος από τον κ. Αλογοσκούφη Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Δούκας, σε συνέντευξή του στο ραδιόφωνο, δήλωνε ότι το ελληνικό δημόσιο, εξαιτίας της αύξησης της τιμής των πετρελαιοειδών και στη χώρα μας, έχει πρόσθετα έσοδα 160.000.000 ευρώ από την είσπραξη του Φ.Π.Α..

Ποιον θέλετε να πιστέψω, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας; Εσάς ή τον Υφυπουργό σας; Αυτή είναι η αξιοπιστία σας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Φαντάσου πόσο θα είναι!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Γι' αυτό ακριβώς ισχυρίσθηκα ότι δεν επιθυμώ να δώσω περαιτέρω απαντήσεις στον κύριο Υπουργό, ο οποίος μάλιστα εμφανίζει και ένα συγκεκριμένο ανθρώπινο σύνδρομο: Όταν κάποιος βρίσκεται σε δύσκολη θέση, προσδιορίζει τις ερωτήσεις, οι οποίες ουδέποτε ετέθησαν από άλλους, για να δώσει τις απαντήσεις που του είναι εύκολες.

Ρωτούσε, για παράδειγμα, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κατά την εισήγησή του: «Δηλαδή τι θέλατε, κύριοι της Αντιπολίτευσης; Να κλείσει η Αγροτική Τράπεζα;». Σας έθεσε ποτέ αυτό το ερώτημα η Αντιπολίτευση;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Και η Εμπορική.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: «Θέλατε να κλείσει η Εμπορική;», διότι η προαποφασισμένη εύκολη απάντηση για τον Υπουργό Οικονομίας ήταν, «Βεβαίως, δεν θέλουμε να κλείσει», λες και κάποιος τον ρώτησε εάν αυτό πραγματικά είναι το θέμα ή είναι τα χρέη τα οποία δωρίστηκαν σε μερικούς τραπεζίτες.

Πώς αντιδρά, λοιπόν, ο άνθρωπος που βρίσκεται σε δύσκολη θέση; Εάν δεν έχει να πει κάτι που αποτελεί πραγματικό αντικείμενο του ενδιαφέροντος του κόσμου, προεπιλέγει τα ερωτήματα, για να δώσει τις απαντήσεις που ταιριάζουν στο δικό του χαρτοφυλάκιο, αλλά αυτό δεν ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η εικονική πραγματικότητα, στην οποία συνήθως αναφέρεται η Κυβέρνηση και διάφορα στελέχη της.

Φθάσατε μέχρι του σημείου, κύριε Υπουργέ, να απειλείτε υπαλλήλους τους οποίους, όπως είπατε, δεν γνωρίζετε; Διέρρευσαν ειδήσεις από το Υπουργείο Οικονομικών για την αύξηση της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων και κατηγορείτε υπαλλήλους, οι οποίοι δήθεν έχουν σχέση με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά εσείς ο ίδιος δηλώνετε ότι έχετε διατάξει Ένορκη Διοικητική Εξέταση για να τους βρείτε!

Μα, άμα δεν τους ξέρετε, τότε πώς ισχυρίζεσθε ότι έχουν

σχέση με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εάν δεν τους ξέρετε, τότε πρέπει πρώτα απ' όλα να αποδειχθούν τα στοιχεία και να έρθετε υπευθύνως ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, για να κάνετε τις σχετικές ανακωινώσεις. Αυτό το πάθος σας να επιστρέψετε στο παρελθόν, καταδεικνύει την αδυναμία στην οποία βρίσκεστε και παρακολουθεί ο ελληνικός λαός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Στατιστικώς ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα είναι. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Πρέπει να σας πω, κύριε Τασούλα, ότι εάν είναι στατιστικώς ΠΑ.ΣΟ.Κ., σημαίνει ότι τις στατιστικές με κάποιον τρόπο τις ελέγχετε, ενδεχομένως και με διανοητικές ασκήσεις. Εγώ δεν έχω αυτήν τη δυνατότητα. Μπράβο σας εάν την έχετε εσείς!

Επανερχομαι τώρα στα θέματα του νομοσχεδίου και θα καταλήξω με λίγα λόγια για τις περιβόητες μεταρρυθμίσεις.

Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω, λέγοντάς σας ότι έχω την απολύτως ειλικρινή διάθεση να σας διευκολύνω στην επεξεργασία του νομοσχεδίου σας και να κάνω συγκεκριμένες προτάσεις, θεωρώντας ότι η πολιτική που οδηγεί στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι χρήσιμη. Άλλωστε, ως κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφάρμοσε αυτήν την πολιτική, βράβμαι όμως ότι αυτά που επιλέγετε να εισηγηθείτε είναι λάθος. Δεν εξασφαλίζουν ούτε ένα παραγωγικό αποτέλεσμα και δεν εξασφαλίζουν πολύ περισσότερο τη διαφάνεια, την οποία συνεχώς επικαλείστε.

Δεν ανήκω σε αυτούς που θα εκμεταλλευόταν πληροφορίες περί διαφθοράς, που διαχέονται τις τελευταίες ώρες, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θέλω απλώς να απαντήσω στο ερώτημα της καλής μου συναδέλφου, της κ. Έλσας Παπαδημητρίου, πώς κατάφερε όλος ο ελληνικός λαός να πιστεύει ότι η διαφθορά έχει εξαφανιστεί παντού, άρα και σε κάθε κυβερνητικό ή κρατικό μηχανισμό, όπως και στο Κοινοβούλιο; Είναι εύλογο το ερώτημα της κ. Παπαδημητρίου, την οποία θα είχα ενδιαφέρον να την ακούσω πολύ περισσότερο από το χρόνο τον οποίο είχε στη διάθεσή της, διότι έθεσε ουσιώδη θέματα και πραγματικά ερωτήματα.

Αλλά, ως αναρωτηθούμε: Πόσες φορές επαναφέρατε, δηλητηριάζοντας την πολιτική ατμόσφαιρα στον τόπο μας ερωτήματα, τα οποία ουδέποτε μπορούσατε να υποστηρίξετε; Είναι εύκολο να υπενθυμίσω τι λέει σήμερα αγροτοσυνδικαλιστής της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα το κάνω, γιατί δεν με ενδιαφέρει να μολύνω την ατμόσφαιρα, όπως κάνατε κατ' επάγγελμα στο παρελθόν εσείς. Θα σταθώ, λοιπόν, στο νομοσχέδιο.

Πρώτον, σε ό,τι αφορά τους ορισμούς, τις έννοιες και το πεδίο εφαρμογής. Στο πεδίο εφαρμογής ορίζεται ότι δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο σύμπραξης οι δραστηριότητες που κατά το Σύνταγμα ανήκουν άμεσα και αποκλειστικά στο κράτος και ιδίως η εθνική άμυνα, η αστυνόμευση, η απονομή δικαιοσύνης και η εκτέλεση των ποινών.

Η κοινωνική ασφάλιση μπορεί να είναι αντικείμενο συμβάσεων σύμπραξης; Μία απονεμόμενη από δημόσιο ταμείο σύνταξη μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συμπράξεων, ώστε ο ιδιωτικός φορέας, έναντι των τεσσάρων όρων που θέτετε στο πεδίο εφαρμογής, να μπορεί να δίδει;

Πρέπει να διευκρινισθεί από την Κυβέρνηση εάν μπορεί να το κάνει, γιατί κατά το νομοσχέδιο φαίνεται ότι μπορεί να το κάνει, εάν προτίθεται να το κάνει και αν νομίζει ότι αυτό που θα κάνει είναι το πρόβλημα.

Δεύτερον, η Διυπουργική Επιτροπή που εποπτεύει το καθεστώς των συμπράξεων μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις να ζητήσει την άρση των σωρευτικών προϋποθέσεων που απαιτούνται για την εφαρμογή του νόμου για τις συμπράξεις. Προσέξτε, σας παρακαλώ. Το νομοσχέδιο που συζητούμε ορίζει ποιες είναι οι τέσσερις σωρευτικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για μια σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τις κατονομάζει. Αμέσως μετά ορίζει ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις η Διυπουργική Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν ισχύουν αυτές οι προϋποθέσεις.

Δεν αισθάνεσθε ότι είναι καθήκον σας να ορίσετε ποιες είναι οι εξαιρετικές περιπτώσεις; Είναι εξαιρετική περίπτωση παραδείγματος χάρη, όταν η διανομή του Υπουργού Οικονομίας ή του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων

Έργων, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να εφαρμόζονται οι τέσσερις προβλεπόμενοι σωρευτικά όροι; Ποιες είναι οι εξαιρετικές περιπτώσεις; Δεν αισθάνεστε την ανάγκη ότι θα πρέπει να το ορίσετε; Η Βουλή θεωρείτε ότι δεν έχει λόγο σε αυτά;

Δημιουργείται η Ειδική Γραμματεία για τη Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Η ειδική γραμματεία θα είναι οπλισμένη με σειρά αρμοδιοτήτων και εξουσιών, πολύ σημαντικών εξουσιών. Φθάνει μέχρι του σημείου να ελέγχει και να καθοδηγεί το φορέα ανάθεσης σε όλα τα θέματα που αφορούν ένα τεύχος δημοπράτησης ή τους όρους μιας προμήθειας. Η αναθέτουσα αρχή, ο δημόσιος δηλαδή φορέας, ο Ο.Τ.Ε. ας πούμε ή η Δ.Ε.Η. που θα κάνει τη σύμπραξη με την αντίστοιχη ιδιωτική επιχείρηση, δηλαδή μια εταιρεία...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ο Ο.Τ.Ε. και η Δ.Ε.Η. δεν μπορούν να κάνουν σύμπραξη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Γιατί το λέτε αυτό, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Οι επιχειρήσεις που είναι 100% στο δημόσιο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εάν το έχετε ρυθμίσει αυτό, εντάξει, κύριε Υπουργέ.

Μία κρατική υπηρεσία, λοιπόν, αποφασίζει ως αναθέτουσα αρχή να προχωρήσει σε μία σύμπραξη. Ακόμα και για τα τεύχη δημοπράτησης και τους όρους της προκήρυξης της σύμβασης, οφείλει η αναθέτουσα αρχή να σεβαστεί το πλαίσιο που δίνει η ειδική γραμματεία.

Η ειδική γραμματεία μάλιστα έχει και άλλες αρμοδιότητες, διότι το πλαίσιο το οποίο καλείται να εφαρμόσει, περιέχει ευαίσθητες προβλέψεις, που αφορούν τα θέματα της διαφάνειας. Παραδείγματος χάριν οι διαδικασίες που προβλέπονται μπορεί να είναι ανοικτού τύπου ή κλειστού τύπου. Στις διαδικασίες κλειστού τύπου δεν μπορεί να προσέλθει οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση, μπορεί να προσέλθει μόνο ή να προσέλθουν μόνο ιδιωτικές επιχειρήσεις που καλούνται από την Κυβέρνηση.

Αρα, εδώ τίθεται ένα θέμα λεπτό. Όταν η Κυβέρνηση λέει ότι αποκλείω όλους τους άλλους ενδιαφερόμενους και θέλω για μια σύμπραξη να συνομιλήσω σε μια διαδικασία κλειστού τύπου με τρεις επιχειρήσεις, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ αποφασιστικοί στους όρους διαφάνειας για να μη βρεθεί κατηγορούμενη είτε η διυπουργική επιτροπή είτε η ειδική γραμματεία που δημιουργείται.

Ερώτημα: Γιατί από τη στιγμή που καλείσθε σε τόσο σοβαρές αποφάσεις δεν εφαρμόζετε στοιχειώδεις κανόνες διαφάνειας και ελέγχων, όπως προτεινάτε και σεις ως Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ;

Είναι η ευκαιρία να ικανοποιήσετε το προεκλογικό σας πρόγραμμα και επαγγελία ότι χρειάζεται μια ανεξάρτητη αρχή ελέγχου προμηθειών και έργων είτε πρόκειται για την εκτέλεση κλασικών δημοσίων έργων και προμηθειών είτε για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Γιατί την προγραμματική σας επαγγελία για μια ανεξάρτητη αρχή που θα παρέχει εγγυήσεις ορθού ελέγχου των διαδικασιών στις συμβάσεις προμηθειών και έργων, δεν την εφαρμόζετε τώρα και αναθέτετε απλώς σε μια διυπουργική επιτροπή να αποφασίζει τα πάντα; Αναθέτετε σε μια ειδική γραμματεία να κανοναρχεί τα πάντα.

Ακόμα και τη διαφάνεια, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πώς την ορίζετε στις γενικές αρχές του άρθρου 9; Το άρθρο 9 ορίζει ποιες είναι οι γενικές αρχές που καλείται να εφαρμόσει η Διυπουργική Επιτροπή και η ειδική γραμματεία την οποία εσείς συστήνετε. Είναι και η αρχή της διαφάνειας. Πώς ορίζεται η αρχή της διαφάνειας; Ακούστε, άρθρο 9 παράγραφος 2 εδάφιο β': «Διαφάνεια είναι η δημοσιοποίηση της πρόθεσης της αναθέτουσας αρχής να προβεί στη σύναψη σύμβασης έργου ή υπηρεσιών». Η δημοσιοποίηση απλώς της πρόθεσης να συναφθεί σύμβαση για έργο ή προμήθεια, ορίζεται από την Κυβέρνηση ως περιεχόμενο της διαφάνειας. Αυτή είναι η διαφάνεια;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτό λέει η κοινοτική οδηγία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το γεγονός ότι σας λέει αυτό

η κοινοτική οδηγία, δεν σημαίνει ότι σας περιορίζει τις δυνατότες επιλογές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν είναι λεξικό αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ασφαλώς και όχι.

Αρα ο προσδιορισμός της έννοιας της διαφάνειας δεν μπορεί να είναι μόνο η δημοσιοποίηση της πρόθεσής μας να κάνουμε μια σύμπραξη μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Είναι οι ορισμοί της κοινοτικής οδηγίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Πρέπει να ξέρετε ότι οι λέξεις είναι έμφορτες μηνυμάτων. Θα γνωρίζετε ενδεχομένως ότι ο Βιτκενστάιν λέει ότι τα «όρια του κόσμου μας είναι τα όρια της γλώσσας μας». Άρα οι λέξεις δεν είναι πράγματα ουδέτερα. Προσδιορίζουν προθέσεις, ιδεολογίες και σκοπούς, εάν δεν το έχετε κατανοήσει.

Αλλά εκτός αυτού, γιατί δεν επιτρέπετε, στο πλαίσιο που διαμορφώνεται, να ισχύουν υφιστάμενες διατάξεις, όπως είναι ο προληπτικός έλεγχος νομιμότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή όπως είναι η εφαρμογή του ν. 2286 κατά τον οποίο προβλέπονται διακομματικές επιτροπές που ελέγχουν τη διαφάνεια στη σύναψη συμβάσεων προμηθειών και έργων;

Θα ήθελα να διευκρινίσει ο Υπουργός της Οικονομίας: καταργεί το θεσμικό πλαίσιο το οποίο πριν λίγο καιρό ψήφισε ο κ. Σουφλιάς για τις μελέτες και την εκτέλεση των δημοσίων έργων; Διότι δεν μπορώ να εκλάβω διαφορετικά τις ρυθμίσεις σας, κύριε Υπουργέ. Λέτε με πολύ μεγάλη σαφήνεια ότι όταν η ανάθεση γίνεται με βάση το κριτήριο της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, η αναθέτουσα αρχή εξετάζει, συνεκτιμά πλην των οικονομικών παραμέτρων και διάφορες άλλες παραμέτρους του αντικείμενου της σύμβασης.

Ορίζεται στο ίδιο άρθρο ότι η ανάθεση των συμβάσεων γίνεται με δυο τρόπους, είτε με το κριτήριο της χαμηλότερης τιμής είτε με το κριτήριο της πιο συμφέρουσας οικονομικής προσφοράς. Μα, το κριτήριο της πιο συμφέρουσας οικονομικής προσφοράς δεν υπάρχει στο θεσμικό πλαίσιο που ψήφισε πριν από λίγο καιρό ο κ. Σουφλιάς όπως τα δημόσια έργα. Υπάρχει μόνο η έκπτωση. Άρα καταργείτε το θεσμικό πλαίσιο του κ. Σουφλιάς όπως οργανώνετε το πλαίσιο των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού χαρακτήρα; Ο κ. Σουφλιάς συμφωνεί σε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Υπέγραψε το νομοσχέδιο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μπορεί να το υπέγραψε, αλλά πρέπει να το διευκρινίσετε, γιατί εμείς ρωτάμε την Κυβέρνηση. Εγώ δεν μπορώ να δώσω απαντήσεις σε περίπτωση σχιζοφρένειας. Μπορώ να δώσω απαντήσεις μόνο για περιπτώσεις που ερμηνεύονται από την πολιτική λογική. Άρα θα πρέπει να μας εξηγήσετε πώς είναι δυνατόν ο κύριος Υπουργός Χωροταξίας και Περιβάλλοντος να ψηφίζει άλλο θεσμικό πλαίσιο για τα δημόσια έργα και για τις συγκεκριμένες συμβάσεις αφού δέχεται την αρχή της συμφερότερης προσφοράς.

Επί πλέον αν αποφασίσει η Διυπουργική Επιτροπή ότι η ειδική γραμματεία δεν πρέπει να παίζει το ρόλο που της αναθέτετε στη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού φορέα, μπορεί μόνη της να αναλάβει την ευθύνη, να καθοδηγήσει τα πάντα. Θεωρείτε ότι η Διυπουργική Επιτροπή έχει κάποιο λόγο να αποφασίσει μόνη της να παρακάμψει τα όργανα που εσείς δημιουργείτε; Μπορεί και η ίδια να είναι αναθέτουσα αρχή. Επιτροπή του Υπουργικού Συμβουλίου μπορεί να γίνει η ίδια αναθέτουσα αρχή. Θεωρείτε ότι με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να είστε και επόπτες και ελεγχόμενοι χωρίς να εγείρονται ερωτήματα ηθικής τάξεως; Αισθάνεστε ότι δεν έχετε καμιά υποχρέωση να εξηγήσετε σε ποιες περιπτώσεις θα εφαρμοστεί το άρθρο 16, όταν θα λαμβάνετε την απόφαση να γίνετε αναθέτουσα αρχή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε. Θα τελειώσω σ'ένα-δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Παράκληση σ'εσάς και στους επόμενους ομιλητές να συντομεύετε, γιατί δεν θα μιλή-

σουν όλοι οι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μάλιστα ορίζεται ότι στην περίπτωση αυτή η εταιρεία ειδικού σκοπού δικαιούται να ζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας που τυχόν θα υποστεί από την καθυστέρηση. Τέλος, γιατί στο άρθρο 31 δεν λέτε τίποτα για την επίλυση των διαφορών; Ούτε για αυτό έχετε υποχρέωση να πείτε κάτι; Ποιοι είναι οι κανόνες της διαιτησίας; Νομοθετείτε ότι οι εφαρμοστέοι κανόνες, οι διαιτητικοί κανόνες, η έδρα του δικαστηρίου, θα οριστούν στη σύμβαση της συμπράξεως. Δεν είναι καλό εμείς τώρα και στο μέλλον να γνωρίζουμε ποιοι θα είναι οι κανόνες της διαιτησίας που θα εφαρμοστούν;

Και γιατί η λεόντειος διάταξη του άρθρου 21; Όταν έχουμε πολύπλοκες συμβάσεις -και πολύπλοκες συμβάσεις κατά τους ορισμούς του νομοσχεδίου έχουμε όταν οι τεχνικές και οικονομικές προϋποθέσεις του έργου είναι περιπεπλεγμένες- τόσο η αναθέτουσα αρχή όσο και η ειδική γραμματεία έως ότου καταλήξουν με εταιρεία ειδικού σκοπού σε μια σύμπραξη έχουν απειρίριστο χρόνο. Πείτε μου γιατί όταν θα βρεθούν αρχαιολογικά ευρήματα θα πρέπει μέσα σε δύο μήνες να απαντήσει η αρχαιολογική υπηρεσία με ποιον άλλο τρόπο πρέπει να εκτελεσθεί το έργο...

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Θα γίνει αυτό που έγινε με το μετρό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εκεί υπήρχαν άλλες διασφαλίσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τασούλα, θα τα πείτε στην αγόρευση σας. Σας παρακαλώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επέλεξα συγκεκριμένα θέματα για να καταδείξω για ποιους λόγους η Αξιωματική Αντιπολίτευση καταψηφίζει και επί της αρχής και επί των άρθρων το νομοσχέδιο που εισηγάται η Κυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ, επανέρχαστε συχνά στο θέμα του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος». Πρέπει να γνωρίζετε ότι οι όροι στους οποίους αναφερόμαστε μονογράφηκαν από τον τότε Πρωθυπουργό, την περίοδο εκείνη κ. Κωνσταντίνου Μητσotάκη. Δεν γνωρίζω αν μέμφεστε αυτόν.

Δεύτερον, μονογράφηκε από τον κ. Μητσotάκη και τροποποιήθηκαν οι όροι επί τα βελτίω από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επί τα χείρω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Επί τα βελτίω, κύριε Υπουργέ, και αφήστέ τα αυτά. Όταν διαχειρισθήκαμε ως κυβέρνηση στην πράξη το καθεστώς της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, γιατί δεν υπήρχε, όπως σωστά ειπώθηκε, ιδιαίτερο νομοθετικό πλαίσιο, εξασφαλίσουμε τον έλεγχο της Βουλής. Αδικείτε τον εαυτό σας, κύριε Υπουργέ, όταν αποκαλείτε τη Βουλή των Ελλήνων πλυντήριο. Είναι βαρύτατη η έκφρασή σας και θα σας καλέσω αμέσως να την ανακαλέσετε. Γιατί αν θεωρείτε ότι η Βουλή των Ελλήνων είναι πλυντήριο μέμφεστε πρώτα απ' όλα τους συναδέλφους σας. Θα ήταν εύκολο για μας να πούμε ότι η κομματική πειθαρχία, την οποία επιδεικνύουν σήμερα οι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, είναι σύμφωνα με τα λεγόμενά σας πλυντήριο. Όμως δεν το ισχυριζόμαστε. Ισχυριζόμαστε ότι οι συνάδελφοι της κυβερνητικής πλευράς έχουν την αυτονομία της γνώμης τους και όταν εφαρμόζουν την αρχή της κομματικής πειθαρχίας το κάνουν ενσυνειδήτως και όχι γιατί είναι πλυντήρια.

Αν, κύριε Υπουργέ, επιμείνετε σε αυτόν τον όρο, θα σας πω ότι δεν είσατε άξιος της κοινοβουλευτικής ιδιότητας γιατί υβρίζετε το κοινοβουλευτικό πολίτευμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα έπρεπε πρώτα απ' όλα η κυβερνώσα πλευρά να αντιδράσει σε αυτό και όχι η Αντιπολίτευση. Η κυβερνώσα πλευρά είναι αυτή που πρέπει να σέβεται το κύρος του Κοινοβουλίου και να επιδιώκει την ανύψωση των θεσμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη μεταρρύθμιση θα προσθέσω μία μόνον φράση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακάλεσα πάρα πολύ. Ολοκληρώστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Η μεταρρύθμισή σας είναι η επιβεβαίωση της ακριβώς αντίθετης πράξης. Όσοι θέλουν να εκδράμουν ληστρικά σε βάρος των λαϊκών εισοδημάτων και των κοινωνικών δυνάμεων το κάνουν με τον πιο απροσημάτιστο τρόπο χρησιμοποιώντας την ακριβώς αντίθετη έννοια και λέξη για να ενδύσουν το άνομο εγχείρημά τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, επειδή ενδεχομένως να μην ήμουν στην Έδρα ή να διέλαθε της προσοχής μου ότι ελέγχθη κάτι τέτοιο περί πλυντηρίου και ετέθη από την πλευρά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επειδή πιστεύω ότι και το Κοινοβούλιο σέβεστε και τους θεσμούς υπηρετείτε και το ήθος σας είναι αυτό που γνωρίζουμε, θα πρέπει να δώσετε μία απάντηση για την αποκατάσταση της κοινοβουλευτικής τάξης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, εγώ είπα ότι εκλήθη η Βουλή στις συγκεκριμένες συμβάσεις να λειτουργήσει ως πλυντήριο. Αυτή ήταν η έκφρασή μου και είναι γνωστή η τακτική του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να σκιαμαχεί διαστρέφοντας αυτά τα οποία λένε οι πολιτικοί του αντίπαλοι. Για μια ακόμα φορά διέστρεψε τα λόγια μου προκειμένου να σκιαμαχήσει. Είναι μία τακτική που τον χαρακτηρίζει.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εντάξει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το εντάξει να το πείτε στον Υπουργό σας.

Δεν ντρέπεστε λιγάκι, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Καστανίδη, τώρα εκτρέπεστε εσείς. Όταν απευθύνεστε στον Υπουργό και λέτε αυτά που λέτε, τότε εκτρέπεστε εσείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Εκτός αυτού απεκάλεσε εμμέσως συνάδελφό μου Υπουργό ως σχιζοφρενή και τον καλώ να ανακαλέσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ να σταματήσουν αυτοί οι χαρακτηρισμοί από όλες τις πλευρές και οι εντάσεις. Υπηρετείτε από κορυφαίες θέσεις τον κοινοβουλευτισμό και πιστεύω πως ούτε στις προθέσεις σας ούτε στις επιδιώξεις σας είναι να υποβαθμίσουμε το κύρος του κοινοβουλευτισμού.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Να προσέχει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Προεδρείο έκανε και κάνει ό,τι μπορεί, κύριε Καστανίδη, προς κάθε κατεύθυνση -το ξέρετε πάρα πολύ καλά- αντικειμενικά και αμερόληπτα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πολύδωρας και η παράκληση είναι σε όλους, αν μπορείτε, να συντομεύετε το χρόνο, για να μιλήσουν και οι Βουλευτές.

Ορίστε, κύριε Πολύδωρα, έχετε το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Από τη συζήτηση επί του νομοσχεδίου αυτού κατάλαβα γιατί αποτύχατε οικτρώς εσείς, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην οικονομική σας πολιτική. Ήταν πολύτιμη για μένα όλη αυτή η συζήτηση, γιατί έβγαλα τα αναγκαία συμπεράσματα.

Διερωτάται κανείς: μα, είχαν καλές ιδέες, είχαν προσχωρήσει και στον καπιταλισμό ή στη φιλελεύθερη σχολή της οικονομίας. Πώς απέτυχαν; Πώς απέτυχαν οικτρά, χωρίς επενδύσεις, με αυτόν τον καλπασμό στην αύξηση του δημόσιου χρέους, στα ελλείμματα; Πού οφείλεται;

Σήμερα, δηλαδή αυτές τις δύο μέρες, θαματικά έλαβα την απάντησή. Οφείλεται στην ταλάντευσή σας. Είσατε αενάως ταλαντούμενοι πολιτικοί, αενάως ταλαντεύομενοι σχεδιαστές στην οικονομική σύλληψη, στο οικονομικό σχέδιο, στην οικονομική πρόταση.

Κατά κραυγαλέο τρόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Ο οποίος θα έπρεπε να μην ήταν τόσο της εμπράγματης απόδειξης κραυγαλέος τρόπος, αλλά θα έπρεπε, με μια λογική, να ήταν κεκρυμμένος, συγκεκαλυμμένος αυτός ο τρόπος της απόδειξης της αναξιοτήτάς σας. Γιατί, θα μπορούσατε να πείτε, τα

έχουμε πει αυτά, έρχεστε πάνω στα σχέδιά μας. Διότι, ενώ ερχόμαστε πάνω σε αυτά, τα οποία είχατε στο συρτάρι, κατά σουρεαλιστικό τρόπο, κατά παράξενο τρόπο, έρχεστε και μας μέμφεστε για τα πάντα. Αιδώς, Αργείοι! Αιδώς, κύριοι και κυρίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Συγκρατηθείτε!

Έχετε και στις αγορεύσεις σας διατυπώσει την άποψη ότι είναι καλές οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Έχετε αναφερθεί –και είπε και ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Τασούλας, ο εισηγητής μας– στο ότι είχατε πράγματι προχωρήσει, εν σχεδόν, στην αναγνώριση αυτής της διαδικασίας, της πολυτιμής και δοκιμασμένης διαδικασίας της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Αναφερθήκαμε και στα τοις πράγμασι εφαρμοσθέντα σχέδια στις τρεις περιπτώσεις, δηλαδή στο αεροδρόμιο, στην Αττική Οδό και στη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου.

Θα έπρεπε να ήταν μια άλλη η βάση της συζητήσεως εδώ. Ο διάλογος θα έπρεπε να είχε ένα άλλο περιεχόμενο, ένα περιεχόμενο για να συναντηθούμε, περιεχόμενο για να ξεχάσετε εσείς τα τρωτά σας, να ξεχάσετε όλα αυτά τα αμφίβολα, να ξεχάσετε ότι ερχόσασταν όχι στη θέση του «πλυντηρίου», όπως ήταν η τελευταία βάση, στην ηρωική θέση να αναλαμβάνετε την ευθύνη για τις πράξεις του ενός!

Εγώ δεν λέω καμιά κακή λέξη. Σας επαινώ για τον ηρωισμό σας! Σας αρέσει; Ένας ηρωισμός παράξενος, ότι κάνει ό,τι κανείς «δεσπότη Υπουργό» κι εμείς εδώ είμαστε. Αυτό όμως δεν είναι, κατά τους ορισμούς της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού, άψογο κοινοβουλευτικό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Τώρα δεν θα είμαστε ούτε εδώ, γιατί θα αποφασίζουν μόνοι τους.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ξέρετε γιατί; Διότι, όσο και να το κάνεις –το είπε και ο κ. Αλογοσκούφης, το είπε και ο κ. Τασούλας– η δράση έγινε με έναν Υπουργό, ανεξέλεγκτα. Δεν ξέρουμε τι έκανε. Έχετε ακούσει ότι ακόμη υπάρχουν κάτι εκκρεμοδικίες, που αφορούν τη γερμανική εταιρεία με την Ελλάδα; Το έχετε ακούσει ότι είναι αυτήν τη στιγμή εν επιδικία το ζήτημα του αεροδρομίου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Φυλακές δεν είδαμε μόνο. Όλα τα άλλα τα ακούμε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Έχετε ακούσει, παραδείγματος χάριν, ότι τις εγγυήσεις τις αναλάμβανε καθ' ολοκληρίαν το δημόσιο; Και πολλές κατέπεσαν, αγαπητέ κύριε Ρόβλια.

Και έχουμε και το νόμο. Τι θεράπευσε ο νόμος της Βουλής; Τι θεράπευσε όσον αφορά αυτές τις συμβάσεις;

Ή ήταν με τη διαδικασία των κωδίκων, γιατί δεν μπορούσε και να γίνει. Η κοινοτική διαδικασία έχει χαρακτήρα κωδικοποιητικό, δηλαδή ή το απορρίπτεις ή το δέχεσαι. Δεν έχεις τη δυνατότητα να το επεξεργαστείς άρθρο κατ' άρθρο, διάταξη κατά διάταξη και εφαρμογή του σχεδίου ή της συμβάσεως. Δεν υπάρχουν τέτοιες ευχέριες στην κοινοβουλευτική διαδικασία. Τα σημειώνω αυτά για να μην προκαλούνται εντυπώσεις.

Οι ηρωικές εκρήξεις διαμαρτυρίας προς τη στάση του κ. Αλογοσκούφη. Να διαμαρτύρετο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την ηρωική ανάληψη ευθύνης με τη διάχυση ευθυνών, όπως ήταν το σύστημα της κοινοτικής σύμβασης. Το Κοινοβούλιο, ο κοινοβουλευτισμός κινείται σε επίπεδο αρχών, κινείται σε επίπεδο πλαισίων, κινείται σε επίπεδο δέοντος. Αυτά βρίσκω –αρχών, πλαισίου και δέοντος– ως αρετές του νομοσχεδίου για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, όπως έχει διατυπωθεί.

Θέλω να σας πω ακόμα τα εξής. Ο δημόσιος διάλογος έχει μια αξία, αυτήν τη μνημειακή. Επίσης έχει μια συνέχεια. Μπορούμε να βρούμε τι έλεγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε, τι έπραττε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε και αυτά να εκτίθενται εδώ στο μεγάλο ληξιαρχείο των πολιτικών πράξεων που είναι η Βουλή, ως λόγο-αντίλογο.

Ο δημόσιος διάλογος έχει και μια άλλη ιδιοτροπία. Ο δημόσιος διάλογος έχει τη δοκιμασία της επαλήθευσης. Σ' αυτήν την επαλήθευση αποτύχατε οικτρώς. Η επαλήθευση και για την ανάπτυξη και για τους αναπτυξιακούς νόμους σας –αναπτυξιακούς νόμους που δεν φέρατε– και για τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις, που δεν επράξατε, ήρθε, την έχει. Δεν κάνουμε αναφορά στο παρελθόν. Κάνουμε απλή επισήμανση πεπραγμένων,

αναφορά στα πεπραγμένα. Η επαλήθευση λοιπόν δεν ήταν επαλήθευση για το λόγο και τα έργα και για τη συνέπεια έργων προς λόγους. Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν μια οικτρά διάψευση.

Η ζωή και η οικονομία δεν περιορίζεται μέσα στα κείμενα. Αυτό το λέω για την ειδική γραμματεία υποδοχής της εκδηλώσεως ενδιαφέροντος, υποδοχής των αιτήσεων που πρέπει, που θέλουν να υπαχθούν. Αυτό το λέω για την διυπουργική, από τρεις Υπουργούς, επιτροπή η οποία θα ελέγχει.

Θυμίζω –μάλιστα το λέω κατά πρόνοια του μέλλοντος– ότι δεν υπάρχουν δεσμευτικότητες, γιατί έτσι είναι η οικονομία. Κανένας δεν έχει a priori δικαίωμα, εφόσον πληρωθούν οι προϋποθέσεις, να πάει να πει στη γραμματεία: «Καταθέτω, διεκδικώ, δικαιούμαι», μηχανιστικά η γραμματεία να πει: «Καταθέτει, διεκδικεί, δικαιούται» και μηχανιστικά η διυπουργική επιτροπή να πει: «Κατέθεσε, διεξεδίκησε, δικαιούται και εγώ, ως διυπουργική επιτροπή, τον περνάω εφαρμόζοντας το νόμο».

Δεν υπάρχουν τέτοιες δεσμευτικότητες στην οικονομία, γιατί υπάρχουν φίλτρα και αυτά τα φίλτρα είναι που κατά πρόνοια διατυπώνονται εδώ –η διυπουργική και η ειδική γραμματεία που θα κάνει την πρώτη εκτίμηση– ώστε να οργανώσει τις προτεραιότητες η Κυβέρνηση.

Ποιο θέλει να είναι το έργο ή η υπηρεσία η οποία θα υπαχθεί στην Σ.Δ.Ι.Τ., δηλαδή στη Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα; Πώς πρέπει να είναι και χωροταξικά και σε ποια περιφέρεια; Ποιο έρχεται πρώτο, ποιο έρχεται δεύτερο, ποιο έρχεται τρίτο;

Αυτά είναι έγκυρες γραμμές οικονομικής πολιτικής, δοκιμασμένες ευτυχώς ίσως και στις δεκαπέντε ή και περισσότερες από δεκαπέντε χώρες της Ευρώπης, με πρωτοπορία της Αγγλίας οφείλουμε να ομολογήσουμε και φυσικά μια μεγάλη υστέρηση από εμάς. Ευτυχώς που η Κυβέρνηση ετόλμησε εμπροσθέως, εγκαίρως, για να έρθει αυτή η νομοθετική ρύθμιση, ούτως ώστε σε ένα, ενάμιση χρόνο λείει ο κ. Αλογοσκούφης –ο κ. Μπέζας μού έλεγε ότι έχει λόγους από την περιφέρεια του να υπολογίζει σε έξι μήνες– θα εκδηλωθούν έγκυρες και πρόσφορες αιτήσεις υπαγωγής.

Έτσι, λοιπόν, βρισκόμαστε στη λογική να είμαστε γεμάτοι αυτοπεποίθηση για την οικονομική πορεία, να εμπιστευόμαστε το νομοσχέδιο, όχι γιατί θέλουμε να επιδείξουμε κομματική νομιμοφροσύνη, αλλά διότι το νομοσχέδιο φτάνει το έγκυρο πλαίσιο, έγκυρο όσο δεν υπήρξε το σχεδιάσμά σας ούτε και τα ad hoc επιτεύγματά σας με τα τρία έργα ή και ελάχιστα άλλα.

Παραδείγματος χάριν, για την Αττική Οδό υπάρχει η σαφής αιτίαση ότι ενώ ήταν ο προϋπολογισμός «χ», με τις αναθέσεις που έγιναν στη συνέχεια, ο προϋπολογισμός –και το κόστος εντέλει του έργου– έγινε «10χ». Γιατί, εδώ τι είναι; Το συσχετίζω αυτό το κεφάλαιο του κόστους, διότι όταν θα καταλήξει η πράξη της υπαγωγής στη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με τις αρετές που έχει ως διαδικασία αυτοχρηματοδότησης κ.λπ., έχει και μία αυστηρότητα στην τήρηση του προϋπολογισμού. Αυτή η αυστηρότητα στην τήρηση του προϋπολογισμού είναι εκείνο που έρχεται ως παράδειγμα –ότι πρέπει να είμαστε αυστηροί στην τήρηση του προϋπολογισμού– από τα προηγούμενα που είδαμε, με την μη ύπαρξη ενός τέτοιου νομοτετήματος και μιας τέτοιας πράξης. Και φυσικά επιτέλους εκσυγχρονίζομαστε.

Το κεφάλαιο, κυρίες και κύριοι, της διαφάνειας το σημείωσε ο κ. Καστανίδης, αλλά το σημείωσε με έναν τρόπο κάπως πονηρούλικο. Διότι είπε: δημοσίευση. Εσταμάτησε εκεί και λέει: «Εδώ εξαντλείται». Λέει όμως το σχετικό άρθρο: «Δημοσιοποίηση της προθέσεως του φορέως, ούτως ώστε να εξασφαλιστούν οι όροι και οι τρόποι της ελεύθερης ανταγωνιστικότητας, του ελεύθερου ανταγωνισμού». Σχετικά με τη διαφάνεια: Η δημοσιοποίηση είναι κεντρικό κεφάλαιο. Δεν μπορείς να βάλεις στο φείγ βολάν και να μοιράσεις στη γειτονιά σου πέντε φείγ βολάν για την πρόθεση του φορέα να προχωρήσει σ' ένα έργο ή σε μία υπηρεσία. Δεν είναι δημοσίευση. Όπως το λέει η οδηγία και όπως το φέρνει η προηγμένη ευρωπαϊκή πράξη, το δημοσιεύεις –δημοσιεύεις τις προθέσεις σου ότι θέλω να κάνω αυτό– ούτως ώστε πάντες οι ενδιαφερόμενοι να μετάσχουν ως το αντισυμβαλλόμενο μέρος, δηλαδή ο ιδιωτικός φορέας, να μετάσχουν

ελεύθερα ή να λάβουν γνώση για να εκτιμήσουν αν δύνανται και αν επιθυμούν να μετášουν. Ούτε μετά από αυτή τη μεταφορά της οδηγίας στο κείμενο του νόμου σημαίνει ότι εξέλιπαν οι άλλες διαδικασίες και οι υποχρεώσεις για διαφάνεια. Σε κάθε στάδιο της παραγωγής μιας διοικητικής απόφασης –γιατί η παραγωγή μιας διοικητικής απόφασης έχει στάδια: καλλιέργειας, ωρίμανσης και εν τέλει της πράξεως της απόφασης– πρέπει να υπάρχει η διαφάνεια. Αυτό είναι όρος δημοκρατίας. Και υπάρχει στην περίπτωση των τριών Υπουργών, της γραμματείας η οποία υποδέχεται, του σκεπτικού που θα συνοδεύει την απόφαση υπαγωγής και όλα αυτά είναι προβλέψεις στο νόμο.

Για μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τίθεται θέμα καλών προθέσεων και του ποιος είναι άξιος εμπιστοσύνης. Όλοι είμαστε άξιοι εμπιστοσύνης. Το σύστημα το κοινοβουλευτικό πρέπει να είναι ένα σύστημα, να το πούμε αγγλοσαξονικά, «checks and balances», ελέγχων και ισορροπιών. Ελέγχων περίπου κατ' αυτοματισμόν. Δεν είναι θέμα προθέσεων ούτε εμείς είμαστε υπεράνω της καχυποψίας και φυσικά ούτε εσείς είσατε υπεράνω της καχυποψίας.

Έτσι, λοιπόν, εγώ σας εγκαλώ ότι όλη τη συζήτηση για τη διαφάνεια, όλη τη συζήτηση για την αποτελεσματικότητα, όλες τις αιτιάσεις που εγείρατε, κακώς τις εγείρατε. Είναι ανεπείριστες, δεν έχουν έρεισμα ούτε στο κείμενο ούτε στην πολιτική πράξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ειδικότερα, θέλω να σας πω το εξής. Ετέθη και στη συζήτηση. Εδώ είναι και η ταλάντωσις, για την οποία σας εγκαλώ. Δεν μπορείτε, άμα δεν σταθεροποιηθείτε, να είσατε προτείνοντες ως χθεσινόι κυβερνώντες. Δεν μπορείτε άμα δεν σταθεροποιηθείτε να είσατε σήμερα έγκυροι αντιπολιτευόμενοι. Πρέπει να σταθεροποιηθείτε. Δηλαδή, πού σας βρίσκω τώρα; Στο φιλελευθερισμό; Στον πόλεμο κατά του κέρδους; Στον πόλεμο κατά των ιδιωτών; Πού είσατε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα μας βρίσκετε παντού.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι, αυτό είναι αερικό, δεν είναι πολιτική. Ασφαλώς εάν διεκδικείτε το να είσατε το αερικό της πολιτικής, δικαίωμά σας, αλλά εγώ θέλω να σας πω ότι έχουμε εργασθησιακά και πολιτικά καταλήξει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ας δούμε πού είσατε εσείς τώρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Πολύ ωραία η παρατήρησή σας για να απαντήσω. Είναι στη σειρά των συλλαβών μου.

Ελπίζω, λοιπόν, να καταλήξετε και εσείς. Όπως καταλήξατε για παράδειγμα με μεγάλη καθυστέρηση για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως παραδείγματος χάρη καταλήξατε για τα έργα σε ιδιώτες. Πάντως καταλήξατε κάπου, αλλά τώρα έχετε τον πειρασμό της αναπόλησης της «ηρωικής» σας, εποχής. Δεν γίνεται όλα μαζί. Αυτά τα διαπραγματεύστε καθώς σας παρακολουθώ καλοπροαίρετα και στα συνέδριά σας και στα κομματικά σας όργανα και είσατε το υπέροχο αλαλούμ. Τι να κάνουμε.

Εδώ θα τα διδάγματα της κοινής πείρας και της διεθνούς πολιτικής λένε: Θα περάσουμε με τη δημοκρατική αντιπροσώπευση και την αποτελεσματικότητα. Αυτά είναι τα καβδιανά δίκρανα. Θα έχουμε δημοκρατική αντιπροσώπευση, θα έχουμε περιφερειακή ανάπτυξη και θα έχουμε αποτελεσματικότητα. Πολύ χρόνο σπαταλήσατε με το να φτιάξετε από τα συμβούλια της γειτονιάς μέχρι τα λαϊκά συμβούλια καλές δημοκρατικές αντιπροσωπεύσεις. Σας το αναγνωρίζω ίσως, αλλά μείνατε πίσω στην αποτελεσματικότητα. Όπως και επί ατόμων. Πρέπει να κινηθούμε σε κάποια άλλα διόδια που έχουν για τα άτομα, αξιοσύνη και ανάγκη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Θα κινηθούμε να υπηρετήσουμε τον άξιο, επιβραβεύοντας και ανακαλύπτοντας τις αρετές του, για να προχωρήσει και αυτός ως άτομο –αυτή είναι η ιδιωτική πρωτοβουλία, αυτός είναι ο ατομικισμός του φιλελευθερισμού– υπέρ της κοινωνίας. Γιατί όταν ωφεληθεί ο ίδιος θα υπάρχει και ένα υπερεκχειλίζον αποτέλεσμα και για το κοινωνικό σύνολο και στην ανάγκη. Θα

έχουμε το νου μας για εκεί που υπάρχει πραγματικά ανάγκη.

Πολλές φορές λαϊκίστικα εσείς πλαστογραφήσατε την ανάγκη και την εννοήσατε ως τρόπο να ξεγελάσουμε, κάνοντας κοινωνική πολιτική της σπατάλης. Πρέπει να μετανιώσετε πικρά για την πολιτική σας αυτή!

Ορίσατε δηλαδή το φαγοπότη σε διάφορους ενδιαφερόμενους, σε διάφορα υποσύνολα της κοινωνίας, φάτε και πιείτε ρε παιδιά εις υγεία των κορόιδων είκοσι χρόνια γινόταν αυτό. Και το λέγατε. Αυτή είναι η κοινωνική σας πολιτική!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Και είκοσι χρόνια δεν κατάλαβε τίποτε ο ελληνικός λαός; Τότε δεν είχατε τη δυνατότητα να τον πείσετε!

Γιατί υποτιμάτε τον ελληνικό λαό; Και το λαό αερικό τον λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Τι σας ενόχλησε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ότι υποτιμάτε τον ελληνικό λαό. Είκοσι χρόνια δεν κατανόησε τίποτε;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Σας ενόχλησε ότι σας αποκαλύπτω το σύστημά σας ότι σας δίνω ποιος είναι ο ορισμός της κοινωνικής πολιτικής κατά ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ηρεμήστε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Φαίνεται ότι κυβερνάτε αερικά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Ειρήνη υμίν!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Είκοσι χρόνια όμως το είχαμε γεμάτο το τραπέζι!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Το τραπέζι το στρώνατε από τα δανεικά παίρνοντας μπουκιές από τα παιδιά, από τα δισέγγονά μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Σας μάθαμε. Πείτε μας τι θα κάνατε σήμερα;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αυτή είναι η γραμμή, αυτά είναι τα συμπεράσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Καΐσερλη, όχι διακοπές.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αυτό σας λέγω τόση ώρα. Σας μιλάμε για Σ.Δ.Ι.Τ., δηλαδή συνεργασίες δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Εσείς κοιτάτε να βρείτε πού είσατε, τι είπαμε, τι πράξαμε και είσατε μετέωροι. Σας μιλάμε για αναπτυξιακό νόμο που δεν τον φέρνατε. Αυτά είναι η ζωή του Κοινοβουλίου και της πολιτικής με Κυβέρνηση Καραμανλή. Δεν τα βλέπετε; Τι να κάνουμε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Γιατί είναι τόσο μικρό το ρεπερτόριό σας;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Σας παρακαλώ σταματήστε!

Σας μιλάμε για φορολογική μεταρρύθμιση, δεν την καταλαβαίνετε, γιατί πολύ καλά ήταν βολεμένη η σκέψη σας και το σχέδιό σας να περιποιούμαστε τους πέντε πλουσίους, να τους κάνουμε πονηρούς riches νεόπλουτους ακόμη πιο δυνατό και οι υπόλοιποι οι άλλοι ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Τα μάθαμε πια, τα ακούσαμε. Συνεχίστε παρακάτω.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ... οι νεόπλουτοι καλά είναι εκεί. Θα παρουσιαστούμε κάποια στιγμή με 5 ευρώ και θα τους κάνουμε ευτυχημένους. Τώρα διεκδικεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο φιλικός του Τύπος τι παροχές έχετε. Είναι η κεκτημένη φορά από τα 5 ευρώ ή από το πεντοχίλιο στο παλιό νόμισμα.

Δεν περνάνε αυτά. Πάμε σε άλλους δρόμους, της ανάπτυξης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πείτε του ότι πεινάει ο κόσμος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν βοηθάτε, κύριε Καΐσερλη τη συζήτηση. Σας παρακαλώ! Δεν μπορεί να μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Σας μίλησα, λοιπόν, για τον αναπτυξιακό νόμο. Σας είπαμε για το έλλειμμα, σας είπαμε για τη φορολογική μεταρρύθμιση, σας λέμε για το Σ.Δ.Ι.Τ.

Μας είπατε, κύριε Υπουργέ –έχω μία παρατήρηση προς εσάς– ότι ο στόχος για εισπράξεις από τις αποκρατικοποιήσεις ξεπερνιέται από το 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ που είχατε τάξει. Όπως επίσης μας είπατε ότι έχουμε 3,5% και 3,7% ρυθμό ανάπτυξης πρώτο και δεύτερο τρίμηνο και είμαστε καλά. Και το σοβαρότερο, καταθέσατε και ένα κατάλογο για την ανταπόκρι-

ση στο πρόγραμμα της περιφερειακής ανάπτυξης. Δηλαδή, δημοσιεύονται οι επιχειρήσεις, οι οποίες τώρα έχουν υποβάλει επενδυτικά σχέδια. Είναι πεντακόσια τα επενδυτικά σχέδια. Έχουν ικανοποιηθεί τα εκατόν πενήντα, τώρα που μιλάμε. Είναι άλλα τόσα ή και περισσότερα από το Υπουργείο Ανάπτυξης. Μια παράκληση. Δώστε τα αυτά στη δημοσιότητα πιο συστηματικά. Δεν μας αρκεί ο κατάλογός σας. Εδώ γίνεται αναπτυξιακή κοσμογονία, αναπτυξιακή επανάσταση. Δεν γίνεται καμία αναπτυξιακή κοσμογονία και επανάσταση στα βουβά. Σας παρακαλώ και σας προτείνω: Δώστε τις ανακοινώσεις με το εξής περιεχόμενο, κατά περιφέρεια, ύψος επενδύσεων, πόσες θέσεις εργασίας καλύπτονται και τι σημασία έχει για κάθε περιφέρεια η ανάπτυξη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Να ζητήσει και από τα δύο προηγούμενα χρόνια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Να το κάνετε αυτό, για να πονέσουν πραγματικά αναμνησκόμενοι και συγκρίνοντας τα πράγματα τα σημερινά με τη δική τους ανικανότητα. Αυτό σας ζητώ, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα μας πείτε το πρόγραμμα για σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θα κλείσουμε τη μεσημβρινή μας συνεδρίαση στις 14.15' και θα ξεκινήσουμε στις 17.00'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Πλειοψηφίας, για το θέμα που θίγατε, είναι γεγονός πράγματι ότι κάνουμε συστηματική ενημέρωση και μέσω της Βουλής. Κάθε φορά που υπάρχουν νέα στοιχεία, τα καταθέτω στη Βουλή. Είναι γεγονός ότι τα έργα αφορούν την περιφέρεια και φαίνεται από τον πίνακα. Η μεγάλη πλειοψηφία των επενδύσεων είναι σ' αυτόν τον πίνακα. Υπάρχει ένα μικρό ποσοστό επιπλέον, το οποίο είναι τα ειδικά προγράμματα του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Αλλά, γεγονός είναι το εξής: Μια από τις σημαντικές καινοτομίες αυτού του νόμου είναι ότι είναι συνεχής η ροή των εγκρίσεων. Με τον παλιό αναπτυξιακό νόμο η έγκριση γινόταν άπαξ του έτους, το Σεπτέμβριο, και αφορούσε ολόκληρο το χρόνο. Γίνονταν αιτήσεις καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και μόνο το Σεπτέμβριο γινόταν η αξιολόγηση. Τώρα, έχουμε συνεχή αξιολόγηση και η διαδικασία προχωρεί. Είναι ένα από τα μεγάλα πλεονεκτήματα του επενδυτικού νόμου.

Επειδή οι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, συνεπείς στον αρνητισμό τους, είπαν ότι δεν εγκρίθηκαν πέρσι, τους πληροφορώ ότι πέρσι εγκρίθηκαν με τον παλιό αναπτυξιακό νόμο, τον οποίο είχαμε επαναφέρει, τουλάχιστον όσες επενδύσεις είχαν εγκριθεί σε ύψος και το 2003. Δεν υπήρχε καμία μείωση ούτε το 2004. Υπήρχε ένα σημαντικό πρόγραμμα και το 2004, αλλά φέτος, βεβαίως θα το ξεπεράσουμε και πάμε πια με το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης σ' ένα ακόμη μεγαλύτερο πρόγραμμα επιχορήγησης των ιδιωτικών επενδύσεων. Το σημαντικό είναι ότι εδώ έχουμε ιδιωτικές επενδύσεις, ιδιωτικές δουλειές, ανταγωνιστικές δουλειές και κυρίως στην περιφέρεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι η συζήτηση μέχρι τώρα ήταν αποκαλυπτική για ορισμένα ζητήματα λειτουργίας της πολιτικής ζωής της χώρας μας και το πώς κατανούν τα δύο μεγάλα κόμματα τις λειτουργίες του ίδιου του Κοινοβουλίου.

Αν κάποιος εδώ μέσα μπορούσε να τοποθετηθεί κριτικά

επάνω στα ζητήματα λειτουργίας του ελληνικού Κοινοβουλίου, αυτοί είμαστε εμείς και από την άποψη της ιδεολογίας μας, αλλά και από την άποψη ότι όντας ένα κόμμα με μικρές δυνατότητες λόγω της δύναμής του μέσα στο Κοινοβούλιο υφιστάμεθα όλη την τραγική κατάσταση, στην οποία καθημερινά επιπτε η λειτουργία του ελληνικού Κοινοβουλίου, με τη συνεχή υποβάθμισή του.

Όλες οι αλλαγές που γίνονται στο ελληνικό Κοινοβούλιο πάνε προς την κατεύθυνση της υποβάθμισης και της μετατροπής του, είναι δηλαδή αυτό που ειπώθηκε εδώ μέσα με διαφορετικό τρόπο από ορισμένους ομιλητές –και ορισμένοι το πήραν και σαν υβριστικό– δηλαδή «πλυντήριο» για τις αποφάσεις που παίρνονται κεντρικά.

Στην πραγματικότητα το Κοινοβούλιο λειτουργεί έτσι και ως προς τις αποφάσεις της εκτελεστικής εξουσίας, αλλά και ως προς τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης πια. Δεν γίνονται ουσιαστικές συζητήσεις, αναλύσεις, ενημερώσεις ακόμα και στους Βουλευτές. Μας έρχονται πακέτα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία εγκρίνουμε, χωρίς πολλοί από τους Βουλευτές εδώ πέρα –για να μην πω η πλειοψηφία– να παίρνουν χαμπάρι και ποιο ακριβώς είναι το περιεχόμενό τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα η πολιτική, η φιλοσοφία, αν θέλετε, στα πλαίσια της οποίας λειτουργεί αυτή η πολιτική, που ασκείται και από τα δύο κόμματα του δικοματισμού έχει σαν βασικό κανόνα τη διευκόλυνση της κίνησης του κεφαλαίου σε όλες τις εκφάνσεις του. Εδώ η συζήτηση ανέδειξε αυτό το στοιχείο ακόμα περισσότερο.

Μέσα σ' αυτή τη λογική εντάσσεται μία σειρά από μέτρα, που είναι χαριστικά προς το κεφάλαιο και συμβάλλουν στη γρήγορη αύξηση των κερδών τους. Αυτή η διαδικασία που θεσμοθετήθηκε στη χώρα μας με την αποδοχή των συμφωνιών του Μάαστριχτ και την ένταξη της στην ΟΝΕ συνεχίζεται χωρίς διακοπή, ανεξάρτητα από τις συνέπειες που αυτή η πολιτική έχει για τα λαϊκά στρώματα, τους μικρομεσαίους της πόλης και του χωριού.

Οι ιδιωτικοποιήσεις, το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων, οι δυσμενείς για τους μισθωτούς αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, οι αρνητικές για τους εργαζόμενους αλλαγές στην κοινωνική ασφάλεια, η πολιτική ξεκληρίσματος των μικρομεσαίων αγροτών, τα ασφυκτικά μέτρα για τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, όλα αυτά συμβάλλουν στην αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Το σημερινό νομοσχέδιο βρίσκεται σε αρμονία με αυτή την ταξική πολιτική της διευκόλυνσης των δραστηριοτήτων του κεφαλαίου και σε τομείς που προηγούμενα έπρεπε να ξεπεράσει, αυτό που ονομάζει «εμπόδια» που περιόριζαν τη δυνατότητα συμμετοχής του κεφαλαίου.

Με το σχέδιο νόμου «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα» –το ΣΔΙΤ– που συζητάμε σήμερα, παραδίδεται στους μονοπωλιακούς ομίλους και η κατασκευή και η λειτουργία των δημόσιων έργων υποδομής. Πρόκειται για μία ακόμα χαριστική πράξη υπέρ του κεφαλαίου, μετά τα κίνητρα που έχουν δοθεί με τον αναπτυξιακό νόμο, τη μείωση του φορολογικού συντελεστή και τη στήριξη των επενδύσεων του ελληνικού κεφαλαίου στα Βαλκάνια. Πράγματα τα οποία και ορισμένοι ομιλητές, αλλά και ο ίδιος ο κύριος Υπουργός υπογράμμισε και μάλιστα επαίρεται ότι καλώς προχωρούμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Τελικά με αυτό το νομοσχέδιο ο ιδιωτικός τομέας αναδείχεται σε πρωταγωνιστή ως προς την εκτέλεση των έργων και όχι συμπληρωματικός, όπως ισχυρίζεται η εισηγητική έκθεση.

Η σύμπραξη του κράτους με τους ιδιώτες, που πάντα υπήρχε –δεν είναι καινούργιο πράγμα– επεκτείνεται σήμερα σε όλους τους τομείς με εξαίρεση προς το παρόν την άμυνα, τη δικαιοσύνη, την αστυνόμευση και τις φυλακές. Μάλιστα υπογραμμίζω το «προς το παρόν», γιατί είμαι σίγουρος ότι, όταν ολοκληρωθεί και αυτός ο κύκλος που προβλέπει το σημερινό νομοσχέδιο, η δράση του κεφαλαίου θα επεκταθεί και σε αυτούς τους τομείς.

Μάλιστα ένας νεαρός Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, στην προσπάθειά του να υπογραμμίσει ότι τώρα πια υπάρχουν δυνατότητες για όλους τους φορείς σε μία σειρά από δραστηριότητες, που τους ανέφερε όπως νεκροταφεία, στη ρύμη του

λόγου του πρόσθεσε και τις φυλακές.

Φυσικά το νομοσχέδιο δεν το προβλέπει αυτό, όμως δείχνει που βρίσκεται η σκέψη των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και αυτών που θέλουν να προωθήσουν αυτό τον τρόπο ανάπτυξης της χώρας μας.

Στις ορέξεις του κεφαλαίου προσφέρονται σήμερα έργα και υπηρεσίες τόσο του στενού όσο και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Έργα και υπηρεσίες που αποτελούν κοινωνικά αγαθά και μετατρέπονται σε εμπόρευμα για την αποκόμιση κερδών των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων. Κυρίαρχο κριτήριο είναι η ανταποδοτικότητα και το επιχειρηματικό ενδιαφέρον και όχι η κοινωνική συμβολή αυτών των έργων. Με λίγα λόγια θα αποφεύγονται έργα αναγκαία για τον τόπο μας που όμως δεν θα είναι ελκυστικά για τους ιδιώτες και τις Σ.Δ.Ι.Τ.

Με το πρόσχημα της εισαγωγής επενδυτικών κεφαλαίων καθορίζονται κανόνες απαλλαγής των μονοπωλιακών ομίλων από μία σειρά υποχρεώσεων προς το δημόσιο, τα λεγόμενα κίνητρα, διασφαλίζοντας a priori υψηλή κερδοφορία των επενδύσεων, φορτώνοντας στο κράτος και στους τελικούς χρήστες – δηλαδή στους πολίτες πάλι – το κόστος του έργου.

Μπροστά στους ιδιώτες ξανοίγεται ένας απέραντος ορίζοντας σύμπραξης με το δημόσιο, τις περιφέρειες, τους δήμους και άλλους τομείς με τη δυνατότητα παρέμβασης από τα μεγάλα έργα υποδομής μέχρι υπηρεσίες και έργα μικρότερης εμβέλειας.

Οι συμπράξεις στους τομείς της δημόσιας εκπαίδευσης και στο σύστημα υγείας, αλλά και στον πολιτιστικό πλούτο της χώρας μας κατά τη γνώμη μας, αγαπητοί συνάδελφοι, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να εκχωρηθούν στους ιδιώτες, όπως προβλέπεται σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο. Αποτελούν κοινωνικό αγαθό που όλοι οι πολίτες πρέπει να γεύονται δωρεάν.

Η εισηγητική έκθεση εκθειάζει τις Σ.Δ.Ι.Τ. και ισχυρίζεται πως θα υπάρξουν πολλαπλά οφέλη από αυτήν. Η προβολή των παραγόντων που δεν μπορεί να εκχωρηθούν στους ιδιώτες, που η εισηγητική έκθεση τους παρουσιάζει σαν σωτήρες του τόπου. Με αυτό τον τρόπο απαξιώνει τελείως το δημόσιο τομέα, που τον θεωρεί ανεπαρκή στην πράξη.

Τελικά, όλο το επιστημονικό προσωπικό του δημόσιου θεωρείται ότι δεν είναι σε θέση να δώσει λύση στα υπάρχοντα προβλήματα, όπως μπορεί το ιδιωτικό κεφάλαιο, οι ιδιώτες.

Όσο για τα πολλαπλά οφέλη, η ελληνική, αλλά και η διεθνής εμπειρία μας πείθει για το αντίθετο, παρά τα όσα λέχθηκαν εδώ πέρα για τη δήθεν επιτυχία αυτού του θεσμού γενικότερα. Στην Ελλάδα, η άμεση συμμετοχή των ιδιωτών αναδόχων στα μεγάλα έργα κινήθηκε μεταξύ του 8% με 13%, ενώ η επιχορήγηση από τον Έλληνα και τον Ευρωπαίο φορολογούμενο έφθασε το 40% του έργου. Αναφέρομαι στην κρατική και την ευρωπαϊκή χρηματοδότηση.

Ο φορολογούμενος εγγυήθηκε για τα δάνεια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας που λήγουν μαζί με την περίοδο της ληστρικής εκμετάλλευσης των έργων από τους ομίλους. Για παράδειγμα, στη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, έργο που εκθειάζεται εδώ πέρα, θα πληρώνονται μέχρι το 2035. Μέχρι τότε, δηλαδή, θα τα ξεπληρώνουν οι εργαζόμενοι σαν χρήστες.

Είναι γνωστά τα αρνητικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. στην Πορτογαλία, αλλά και στη Ρουμανία, όπου εφαρμόστηκε σύμπραξη στους σιδηροδρόμους, με αρνητικό αποτέλεσμα τόσο στην οικονομία όσο και στους σιδηροδρόμους αυτού του τόπου.

Και όλα αυτά, χωρίς να υπολογίσουμε τις τεράστιες υπερβάσεις σε σχέση με τους προϋπολογισμούς.

Έχουμε εμπειρία, έγιναν συμπράξεις και εκθειάζονται εδώ πέρα. Η Αττική Οδός, για παράδειγμα. Όμως, ακόμα και οι Βουλευτές που εκθειάζαν αυτά τα έργα, παραδέχονται ότι το κόστος τους τελικά σε σχέση με τον προϋπολογισμό, ήταν πολλαπλάσιο. Αυτό δεν οφείλεται στο ότι δεν υπάρχει ο νόμος. Ποιος θα μας εγγυηθεί; Θα πούμε παρακάτω ότι και μέσα στα πλαίσια αυτού του νόμου, οι προϋπολογισμοί σε σχέση με το κόστος δεν θα είναι υποπλάσιμα.

Θα πρέπει ακόμα να επισημάνουμε πως οι συμπράξεις επιταχύνουν τις διαδικασίες συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης

του κεφαλαίου στον κλάδο των κατασκευών και, φυσικά, αυτό είναι το ζητούμενο για το κεφάλαιο. Τα μεγαθήρια του τομέα θα υλοποιήσουν το μεγαλύτερο μέρος των προβλεπόμενων έργων, με ουσιαστικό αποκλεισμό των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων, παρά τις όποιες υποσχέσεις δίνει σήμερα η Κυβέρνηση. Αυτή είναι η πορεία, αυτές είναι οι διαδικασίες ανάπτυξης του καπιταλισμού, όταν δίνεται σε κάποιον η δυνατότητα να αναπτυχθεί χωρίς περιορισμούς.

Η εισηγητική έκθεση υποστηρίζει πως μεγάλο μέρος των κινδύνων για τη χρηματοδότηση των έργων αναλαμβάνει ο εργοδότης και αυτό το υπογράμμισε και ο κύριος Υπουργός, αλλά και πολλοί αγορητές της Νέας Δημοκρατίας. Όμως, στην παράγραφο 2 του άρθρου 2, όχι μόνο είναι δυνατή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η υπαγωγή συμπτύξεων στις διατάξεις αυτού του νόμου χωρίς να συντρέχει μία ή περισσότερες προϋποθέσεις των εδαφίων β' έως δ' της παραγράφου 1, αλλά δίνεται η δυνατότητα για εφαρμογή του νόμου Σ.Δ.Ι.Τ. και χωρίς να αναλαμβάνει ο ιδιώτης ουσιαστικά μέρος των κινδύνων χρηματοδότησης. Η χρηματοδότηση μπορεί να γίνει με κεφάλαια που δεν θα εξασφαλίζουν οι ιδιώτες, δηλαδή τα κεφάλαια θα είναι του δημόσιου τομέα και το κυριότερο, το συνολικό προϋπολογιζόμενο κόστος θα μπορεί να ξεπερνάει την οροφή των 200.000.000 ευρώ που αναφέρει αυτό το νομοσχέδιο. Και τα μεγάλα έργα δηλαδή θα μπορούν να διευκολυνθούν απόφαση των Σ.Δ.Ι.Τ. να υπάγονται στις διατάξεις αυτού του νόμου, προς μεγάλη χαρά των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων που μ' αυτόν τον τρόπο θα αποφεύγουν τον έλεγχο του Κοινοβουλίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Εδώ η Κυβέρνηση μας λέει: «Μα, θα αφήσουμε εμείς να γίνουν τέτοια πράγματα; Όταν λέμε σε εξαιρετικές περιπτώσεις, θα είναι εξαιρετικές περιπτώσεις».

Η πείρα μας, κύριε Υπουργέ, μας λέει ότι κανένας δεν μπορεί να τιθασεύσει τα μεγάλα συμφέροντα, όταν το κέρδος το οποίο θα προσκομίσουν θα είναι μεγάλο και έχουν τη δυνατότητα μέσα σ' αυτήν την κοινωνία να ανοίξουν τους δρόμους που αυτοί θέλουν. Και αυτό το νομοσχέδιο αφήνει αυτό το παράθυρο. Αυτό μου θυμίζει μια ρήση των Ιταλών. Σε ελεύθερη μετάφραση λέει: «Ψηφίστηκε ο νόμος, βρέθηκε το παράθυρο». Εδώ το ίδιο το νομοσχέδιο προσφέρει τέτοιες δυνατότητες, τέτοια παράθυρα. Και όχι μόνον εδώ, αλλά και σε άλλες περιπτώσεις που θα αναφέρω παρακάτω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ να μου δώσετε και εμένα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Ολόκληρο το νομοσχέδιο είναι εμποτισμένο από το πνεύμα πλήρους ικανοποίησης των μεγάλων ομίλων. Ό,τι ζήτησαν τελικά το πήραν και με το παραπάνω. Ακόμα και ο έλεγχος της εποπτείας της εκτέλεσης και λειτουργίας του έργου έχει δοθεί στους ιδιώτες. «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει». Αυτός που μπορεί να κάνει τον έλεγχο με κριτήριο το κοινωνικό συμφέρον, είναι μόνον το δημόσιο και όχι ο ιδιώτης. Ο ιδιώτης έχει άλλα κριτήρια. Και αυτός που θα πάει να ελέγξει έχει άλλα κριτήρια. Δεν έχει κοινωνικά κριτήρια, τα οποία έχει το δημόσιο.

Στη συζήτηση επί των άρθρων θα αναδείξουμε με κάθε λεπτομέρεια τον ταξικό χαρακτήρα αυτού του νομοσχεδίου και όλες τις χριστικές προς το κεφάλαιο διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αναγκαίο αυτή η πορεία της αουδοσίας του κεφαλαίου που προωθεί η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας και υπαγορεύεται από τις μονοπωλιακές δυνάμεις να εμποδιστεί μέχρι να ανατραπεί πλήρως. Σήμερα, δυστυχώς, οι πολιτικοί συσχετισμοί τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς λειτουργούν σε βάρος των λαϊκών και εθνικών συμφερόντων. Αυτοί οι συσχετισμοί πρέπει να αλλάξουν υπέρ του κοινωνικού συνόλου, υπέρ των πολιτικών δυνάμεων που παλεύουν για τα συμφέροντα του λαού και όχι των μονοπωλίων. Χρειάζεται την οικονομική και πολιτική ηγεμονία να την κατακτήσουν οι λαϊκές δυνάμεις.

Η διεύθυνση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που εμείς προτείνουμε έχει το προτέρημα να διασφαλίζει τις λαϊκές ανάγκες, παρέχει ασφάλεια των χρηστών των έργων και των κατοίκων,

προστατεύει αποτελεσματικά το περιβάλλον, συμβάλλει στην αναβάθμιση της ποιότητας και της ταχύτητας κατασκευής των έργων και η χρήση τους παρέχεται δωρεάν.

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως κάναμε μέχρι σήμερα, θα παλέψουμε για την αποκάλυψη όλων των παραβάσεων και των παρανομιών των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών, θα υπερασπιστούμε τις συνθήκες δουλειάς των εργαζομένων σε αυτά και θα καταγγέλλουμε τους άδικους όρους που επιβάλλει η εργοδοσία στους εργαζόμενους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοζώφ.

Έχει ζητήσει το λόγο η κ. Ξηροτύρη.

Ορίστε, κυρία Ξηροτύρη, έχετε το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με προσοχή και τον κύριο Υπουργό και την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Κατ' αρχάς κανείς δεν στάθηκε επί της ουσίας της μέχρι σήμερα εφαρμογής των συμβάσεων παραχώρησης ή των συγχρηματοδοτούμενων έργων γιατί ποτέ δεν υπήρξε στη χώρα μας αυτοχρηματοδοτούμενο έργο μέχρι τώρα- δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, στα μεγάλα προβλήματα, τα οποία δημιουργήθηκαν και για τα οποία θα καλείται μια ζωή ο πολίτης να πληρώνει, χωρίς να μπορεί να ελέγξει.

Απαντήστε μου, ελέγξατε πώς αυτή τη στιγμή διαμορφώνεται το ύψος των διοδίων της Αττικής Οδού, που εμείς τη λέμε ιδιωτική οδό.

Ποια είναι τα οφέλη τα οποία έχει τώρα ο επιχειρηματίας και ποια είναι τα βάρη που έχουν η Κυβέρνηση και οι Έλληνες πολίτες; Δεν μπαίνετε επί της ουσίας αυτών των συζητήσεων, παρά μόνο είπε ο Υπουργός ότι εκείνες οι συμβάσεις έγιναν με αδιαφάνεια, ότι ήταν υπόθεση ενός Υπουργού και τούτες εδώ θα γίνουν με διαφάνεια, έλεγχο κ.λπ..

Θέλω να πω ότι εκείνες οι συμβάσεις πραγματικά συντάχθηκαν με πάρα πολλές ελλείψεις και σκοπιμότητες, αν αναλογιστεί τις συμπληρωματικές συμβάσεις, που δόθηκαν με απευθείας ανάθεση στην Αττική Οδό. Όμως, ήρθαν τουλάχιστον στη Βουλή. Εδώ μπορεί ο Υπουργός να μιλά για διαφάνεια, αλλά δεν υπάρχει διαφάνεια, κοινωνικός έλεγχος, ούτε καν αυτός ο κοινωνικός έλεγχος, που μέχρι τώρα έχει καθιερωθεί στη διαδικασία του προγραμματισμού, της απόφασης για την εκτέλεση και την ανάθεση των έργων, διότι για τούτο εδώ το νομοσχέδιο, παρ' όλο που το τονίσαμε όλες οι πτέρυγες, τα θέματα προγραμματισμού, δεν μας δόθηκε καμία απάντηση ούτε από τον κύριο Υπουργό ούτε από τον κύριο Υφυπουργό στην Επιτροπή.

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ, σε ποιο προγραμματισμό της χώρας εντάσσεται. Είναι, δηλαδή, διαφάνεια και κοινωνικός έλεγχος ότι στη διυπουργική επιτροπή δεν είναι ένας Υπουργός, αλλά τρεις και τέσσερις Υπουργοί; Έτσι εννοείτε εσείς τον κοινωνικό έλεγχο και το δημοκρατικό προγραμματισμό; Σε αυτήν τη διυπουργική επιτροπή η οποία έχει υπό τον έλεγχό της -γιατί κανένας άλλος δεν την έχει- την ειδική γραμματεία που θα μαζεύει όλες τις αιτήσεις των φορέων κ.λπ., εκεί υπάρχει προγραμματισμός και κοινωνικός έλεγχος; Σ' αυτήν την ειδική γραμματεία δεν συμμετέχει κανένας φορέας, δεν συμμετέχει κανένας άλλος ούτε από τα κόμματα ούτε από τους συναρμόδιους φορείς. Είναι μία ειδική γραμματεία η οποία συγκεντρώνει τα αιτήματα. Και με ποια κριτήρια αξιολογεί τα αιτήματα αυτά; Δεν υπάρχουν στο νόμο τα κριτήρια. Εμείς διαπιστώνουμε ότι τα κριτήρια είναι μόνο αυτά της ανταποδοτικότητας και της επιδίωξης επιχειρηματικού ενδιαφέροντος, δηλαδή της επιδίωξης επιχειρηματικού κέρδους και όχι οι ανάγκες που θέλει και αυτό το νομοσχέδιο να καλύψει σε έργα και υπηρεσίες που έχουν ανάγκη το κοινωνικό σύνολο και η περιφέρεια αυτήν τη στιγμή.

Ο κύριος Υπουργός μας είπε ότι στο σύστημα μετέχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση κ.λπ.. Μα, πώς μετέχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση; Εμείς μέχρι τώρα κάναμε προσπάθεια και έχουν γίνει κάποια βήματα το νομοθετικό μας πλαίσιο, ώστε η Τοπική και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η περιφέρεια να μετέχουν σ' αυτόν τον

προγραμματισμό είτε των μικρών είτε των μεγάλων έργων μέσα από όργανα διαβούλευσης. Εμείς κατηγορήσαμε τις συγκεντρωτικές διαχειριστικές αρχές και του ΥΠΕΘΟ, όπως τις είχατε κατηγορήσει και εσείς, αλλά και των καθ' ύλην αρμοδίων Υπουργείων. Παρ' όλα αυτά, και αυτές οι διαχειριστικές αρχές του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όσο συγκεντρωτικές και αν ήταν, δεν μπόρεσαν να σταματήσουν τη διαδικασία σύγκλισης και διαβούλευσης στα περιφερειακά, στα νομαρχιακά και στα δημοτικά συμβούλια κλπ.

Όλα αυτά τα έργα, λοιπόν, από πού θα προέρχονται; Από μία ειδική επιτροπή η οποία θα λειτουργεί όπως το Ινστιτούτο Οικονομίας των Κατασκευών, που τρόμαξε μετά από είκοσι πέντε χρόνια να βρει και κάποιο ρόλο. Μπορεί, δηλαδή, να έχει κάποια στοιχεία και να γνωματεύει αν επέδειξαν ενδιαφέρον οι ιδιώτες, αν πήγαν τα πράγματα καλά και στο τέλος, να προτείνει τις προδιαγραφές, τους όρους και τις ρυθμίσεις για να βελτιωθεί το σύστημα που θα έπρεπε ήδη εσείς να τα είχατε προτείνει μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Σας είπα στην επιτροπή ότι, αν δεν είστε έτοιμοι, να παραπέμψετε σε υπουργικές αποφάσεις. Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν μία Ειδική Γραμματεία, χωρίς καμία συμμετοχή και κοινωνικό έλεγχο, να καθορίσει τις ουσιαστικές λεπτομέρειες αυτού του νόμου, το οποίο λέτε ότι είναι πλαίσιο.

Βεβαίως, όταν στη συνέχεια ακούει κανείς από τον Υπουργό ότι τα μεν δημόσια έργα -και αναφέρεται σε έργα που είναι πάνω από 200.000.000 ευρώ- ή τα έργα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων γίνονται με το νομοθετικό πλαίσιο, ενώ τούτα εδώ δεν είναι δημόσια έργα, θα έλεγα ότι αυτό μόνο παρεκτροπή του λόγου θα μπορούσε να είναι.

Γιατί δεν είναι δυνατόν να διανοηθώ ότι ο σημερινός Υπουργός Οικονομικών εισηγείται ένα σύστημα εκτέλεσης έργων και υπηρεσιών που εξυπηρετούν τον πολίτη, είναι συνταγματικά ακόμη κατοχυρωμένες οι υποχρεώσεις της πολιτείας για την παιδεία, για την υγεία, για τον αθλητισμό, για την περιφερειακή ισόρροπη ανάπτυξη, για τις δημόσιες υποδομές κλπ. και αυτά δεν τα θεωρεί δημόσια έργα.

Δηλαδή, τελικά διαβλέπω τις προοπτικές αυτού του νομοσχεδίου. Ρώτησα και στην αρχική μου τοποθέτηση ποια προοπτική έχει ο τόπος με όλη αυτήν την ιδιωτικοποίηση, μιας ούτε και η Αξιωματική Αντιπολίτευση μας απαντά -και μέσα από την αντιπολίτευση που κάνει αυτήν τη στιγμή για την προηγούμενη θητεία της- ούτε και η Κυβέρνηση. Δεν μας απαντάτε, γιατί δεν επιλύθηκαν μέχρι τώρα τα προβλήματα του τόπου; Γιατί είχαμε κακοδιαχείριση; Γιατί είχαμε το ένα, γιατί είχαμε το άλλο; Γιατί λέμε ότι πτωχεύσαμε δυστυχώς και ότι για να εξασφαλίσουμε πόρους, πρέπει να πάμε άρον, άρον και όπως όπως στις ιδιωτικοποιήσεις και στον ιδιωτικό τομέα για να τα κάνουμε όλα αυτά;

Δεν απολογείστε, λοιπόν, γι' αυτό, παρά λέτε τώρα να καλέσουμε όντως τον ιδιωτικό τομέα να μας κάνει τα δημόσια έργα. Λέτε να τον καλέσουμε και να του δώσουμε για κάποιο χρονικό διάστημα τη διαχείριση. Και εμείς αντιδρούμε, γιατί λέμε ότι αυτά πρέπει να τα διαχειρίζεται από την αρχή το δημόσιο και δεύτερον, γιατί δεν μπορείτε να επιβάλλετε έμμεση φορολογία στους πολίτες.

Τώρα, όμως, με αυτά που ακούω εδώ, αυτό σημαίνει ότι τα δίδουμε γενικά και για πάντα. Δηλαδή, αν δεν τα θεωρούμε δημόσια έργα, σημαίνει ότι τα εκχωρούμε στον ιδιωτικό τομέα μια και καλή.

Θα πάρει ένα νοσοκομείο ο ιδιωτικός τομέας ή ένα σχολείο; Δεν θεωρείται, λοιπόν, δημόσιο έργο αυτό αφού δεν πρέπει να γίνει με τις διαδικασίες του δημοσίου -αυτά μας είπε εν ολίγοις ο κύριος Υπουργός- και αφού από εκεί και πέρα, εσασί, αυτό το νοσοκομείο θα ανήκει στον ιδιωτικό τομέα. Πάει αυτό.

Θα αναλάβει ο ιδιωτικός τομέας τη σχολική στέγη της Θεσσαλονίκης που βογκάει εξ αυτού του προβλήματος; Τι θα κάνει μετά; Θα τα κρατήσει. Άρα, πλέον θα είναι ιδιωτικά όλα τα δημόσια σχολεία.

Θα αναλάβει ο ιδιωτικός τομέας να κάνει κάποια άλλα έργα; Εφόσον δεν θεωρούνται δημόσια έργα, σημαίνει ότι δεν εκχωρούνται για λίγο διάστημα σε αυτόν όσον αφορά τη διαχείριση, αλλά αυτό το νομοσχέδιο και άλλα που θα έρθουν, το πάνε

αλλού, αυτό που είπαμε από την αρχή, ότι, δηλαδή, παραδίδεται άνευ όρων ο δημόσιος τομέας και οι υπηρεσίες του στον ιδιωτικό τομέα και χωρίς γύρισμα. Δηλαδή οι πολίτες και με πανωτόκι θα πληρώνουν τις υπηρεσίες και μετά από λίγο καιρό θα ζητούν από τους ιδιώτες να απολογούνται γι' αυτές τις υπηρεσίες, λες και μπορούν να κάνουν αλλιώς από τον περιβόητο ανταγωνισμό και να πάνε να ζητήσουν αλλού υπηρεσίες, εκτός αν πρέπει να πάνε να αλλάξουν χώρα, όπως αυτήν τη στιγμή αντιμετωπίζει το νεοφιλελεύθερο σύστημα στη Νέα Ορλεάνη όλη αυτήν την κατάσταση του κοινωνικού τομέα και το δημόσιο κράτος.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ούτε η πρόθεσή σας είναι έτσι, άρον-άρον να τα εκχωρήσουμε όλα και δια παντός στον ιδιωτικό τομέα. Αν εξακολουθείτε να θεωρείτε ότι είναι δημόσια έργα και απλώς ζητάτε μία διευκόλυνση γιατί είναι στριμωγμένο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, να είστε τουλάχιστον ειλικρινείς. Να δείτε τι έφταξε στο παρελθόν και δεν πήγαν καλά όλα αυτά τα πράγματα. Άρα, πρέπει να θωρακίσετε αυτό το πλαίσιο με διαφανείς διαδικασίες κοινωνικού ελέγχου, με διαδικασίες που θα τηρούν το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας και δεύτερον, θα πρέπει να περιορίσετε πάρα πολύ τη χρήση αυτού του εργαλείου. Εμείς δεν το θέλουμε καθόλου, αλλά τουλάχιστον περιορίστε αυτήν τη χρήση και μην το θεωρείτε πανάκεια όλο αυτό το σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Τσιόκας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθήσα με ενδιαφέρον τις τέσσερις-πέντε παρεμβάσεις του Υπουργού που εισηγείται αυτό το σχέδιο νόμου και παρ'ότι του δόθηκε απλόχερα ο χρόνος να μιλήσει, να εκφράσει, να τεκμηριώσει τις απόψεις του, εν τούτοις και στις τέσσερις, πέντε παρεμβάσεις του διαπίστωνε κανείς την εύλογη αγωνία του ν' αναφερθεί οτιδήποτε άλλο εκτός από το νομοσχέδιο και εκτός από τις πολιτικές που θέλει να εφαρμόσει η Νέα Δημοκρατία. Ούτε λίγο ούτε πολύ, θέλησε να μας πει ότι οδηγεί την Ελλάδα, τους Έλληνες κυριολεκτικά στο δρόμο του παραδείσου. Και αναρωτιόμουν, σε ποιο πλανήτη ζει, σε ποια χώρα αναφέρεται. Μόλις χθες οι εφημερίδες όλες αποτύπωναν πρόσφατες δημοσκοπήσεις, οι οποίες έλεγαν ότι το 85% των Ελλήνων νιώθουν απογοητευμένοι από αυτή την οικονομική πολιτική που ασκείται σήμερα. Δεν γυρνάει, δεν βλέπει τους πολίτες, δεν ενημερώνεται από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας;

Αυτό τον καιρό, αν γυρίσει κανείς στην αγροτική ύπαιθρο, θα διαπιστώσει ότι ο αγρότης κυριολεκτικά νιώθει ότι είναι εγκαταλελειμμένος και ανασφαλής, έχει 30% απώλειες στα εισοδήματά του. Δεν βλέπει ότι στην περιφέρεια δεν γίνεται ούτε ένα έργο; Και μας μιλάει για ρυθμούς ανάπτυξης; Δεν βλέπει ότι στους μικρομεσαίους -και τα στατιστικά στοιχεία και της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας το δείχνουν χτυπάνε συνεχώς κανόνια και διευρύνονται οι ακάλυπτες επιταγές; Το μόνο που κάνει, είναι να απαξιώνει το δημόσιο, για να το εκποιήσει όπως -όπως, ως φιλέτο στους ιδιώτες κερδοσκόπους. Αναφέρεται στις φοροαπαλλαγές, αλλά υποκρύπτει ότι στην ουσία αυτές δεν αφορούν τα φυσικά πρόσωπα, αφορούν μόνο τις μεγάλες επιχειρήσεις. Και στη συνέχεια μας λέει ότι είναι αισιόδοξος. Αυτήν την αισιοδοξία, άραγε, γιατί δεν την έχουν οι υπόλοιποι Έλληνες πολίτες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε για ένα ακόμα νομοσχέδιο, το οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ φέρνει τη σφραγίδα των προηγούμενων νομοσχεδίων, δηλαδή τη σφραγίδα της άνευ όρων παράδοσης όλου του δημόσιου τομέα στο όνομα της κερδοσκοπίας των λίγων, δηλαδή συνήθως στις τράπεζες ή στους επιχειρηματίες, χωρίς εθνική στρατηγική, χωρίς κοινωνικό έλεγχο, χωρίς κοινοβουλευτικό έλεγχο, χωρίς να λαμβάνεται καν υπόψη το ότι για κάθε τέτοια ενέργεια πρέπει να συνυπολογίζεται η προστιθέμενη αξία, το όφελος που θα έχει το δημόσιο και ο Έλληνας πολίτης. Στην ουσία, εισάγει μια παλαιομοδίτικη λογική του λεγόμενου κρατικού καπιταλισμού. Με την εγγύηση του κράτους, είναι απέραντη η κερδοφορία για τους εργοδότες. Στην ουσία μας προιδοειάζει για το σχέδιο που θέλει να εξελίξει η Νέα Δημοκρατία και το οποίο το ζουν αυτές

τις ημέρες έντονα όλες οι κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις της χώρας. Στην Ελλάδα βαθαίνει το κοινωνικό χάσμα. Στην Ελλάδα αυτήν την περίοδο αναπτύσσονται οι δυναμικές των πολλαπλών ταχυτήτων. Έμμεση φορολογία πολύ για τους πολλούς, άμεση φορολογία ελάχιστη για τους λίγους. Κοινωνικές υπηρεσίες; Απαξίωση πλήρης!

Όλα αυτά μας οδηγούν στο να πούμε ότι αυτό το νομοσχέδιο όχι μόνο δεν έχει μέλλον, αλλά στην ουσία οδηγεί την Ελλάδα στο «όπισθεν ολοταχώς». Ενώ πρόκειται για ένα θεσμό για τον οποίο γίνεται μεγάλη κουβέντα σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, το θεσμό δηλαδή των συμπράξεων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τον μετατρέπει σε όχημα επιβάρυνσης των λαϊκών δυνάμεων και υπονόμευσης του δημοσίου συμφέροντος. Αφαιρεί τους όρους αντικειμενικότητας, αφαιρεί τους όρους διαφάνειας, αφαιρεί τους όρους ανάπτυξης, αφαιρεί τους όρους του δημοσίου συμφέροντος, αφαιρεί το κοινωνικό όφελος και μέσα από ένα πλαίσιο που ισχυρίζεται ότι διαμορφώνει, αφήνει την αδιαφάνεια και την ευνοιοκρατία να κυριαρχήσει παντού. Ο κίνδυνος είναι προφανής. Χρέωση στους πολίτες, χρέωση στο δημόσιο, χρέωση στη χώρα. Για το Π.Α.Σ.Ο.Κ. αυτός ο θεσμός έπρεπε να αποτελεί ένα εργαλείο πολλαπλασιασμού των επενδύσεων για την επιτάχυνση της ανάπτυξης και όχι για την περιστολή των δημοσίων επενδύσεων. Η ελληνική περιφέρεια ζει αυτό τον καιρό αυτήν την περιστολή. Υπάρχει άπνοια στις δημόσιες επενδύσεις.

Οι δήμοι δεν κατασκευάζουν ούτε ένα έργο. Δεν έχουν πόρους. Δεν τους μεταφέρονται οι πόροι. Οι πολίτες στην περιφέρεια νιώθουν αυτήν την ασφυξία πάρα πολύ έντονα. Και είναι προφανές ότι και στους λίγους -άραγε ποιους- ιδιώτες εκχωρούνται αρμοδιότητες με αυτό το νομοσχέδιο, που το ίδιο το Σύνταγμα θέλει να προβλέπει ότι είναι αρμοδιότητες αυστηρά του κράτους. Οι υπηρεσίες της εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας και παραδίδονται στην άνευ όρων πολιτική της εμπορευματοποίησης αφήνοντας ανοιχτά στο όνομα της απόφασης κάποιου διυπουργικού οργάνου. Αυτό δεν μπορεί να είναι κοινωνική πολιτική, δεν μπορεί να είναι επιτάχυνση της ανάπτυξης. Είναι διχασμός, κοινωνικό χάσμα.

Γι' αυτό το λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς διαφωνούμε ριζικά μ' αυτό το νομοσχέδιο, γιατί φέρνει από την πίσω πόρτα την αδιαφάνεια και τη διαπλοκή, υποκαθιστά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στην ουσία με την εκχώρηση σε ιδιώτες του επιχειρηματικού κέρδους, χωρίς αυτοί να πάρουν το παραμικρό ρίσκο, γιατί υποκαθιστά τις υποχρεώσεις του κράτους και παρέχει φιλέτα στην κερδοφορία των λίγων επιχειρηματιών και του τραπεζικού κεφαλαίου, ανατρέπει βασικές αρχές πάνω στις οποίες στηρίχθηκε το κράτος πρόνοιας και όπως πάει έτσι, δημιουργεί συνθήκες διάλυσής του. Και αυτές οι προτάσεις που κατέθεσε ο Υπουργός, δείχνουν ακριβώς και επιβεβαιώνουν το πού βρίσκεται σήμερα η Ελλάδα. Ότι αυτήν τη στιγμή ούτε ο ιδιωτικός τομέας τολμά να μπει σε μία διαδικασία ρίσκου. Γι' αυτό είναι τόσο λίγες οι εγκεκριμένες επενδύσεις. Γι' αυτό και η ελληνική περιφέρεια εγκαταλείπεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι αυτήν την ώρα το μόνο που πρέπει να κάνει η Νέα Δημοκρατία, είναι να πάρει πίσω το νομοσχέδιο και να καθίσει με τους κοινωνικούς φορείς και με τις πολιτικές δυνάμεις να διαβουλευτεί τους πραγματικούς όρους της ανάπτυξης. Αυτό το ζήτημα, λοιπόν, αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο πάνω στο οποίο πρέπει να στηριχθεί μία άλλη λογική, όπου τελικώς η σύμπραξη του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα δεν μπορεί μόνο να έχει σαν στόχο την κερδοφορία των ολίγων, αλλά πρέπει να έχει την προστιθέμενη αξία, προσφοράς υπέρ του κοινωνικού συνόλου το κοινωνικό όφελος και την ενίσχυση του ρόλου του κράτους στην παροχή υπηρεσιών.

Γι' αυτούς, λοιπόν, τους λόγους κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και θα δώσουμε τη μάχη, προκειμένου να υπάρξει μια άλλη αντίληψη για τις σχέσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μια άλλη κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία που θα έχει την θέληση να στηρίξει τα συμφέροντα των πολλών, του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να παρακαλέσω τη Βουλή να κάνουμε μία παράταση ενός τετάρτου, για να μιλήσουν δύο ακόμα συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ψηφίσουμε και μετά στις 17.00' που θα έρθουμε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μη με δυσκολεύετε τώρα, κύριε Γκατζή. Είναι ένα αίτημα δύο συναδέλφων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Είμαι από τις 10.30' εδώ και θα είμαι μέχρι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ πολύ, καθίστε κάτω.

Θα ήθελα να εκφράσω τη λύπη μου ως Πρόεδρος για τη στιχομυθία που διημέφθη μεταξύ εμού και της κ. Σχοιναράκη. Ήταν ένα ευφυολόγημα, κυρία Σχοιναράκη. Το Προεδρείο εκτιμά εσάς προσωπικώς, αλλά και την κοινοβουλευτική σας δράση.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος. Κύριε Γρηγοράκο, αν θέλετε, παρακαλώ να συντομεύσετε, γιατί μου λένε οι Υπουργοί ότι έχουν ραντεβού στις 14.30' στο Υπουργείο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Οκτώ Βουλευτές μίλησαν από το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ελάτε, κύριε Γρηγοράκο, αφού βλέπετε ότι έχω όλη την καλή διάθεση, αν μπορέσω, να συμβιβάσω τα πάντα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν αμφισβητώ την καλή σας διάθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τι να κάνουμε; Ορισμένοι μίλησαν περισσότερο.

Ορίστε, κύριε Γρηγοράκο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ υπεισέρχομαι απευθείας στην ουσία. Το παρόν νομοσχέδιο είχε προκαλέσει την ανησυχία της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, του Τεχνικού Επιμελητηρίου και άλλων φορέων που το χαρακτηρίζουν υπερβολικά λιτό, ανεπαρκές, διάτρητο και σε μερικά σημεία μάλιστα διαβλέπουν μία λάθος προσέγγιση ως προς τις συμπτώσεις του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Παρακολουθώντας από το πρωί τη συνεδρίαση της Βουλής σήμερα, θα ήθελα να ακούσω τι γίνεται στο μέλλον και όχι να ακούσω μία παρελθοντολογία, ειδικά από αξιόλογους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας που στις ομιλίες τους επί επτά λεπτά από τα οκτώ ανέφεραν μόνο τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια.

Κύριε Υπουργέ, δείχνετε μία σκόπιμη αδράνεια. Κοιτάτε χωρίς να κάνετε τίποτα για την ακρίβεια. Βοηθάτε τους λίγους να κερδοσκοπούν και μ' αυτό το νομοσχέδιο, πάλι τα ίδια κάνετε και μέσα στα λίγα χρονικά περιθώρια που έχω, θα σας το αποδείξω.

Δυστυχώς σήμερα, κύριε Υπουργέ, η νέα ακρίβεια, η νέα φτώχεια και η νέα κερδοσκοπία ταυτίζονται μ' αυτό που λέγεται «Νέα Δημοκρατία», δυστυχώς για όλους μας και περισσότερο βέβαια για σας. Δεν ονειρεύεστε μία «έξυπνη» Ελλάδα, μία διαφορετική Ελλάδα, αλλά μία Ελλάδα της υστέρησης, της καθυστέρησης και του αναχρονισμού. Σήμερα ακούμε συνέχεια από το πρωί τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια.

Κύριε Υπουργέ, προσωπικά πιστεύω ότι χάσατε μία μεγάλη ευκαιρία. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2004 πριν από τις εκλογές ετοιμαζόταν να φέρει αυτό το νομοσχέδιο. Όπως είδα, απ' όλες τις πλευρές, αλλά και από τη δική μας πλευρά, υπήρχε καλή πρόθεση και πρέπει να διαπιστώσατε και στις ομιλίες των συναδέλφων ότι αυτό το νομοσχέδιο θα μπορούσε να περάσει με μία αυξημένη πλειοψηφία στη Βουλή. Όμως, παρά τις καλές προθέσεις που υπάρχουν, μείνατε πραγματικά «αγκιστρωμένοι» σε κάποιες προηγούμενες αποφάσεις σας να μην προχωρήσετε σ' ένα βαθύ διάλογο, ενώ θα μπορούσαμε να πάμε σ' ένα νομοσχέδιο που όλοι το θέλουμε, ένα νομοσχέδιο όμως που θα έχει αρχή και τέλος και που θα λειτουργεί σ' ένα πλαίσιο και όχι σ' ένα νομοσχέδιο όπως αυτό που φέρατε σήμερα εδώ, που πραγμα-

τικά το κατηγορούν όλοι ότι εκτρέφει τη διαπλοκή και την αδιαφάνεια.

Μία συγκεκριμένη συνάδελφος μίλησε για «πολιτικό θράσος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Μα, τα 3.000.000.000 θα δοθούν από το «Στοίχημα» σε μία συγκεκριμένη ομάδα. Εσείς πέρασέτε τέτοιο καιρό μιλάγατε για νταβατζήδες, για διαπλοκή, για αδιαφάνεια, για μαγκιές στο «Μπαϊρακτάρη». Τα δίδετε, όμως, συγκεκριμένα εκεί πάλι, σ' αυτήν την ομάδα.

Αδιαφάνεια και διαπλοκή: Χθες ή προχθές οι συνδικαλιστές σας είπαν ότι οι Υπουργοί «τα παίρνουν». Εμένα προσωπικά αυτό δεν με τιμά, όπως δεν με τιμά αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως. Δεν με τιμά το ότι η Βουλή είναι «πλυντήριο». Αυτό δεν τιμά καθόλου ούτε εμένα ούτε εσάς ούτε πιστεύω ότι κανένας από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι εδώ πέρα «πλυντήριο» κανενός. Να ξέρετε ότι για όλες αυτές τις κατηγορίες που μας επισυνάπτετε τώρα αλλά και τα προηγούμενα χρόνια, εμείς πληρώσαμε γι' αυτά. Φροντίστε, λοιπόν, να είστε κι εσείς σοβαροί, να μη λέμε αυτές τις κοβέντες στο Κοινοβούλιο, ώστε να μη δίνουμε το δικαίωμα στον ελληνικό λαό που μας βλέπει. «Πλυντήριο» χρημάτων η Βουλή; Δεν έχει ξαναγίνει αυτό. Εγώ δεν το δέχομαι ούτε πιστεύω ότι το δέχεται και κανένας συνάδελφος.

Θα έλθω τώρα στο νομοσχέδιο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κάποιοι θέλησαν να μετατρέψουν τη Βουλή σε «πλυντήριο».

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι καλές προθέσεις είχαν και οι προηγούμενοι Υπουργοί, όταν έφεραν το νομοσχέδιο για να μπορέσουν να νομοθετήσουν στη Βουλή. Πιστεύω ότι πιέζονταν από τα γεγονότα λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων και έκαναν αυτήν τη διαδικασία. Πιστεύω ότι θα μπορούσαμε σήμερα να πάμε σ' ένα νομοσχέδιο που να έχει αυξημένη πλειοψηφία απ' όλες τις παρατάξεις. Μπορούσαμε να πάμε, αλλά δεν θέλετε να πάμε.

Κύριε Υπουργέ, ξέρουμε ότι η ελληνική οικονομία τα τελευταία χρόνια περνάει μία μεγάλη κρίση και η κρίση αυτή είναι υπαρκτή. Τη φορτώσατε κι εσείς μ' ένα αυστηρό καθεστώς επιτήρησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα πράγματα έγιναν δυσκολότερα. Βλέπουμε μία μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 15%, βλέπουμε δηλαδή μία μείωση κατά 2.000.000.000 ευρώ.

Όλα αυτά βέβαια έχουν επιπτώσεις. Όλα τα συγχρηματοδοτούμενα έργα ή τα έργα που είχαν προκηρυχθεί από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα οποία εσείς συνεχίσατε και τα «βγάλτε» για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά και κάποια άλλα έργα τα οποία υπήρχαν, έχουν πια μία φοβερή υστέρηση.

Εγώ προσωπικά, κύριε Υπουργέ, έχω κουραστεί να λαμβάνω απαντήσεις από τους Υπουργούς των Δημοσίων Έργων που να μη μου λένε τίποτα. Κι αυτό είναι τελικά ένα θέμα της Βουλής. Παίρνουμε απαντήσεις στον κοινοβουλευτικό έλεγχο και οι απαντήσεις είναι «ήξεις, αφήξεις, ουκ εν τω πολέμω θνήξεις». Δεν απαντά κανείς σε συγκεκριμένα πράγματα και αυτό είναι πρόβλημα του Κοινοβουλίου.

Γι' αυτήν τη σύμπραξη του ιδιωτικού με το δημόσιο τομέα, έχουμε και καλά παραδείγματα, αλλά και άσχημα, κύριε Υπουργέ, γι' αυτό πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί σ' όλα αυτά. Έχουμε τα παραδείγματα από την Ιβηρική Χερσόνησο, από την Πορτογαλία. Είδατε τι έγινε εκεί. Γρήγορα κατέπεσαν οι δημόσιες επενδύσεις, διότι οι δημόσιες επενδύσεις ήταν αυτές που εξαναγκάστηκαν να στηρίξουν τους ιδιώτες οι οποίοι είχαν λάβει μέρος στη σύμπραξη αυτή. Έχουμε το πρόβλημα της Πράγας στην Ουγγαρία. Είχαμε, λοιπόν, αντίστροφα αποτελέσματα απ' ό,τι περιμέναμε απ' αυτήν τη σύμπραξη του ιδιωτικού με το δημόσιο τομέα.

Ειλικρινά απορώ πώς δεν δεχτήκατε τις ενστάσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου που ήταν σαφείς και καλά τεκμηριωμένες.

Θέλω να πω δυο λόγια για το κοινωνικό κράτος. Τι γίνεται μ' αυτό το νομοσχέδιο; Ακούμε αυτές τις μέρες ότι προτίθεται ο Πρωθυπουργός στη Θεσσαλονίκη ή ο Υπουργός Υγείας να εξαγγείλει, στα πλαίσια αυτού του νομοσχεδίου για τη σύμπραξη δημόσιου ιδιωτικού τομέα, τρία μεγάλα νοσοκομεία. Ένα

νοσοκομείο οκτακοσίων κλινών στην Αθήνα, ένα μεταμοσχευτικό κέντρο στη Θεσσαλονίκη και ένα παιδιατρικό νοσοκομείο. Πιστεύετε, δηλαδή, ότι μ' αυτές τις αδιαφανείς διαδικασίες που έχει αυτό το νομοσχέδιο, θα μπορούσε να γίνει αυτό πραγματικότητα; Εγώ σε προσωπικό επίπεδο σας λέω ότι και αρθρογραφώντας, είχα γράψει ότι βέβαια πιστεύω στη σύμπραξη αυτού του τομέα, όταν υπάρχουν διαφανείς διαδικασίες και κινούνται σ' ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Και όχι μετά βέβαια, όταν τα πράγματα δυσκολέψουν, το ελληνικό κράτος και ο ελληνικός λαός πάλι με τη φορολογία που θα του επιβληθεί να έρθει να πληρώσει τα σπασμένα μιας κακής σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Δεν μπορούμε, κύριε Υπουργέ, να βάλουμε τον ελληνικό λαό να πληρώσει άλλο για την υγεία του. Η υγεία, κύριε Υπουργέ, στην Ελλάδα είναι πάρα πολύ ακριβή. Δεν σας λέω τίποτα, σας λέω μόνο ότι δεν μπορούμε εκχωρήσουμε υπηρεσίες του κοινωνικού κράτους στους ιδιώτες. Και αυτόν τον καιρό βλέπουμε ότι προσπαθούν να εκχωρήσουν την καταπολέμηση των ναρκωτικών στους ιδιώτες.

Ετοιμαζόμαστε αυτήν τη στιγμή, από τη στιγμή που δεν υπάρχει «πίτα» στο Υπουργείο Υγείας, να μεγιστοποιήσουμε τα κέρδη του ιδιωτικού φορέα από τις υπηρεσίες υγείας. Και τι κάνουν; Το μοντέλο της Αγγλίας. Όλες τις εύκολες ιατρικές πράξεις τις παίρνουν ιδιώτες, γιατί έχουν πολλά κέρδη και τα δύσκολα βέβαια τα δίνουν στον δημόσιο τομέα. Έτσι κάνουν και στην Ελλάδα. Ποια είναι η σχέση του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα; Ο ιδιωτικός τομέας, για μένα, πρέπει να είναι συμπληρωματικός του δημόσιου, όπως και ο δημόσιος του ιδιωτικού. Και πρέπει να υπάρχει μια πολύ καλή συνεργασία. Τι γίνεται, όμως, αυτήν τη στιγμή; Αυτήν τη στιγμή το δύσκολο περιστατικό υγείας το αντιμετωπίζει το δημόσιο και ο ιδιωτικός τομέας αντιμετωπίζει το εύκολο και αυτό που έχει εύκολο κέρδος.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι δεν υπάρχουν επείγοντα περιστατικά, δεν υπάρχουν μονάδες εντατικής θεραπείας, δεν υπάρχει τίποτα στον ιδιωτικό τομέα, διότι τα επείγοντα περιστατικά κοστίζουν. Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι μεγιστοποιώντας το κέρδος των ιδιωτών, θα έχουμε κακές υπηρεσίες υγείας. Το είδαμε αυτό. Είδαμε και τι έγινε στην Αμερική, στη Νέα Ορλεάνη. Είδατε τι έγινε στο φτωχό Νότο της Αμερικής. Και όλα αυτά γίνανε από τέτοιες συμπράξεις, οι οποίες δεν έδωσαν σημασία στον άνθρωπο, αλλά έδωσαν σημασία μόνο στο κέρδος.

Το νομοσχέδιο το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Γρηγοράκο. Τελευταία ομιλήτρια είναι η κ. Σχοινάρη και θα επανέλθουμε στις 17.00' ακριβώς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κατ' αρχήν να σας ευχαριστήσω για τη διευκόλυνση, γιατί κοινοβουλευτική δουλειά έχω και στη συνέχεια. Γιατί όπως γνωρίζετε, είναι και οι επιτροπές που λειτουργούν ταυτόχρονα και δημιουργούν σαφώς ένα πρόβλημα σε συνδυασμό βεβαίως με τον πολύ χρόνο που καταναλώνεται ανάμεσα στους Υπουργούς και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, που αφήνει πολύ λίγο χρόνο στους υπόλοιπους συναδέλφους από όλα τα κόμματα. Το γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Πρόεδρε, και το έχετε και εσείς επανειλημμένα τονίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το γνωρίζω και εξέφρασα και τη λύπη μου γι' αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι για το συζητούμενο νομοσχέδιο και τούτη τη φορά η Νέα Δημοκρατία και η νέα Κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει νέες προσδοκίες στον ελληνικό λαό, αφού εκείνες που προεκλογικά έδωσε, βάλτωσαν. Δεν μπορούν να ανταποκριθούν σ' αυτές και γνωρίζουμε πολύ καλά ζητήματα και θέματα που είχαν να κάνουν και με το θέμα της παιδείας που ήταν τότε πρώτη προτεραιότητα. Μειώθηκαν, όμως, οι πιστώσεις. Και υπάρχει το θέμα της μείωσης του κόστους των αγροτικών μηχανημάτων και της αύξησης των συντάξεων και πάρα πολλά στα οποία δεν μπορεί να ανταποκριθεί και τώρα μας λέει ότι κάνει μεταρρυθμίσεις. Πολλοί δε συνάδελφοι είπαν ότι είναι μια από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις η σημερινή.

Εκείνο όμως που εγώ θα συμπλήρωνα, είναι ότι κάθε μεταρρύθμιση και κάθε νομοθετική παρέμβαση, όσο σημαντική και αν είναι, κρίνεται από το αποτέλεσμα γιατί όντως είναι πολύ σημαντικά εργαλεία όλα αυτά όπως και αυτό όπως το συγκεκριμένο που συζητάμε σήμερα. Όμως γνωρίζουμε ότι και τα πολύ σημαντικά εργαλεία, όταν χρησιμοποιηθούν απερίσκεπτα ή πέσουν σε χέρια ερασιτεχνών, γίνονται επικίνδυνα όπλα και τούτη τη στιγμή αυτά τα όπλα, σε σχέση με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα μιλώ, θα γυρίσουν απέναντι στον ελληνικό λαό.

Ειπώθηκε ότι «διαμορφώνουμε» ένα περιβάλλον φιλικό για την επιχειρηματικότητα και αναφέρθηκαν μάλιστα και παραδείγματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εγώ θα συμπλήρωνα ότι και εμείς σαφώς λέμε για φιλικό προς την επιχειρηματικότητα περιβάλλον, αλλά και προς τον άνθρωπο τονίζουμε, γιατί σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να βγάλουμε τον άνθρωπο από το κέντρο των δράσεών μας, όποιες και αν είναι αυτές. Σε ό,τι αφορά δε τα παραδείγματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναφέρθηκαν, δεν μας είπαν οι αγαπητοί συνάδελφοι και ο κύριος Υπουργός βεβαίως ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι συμβάσεις αυτές για συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δεν είναι παρά μόνο το 5%-10% του συνόλου των έργων.

Αυτό δεν το έλαβε υπόψη η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για την περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων το 2005.

Έτσι, λοιπόν, όταν προχωρήσατε στην περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 15%, έπρεπε να το σκεφτείτε, γιατί με μειώσεις δεν μπορούμε να βοηθήσουμε την περιφερειακή ανάπτυξη, όπως κατά κόρον τονίζει ο Πρωθυπουργός σε κάθε ευκαιρία. Η οικονομική ανάπτυξη και η απασχόληση δεν επιτυγχάνεται με τη μείωση κατά 1.5 δισεκατομμύρια ευρώ του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Εκείνο που ήθελα επίσης να πω, είναι ότι αυτό που κατά κόρον τονίζεται, είναι ο διάλογος με τους φορείς. Κάθε φορά εξαντλείται αυτός ο διάλογος, όμως διαπιστώνουμε εκ των υστέρων, ερχόμενοι στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου, ότι αυτός ο περιβόητος διάλογος δεν έχει γίνει, όπως μαρτυρούν και τα έγγραφα της ΚΕΔΚΕ. Δεν λήφθηκε καθόλου υπόψη ούτε καν κλήθηκε στην επιτροπή για να εκφράσει τη δική της άποψη πάνω σ' αυτό το πολύ σημαντικό νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την έλλειψη νομοθετικού πλαισίου, το οποίο είπε η Κυβέρνηση ότι υπήρχε, έρχεται να καλύψει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, το οποίο, όμως, προσεγγίζει με εντελώς λανθασμένο τρόπο -άστοχο και αόριστο θα έλεγα- το θεσμό του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και υπονομεύει την αξία ενός πραγματικά σημαντικού μέσου, που όμως μπορεί να αποβεί αρνητικό, αντί να λειτουργήσει θετικά στο όλο σύστημα.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, έρχεται για άλλη μια φορά να αποδείξει την έλλειψη εθνικής στρατηγικής και πολιτικού προσανατολισμού, αφού το συγκεκριμένο νομοσχέδιο υστερεί σε πολλά σημεία και πρώτα και κύρια στον κοινωνικό έλεγχο.

Επίσης δεν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, όλα τα δημόσια έργα να είναι εν δυνάμει αντικείμενο συμβάσεων σύμπραξης. Υπάρχουν και δημόσια έργα, τα οποία παραδοσιακά ανήκουν στο χώρο της δημόσιας δραστηριότητας. Δεν είναι δυνατόν, για παράδειγμα, η λειτουργία των σχολείων να αποτελεί αντικείμενο σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Αλήθεια, πώς θα γίνεται αυτό; Θα ανατίθεται η εκπαιδευτική διαδικασία σε ιδιώτες; Θα γίνεται σύμπραξη και γι' αυτό το θέμα; Εδώ πρέπει να υπάρξουν διευκρινίσεις για το πώς ακριβώς θα γίνεται.

Ούτε βεβαίως είναι δυνατόν η προστασία και ανάδειξη μνημείων και αρχαιολογικών χώρων να εντάσσεται σ' αυτό, γιατί η παιδεία, ο πολιτισμός και η υγεία είναι θέματα ύψιστης προτεραιότητας στον εθνικό σχεδιασμό και εσείς τελικά επιθυμείτε να τα μετατρέψετε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο σε αντικείμενα εκμετάλλευσης. Ό,τι είναι εθνικά ευαίσθητο και κοινωνικά αναγκαίο, πρέπει να παρέχεται από το κράτος στο ίδιο επίπεδο προς όλους τους πολίτες. Δεν κατανοώ τη σκοπιμότητα αυτής της διάταξης.

Θα θυμόσαστε βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε ετοιμάσει ένα τέτοιο νομοσχέδιο, είχε

εξαιρέσει από τις διατάξεις ζητήματα που είχαν να κάνουν με την εκπαίδευση, την υγεία και τον πολιτισμό.

Η αιχμή του προεκλογικού σας δόρατος, ποια ήταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της νέας διακυβέρνησης; Ήταν η μάχη σας εναντίον της διαπλοκής και της διαφθοράς στο δημόσιο τομέα και σε κάθε θέμα που είχε να κάνει με συμπτρώξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Με το παρόν, όμως, νομοσχέδιο έχουμε πολύ σοβαρές αμφιβολίες για τις συνθήκες αδιαφάνειας και διαπλοκής, καθώς και για τις αυξημένες αρμοδιότητες που δίνονται στη διυπουργική επιτροπή και έτσι περιφρονούν τελικά τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Υποκαθίσταται με προκλητικότατο τρόπο η νομοθετική διαδικασία με μια διυπουργική επιτροπή, η οποία έχει τη δυνατότητα, χωρίς καμία δέσμευση από την ισχύουσα νομοθεσία, να αλλάζει ακόμα και αυτούς τους ελάχιστους όρους και κανόνες που θέτει το ίδιο το σχέδιο νόμου που εσείς ψηφίσατε, αφού φροντίσατε να μην υπάρχει καθόλου, μα καθόλου κοινοβουλευτικός έλεγχος και το Ελεγκτικό Συνέδριο να μην παρεμβαίνει και να εγκρίνει. Εσείς αντί για λιγότερο κράτος, απαντάτε τελικά με λιγότερο Κοινοβούλιο, με λιγότερη δηλαδή κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Η δε Ειδική Γραμματεία των ΣΔΙΤ θα έχει απεριόριστη αρμοδιότητα να προσλαμβάνει χωρίς μέτρο συμβούλους με τη μορφή των νομικών και φυσικών προσώπων. Αλήθεια, πώς θα γίνονται όλες αυτές οι προσλήψεις; Από ποιους θα ελέγχονται; Πώς ακριβώς και με ποια κριτήρια θα επιλέγονται οι υποψήφιοι; Αυτό δεν έχει ξεκαθαριστεί και θα πρέπει να δώσει απάντηση ο ίδιος ο κ. Παυλόπουλος.

Το Κοινοβούλιο λοιπόν στο περιθώριο, η δημοκρατία δηλαδή στο περιθώριο. Αποφασίζουμε και διατάζουμε. Και αν αυτό έχετε σκοπό να κάνετε, κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε να βγείτε με παλικάριά και να πείτε «Κύριοι, περιφρονούμε το Κοινοβούλιο, εμείς έχουμε στα χέρια μας την Κυβέρνηση, έχουμε την εντολή από τις 7 Μαρτίου του 2004 και αποφασίζουμε και διατάσσουμε, λύνουμε και δένουμε και δεν έχετε κανένα, μα κανένα δικαίωμα».

Ο κύριος Υπουργός είπε ότι το εν λόγω νομοσχέδιο θα υποστηρίξει σημαντικά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Σε καμία διάταξη, όμως, δεν μπορώ εγώ να διακρίνω πώς αυτό διασφαλίζεται. Μήπως και πάλι τελικά οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα

είναι αυτές που θα ζημιωθούν προς όφελος των μεγάλων, οι οποίες διαθέτουν μεγαλύτερη ευελιξία στην κατασκευή των δημοσίων έργων;

Με το νομοθέτημα αυτό, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάνεται τελικά η ευκαιρία να γίνουν πολλά βήματα μπροστά για ένα θεσμό που τον έχει ανάγκη η χώρα μας, αλλά και μπορεί αυτός να γίνει πολύτιμο πραγματικά εργαλείο για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Δυστυχώς, μία ακόμα ευκαιρία πάει χαμένη εξαιτίας της έλλειψης εθνικού σχεδιασμού αλλά και πολιτικού οράματος απ' αυτήν την Κυβέρνηση για τη χώρα. Γι' αυτόν το λόγο καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Σχοιναράκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14.35' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου 2005 και ώρα 17.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ